

Giới thiệu Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em

Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em là tựa truyện thuộc thể loại truyện teen nói về Nguyễn Hoàng Băng – Mìn: 17 tuổi, tính cách vui vẻ lúc lạnh như băng, vô cùng quậy.

Ngoại hình cực chuẩn với làn da trắng hồng, mắt màu nâu đen long lanh, tóc màu tím xoăn dài tự nhiên.

***

Thấy có người chạy tới nên nó cũng bấm cửa mở ra để người đó chạy vô.

_ Phù cảm ơn cô nhiều nhé! - Chàng trai nói

_ Ủ - Nó trả lời ánh mắt không thèm nhìn chàng trai lấy một lần. Thấy nó trả lời nhưng lại rất lạnh lùng nên anh cũng tò mò quay sang nhìn xem người đó là ai. "Wow đẹp thế" Suy nghĩ của anh.

_ Đừng nhìn tôi kiểu đó. Khó chịu - Nó nhăn mặt nói.

_ À ừm tôi xin lỗi - chàng trai không biết nói gì nữa nên liền nhìn thẳng và im lặng luôn.

***

Truyện hứa hẹn mang đến những tình tiết sôi nổi với cách xây dựng hình ảnh nhân vật đầy phong phú. Dù sao đây là tác phẩm đầu tay, nên mọi người góp ý nhé.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Việt Nam Oi....tôi Đã Về! (P1)

Tại Mỹ.....

Trong ngôi biệt thự sang trọng, yên tĩnh, sâu vô trong ở lầu 2 có căn phòng ở chính giữa rất to. Bên trong căn phòng có 2 màu tông chủ đạo Trắng Tím. Trên chiếc giường to kia có cô gái ngủ rất thoải mái. (Vâng không khác chính là nàng Mìn nhà ta.) . Bỗng chuông điện thoại reo

. Yêu ... Là cùng nhau trong tay đi dưới con đường

Là cùng trao cho nhau ngọt môi hôn....

Nó với tay lấy con đồ yêu của mình trả lời với giọng ngái ngủ : Alooooooooo..... Ai lại gọi vào giờ này vậy phá giấc ngủ của ta > <

Bên kia : Công chúa của mẹ.... Con chưa dậy à (Òmm.. Ra là lão bà bà của nó, người nó sợ nhưng sau 1 người)

_ À.....d.....ạ.....d.....ạ không có hihi con dậy rồi . Mama yêu gọi con có gì không ạ? - Nó trả lời mà lưng toát cả mồ hôi hột ...

_ Ủ!!! Mẹ gọi xem con còn sống hay đã chết mà 3 năm qua không gọi cho mẹ lấy 1 lần ! Hay qua đó vui quá quên luôn bà già này rồi - Mẹ nó nói với giọng buồn buồn tủi thân (xạo ý ạ)

_ Ô d...ạ đâu có đâu mẹ, tại.....t.....ạ.i ....tại.... À tại con bận học nên quên hihi - Nó

_ Hừ con bận học hay bận chơi ? Khi trong tay cầm 5 tấm bằng Đại Học . Với lại đó giờ con lười học thế kia mà nói bận học hả? Con tưởng mẹ không biết haaa? - Mẹ nó quát

_ Nó dơ điện thoại ra xa nghĩ " trời sao mẹ hay thế" - Hihi thì tại....

Chưa kịp nói mẹ nó đã ngắt - Thôi, không nói chuyện này nữa. Ngày mai về Việt Nam ngay cho mẹ . Nói với Miu Mi luôn

_ Dạ con biết rồi ạ - Nó chán nản trả lời

_ Ủ về nhanh mẹ chờ

_ Vângggg - Nó nói xong cúp máy cái Rúp vì sợ mẹ la tiếp. Làm VSCN xong nó bước xuống phòng ăn , thấy 2 con bạn ăn không rú nó hậm hực đi đến giặt ly sữa trong tay Mì với bánh mì hamburger trên tay Miu ăn uống ngon lành.

A.....A.....A.....A....

_ Sao mày ăn / uống của tao - Đồng thanh 1

_ Này mama mới gọi đây - Nó trả lời 1 câu hết sức ăn nhập

_ Mama nói gì ? - Mì hỏi

_ Thu dọn đồ mai về Việt Nam - nó

_ Hà - đồng thanh 2

_ MAI VỀ VIỆT NAM... ĐIẾC À - Nó bực gắt

_ Yeahhhhhh - đồng thanh 3 xong 2 đứa nhảy nhót loạn xạ.

_ Thôi không - nó

Mai về giờ lên phòng chuẩn bị đi mai 6h có mặt

_ Okkeeeeee - đồng thanh 4 5h00 Sáng

RENG.....RENG.....RENG

Đồng hồ báo thức kêu , "cạch" nó tắt báo thức dậy VSCN xong nó phải thực hiện một nhiệm vụ cao cả đó là..... đánh thức hai con heo dậy .....

- Phòng Mì :

Này ..... này ..... này dây mau - Nó lay lay Mì . Bổng

"Bốp" Để im bà ngủ ..... dám phá giấc ngủ bà à.....Ăn sách nữa bây giờ - Mì la

Ai uiiiiii!!!! Con kia mày giỡn mặt với bà à ..... Bà cho mày 3s để dậy , không đừng trách bà.....mọt.....ha ..... " Vèo vèo " Một cái bóng chạy qua nó với tốc độ không thể ngờ....

Phù.....ê tao dậy rồi hihhi - Mì nói vọng ra khi cô đang ở trong nhà tắm an toàn (t.g ặc gê thế :))) Mì & Min ăn dép bây giờ .... t.g *Chạy*)

Tiếp nó qua phòng Miu trên tay cầm ..... cái loa @@

_ Dậy ngayyyyyyyyyy cho taooooooooooooo.....

" Bịch.....Bốp.....Rầm....."

Ồi mẹ ơi cứu con động đất , sóng thần , trời sập , núi lửa phun, sập nhà huhuhu ...- Miu nói nguyên 1 tràng khi được "hun" anh đất .

_ C....o.....n đ.....i.....ê...n m...ày b...ị ch.....ạ...m m...ạ...ch .....à - Min cố nói khi đang cố nhịn cười.

_ Ó.....à..... ủa mày ở đây làm gì vậy - Miu hỏi lại nó với cái mặt "hết sức" ngây thơ

"Rầm.....". "Nó té - Trời hôm nay về Việt Nam đây ..... Chuẩn bị nhanh Trễ rồi

À há nhớ rồi hihhi Okkkkkk - Miu cười rồi nhảy vô làm VSCN.

6h00 Sáng

Tại sân bay, một chiếc BMW màu trắng dừng lại , mở cửa xe ra , 3 cô nàng bước ra với 3 phong cách khác nhau làm mọi người trong sân bay đều xi xầm bàn tán :

K1 : Ôi thiên thần kia ....!

K2 : Xi xấu quốác đẹp gì đâu!

K3 : Phẫu thuật thẩm mỹ không

K4 : ôi ước gì mình được 1 chút của họ

Vân.....vân.....và.....vân.....vân

Chốc tụi nó đã trở thành tâm điểm để mọi người xì xầm chỉ chỗ..... Với tụi nó đã quá quen với việc này nên không quan tâm tới họ mà bước thẳng vào trong.

Hôm nay , Nó diện cho mình 1 cây đen cá tính với cái quần ngắn màu đen áo ba lỗ trong khoác ngoài chiếc áo khoác đen cực chất , chân mang boot cao tới đầu gối màu đen , tóc tím được buộc cao ở sau . Miu hôm nay xinh đẹp hiền dịu trong bộ áo đầm màu xanh dương với đôi giày búp bê màu trắng , tóc màu nâu được thả tự nhiên. Mi trông như 1 cô bé ngây thơ khi diện cho mình áo cùng váy dạng sọc caro đỏ đen với đôi giày cổ cao màu trắng , mái tóc màu nâu đỏ cột 2 bên nhìn cô nàng không khác gì 1 học sinh phổ thông đáng yêu

24h Sau tiếng nói của tiếp viên vang lên : " Chào mừng quý khách đã đến với Việt Nam....." (hihi xin lỗi tác giả chưa đi máy bay nên không biết :P thông cảm nhé hihihi)

Nó cựa người dậy rồi quay sang lay lay 2 con bạn ..... dậy mau tới rồi

2 con bạn nó tỉnh dậy xách vali xuống

Ra ngoài

_ Ôi Việt Nam thân yêu..... Ta đã về - Miu hét trong vui sướng

_ Suyt im - Nó nói

_ Ôi thích quá ..... 3 năm không về Việt Nam khác quá - Mi nói

Bỗng có ông cỡ 50 tuổi mặc đồ đen bước đến cúi chào chúng nó rồi nói " chào mừng các cô chủ đã về Việt Nam "

_ Vâng tụi cháu chào ông - Đồng thanh

_ Ông ơi đừng gọi tụi con như vậy gọi tụi con như bình thường được rồi ạ . - Mìn nói lễ phép

_ Đúng rồi , không ông đừng nói chuyện với tụi con nữa - Miu nói tiếp

_ Nhưng..... - ông chưa kịp nói thì

_ bây giờ baba mama con không ở đây ông cứ như vậy nhé - Mi cắt lời ông

_ Vâng thưa cô.....à ông biết rồi ^^ - Ông nói

_ Dạ bây giờ về thôi baba mama con chắc đang đợi - Mìn nói

_ Được - Ông quản gia

Tụi nó lên xe để về nhà lớn để chào bậc phụ huynh của mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Việt Nam Oi....tôi Đã Về ! (P2)

30 phút sau

Chiếc xe dừng lại ở một ngôi biệt thự trắng rất lớn , bên trong không khí yên tĩnh , nghiêm khắc đến lạ. Cánh cổng mở ra, xe chạy vào từ từ chậm rãi. Đập vào mắt tụi nó đầu tiên chính là 1 vườn hoa hướng dương, loài hoa luôn hướng về phía mặt trời với màu vàng rực rỡ. Ở giữa sân có 1 cái hồ trên hồ có cậu bé thiên thần nở nụ cười tươi như chào mọi người. Kế tiếp là hồ bơi, sân giải trí.....

_ Qào..... 3 năm qua vẫn vậy không thay đổi gì cả - Miu lên tiếng.

Sau 15p quảng quẹo thì cuối cùng xe cũng tới gara. Tụi nó bước xuống xe nhìn nhau rồi cùng "lực" , hít 1 hơi thật dài tụi nó bước tới nhà lớn.

" Cách " C.....on co.....ch.....ào ba...ba ma....ma - Mìn cười méo xệch nói.

Th...u...a b...a m....ẹ c...o...n m...ó...i v...ề - Miu bước vô lên tiếng mà lưng áo ướt đầm mồ hôi

Mi bước vô không nói gì chỉ đến trước mặt người mà 2 đứa bạn mình gọi baba mama cúi người 1 cái xem như lời chào nhưng mặt thì không còn giọt máu, trắng bệch bởi không khí trong nhà..... rất ..... rất ..... nặng nề ..... nghẹt thở.....

_ Ủ ngồi xuống - Ba nó nói với giọng lạnh

_ Dạ - Đồng thanh 1

_ Sao tụi con đi không nói tiếng nào , biệt tăm , không gọi ba mẹ 1 cuộc điện thoại tận 3 năm . Tụi con biết ba mẹ lo lắng cỡ nào không hả - Mẹ nó quát .

_ Dạ tui con biết lỗi rồi ạ, tui con xin lỗi ba mẹ - Đồng thanh 2

_ Hừ - Mẹ lườm tụi nó 1 cái khiến tụi nó lạnh cả sống lưng rùng mình 1 cái

_ B.....a m....ẹ g.....ọi tui con về c.....ó c.....ó gì không ạ? - Miu lắp bắp hỏi

_ Từ nay đi đâu nói ba mẹ biết . Còn tình trạng này đừng trách . À ngày mai 3 đứa đi học , ba mẹ nộp hồ sơ rồi . - Ba nó nói

_ Dạaaaaaaaaa??????? - Đồng thanh 3

_ Mai nhập học - Mẹ nó nói lại

_ Tụi con học hết rồi mà ba mẹ sao còn đi học ạ - Miu cố vớt vác chút xíu

_ Học đúng độ tuổi. Đã học xong thì sao ? Học tiếp tốt chứ sao! - Ba nó nói

_ Nhưng thưa..... - Nó chưa kịp nói thì ....

_ Không nhưng nhì gì hết. Không học đồng nghĩa với việc khóa hết tài khoản - Mẹ nó nghiêm giọng nói

_ Ấy dạ mai tui con đi học ạ - Miu nói vội

_ Ủ tốt - Mẹ nó cười

_ Dạ vậy thôi tui con về . Tạm biệt ba mẹ - Mi nãy giờ im re bây giờ mới lên tiếng để ..... chuẩn sớm không nghe ba mẹ "giảng bài" nữa.

_ Ủ tui con về đi - Ba nó cũng mỉm cười

Tụi nó cúi chào tạm biệt 2 vị phụ huynh rồi ra ngoài. Ra tới cửa tụi nó thở dài một hơi . " híc mai lại bị tra tấn huhu " tụi nó cùng chung suy nghĩ.

_ Thôi về ngi ngơi 4h chiều đi mua đồ chuẩn bị mai đi học.

_ Ủ.....! - Hai con bạn nó trả lời trong sự chán nản

Xong tụi nó leo lên xe về nhà . Trên đường có chiếc xe chạy với vận tốc kinh hoàng , người đi đường ai cũng né vì .... chưa muốn đi chào Diêm vương sớm

5 phút sau

" Két " Tụi nó dừng lại ngay căn biệt thự màu vàng chanh nổi bật . Trước mặt tụi nó là cái cổng sắt to .....không phải nói rất to do chính tay nó thiết kế , người ngoài nhìn vô sẽ nghĩ cấu trúc cánh cổng này rất đơn giản nhưng thật chất nó không hề đơn giản xíu nào . Nếu tên trộm nào có ý tưởng sẽ trèo tường vô hoặc hack mật khẩu thì nên bỏ cuộc sớm vì tỉ lệ thành công chỉ 0,00000001% . Nó bước xuống bấm bấm mật khẩu của cổng "

tít.....tít.....tít" cánh cổng mở ra , tụi nó lái xe đưa vào khuôn viên biệt thự . Trong khuôn viên này có rất nhiều loài hoa , đều là hoa 3 tụi nó thích : Hoa Sơn bách hợp , hoa bất tử , hoa cúc trắng ..... Sân nền được làm bằng cỏ nhân tạo rất đẹp và tươi mát. Cát xe xong , tụi nó vào nhà rồi mỗi đứa 1 hướng. Mìn lên phòng ngủ của mình ở tầng 3 để đánh một giấc , Mi thì ghé vô phòng sách ở lầu 2 (để làm gì thì t.g bó tay) , còn Miu cô nàng chạy xuống bếp lục lọi tủ lạnh kiểm đồ ăn để măm măm .

4h chiều

Tụi nó tập trung tại phòng khách . Hôm nay Mìn mặc giản dị với quần jean áo pull kết hợp với giày bata , tóc tím xoắn được cột một nửa nửa còn lại xõa hai bên. Miu mặc lên mình bộ váy đen ngắn ngang đùi cùng với áo sơ mi cột lại ngang bụng để khoe vòng eo chuẩn không cần chỉnh của mình kết hợp với đôi giày cao 5 phân, mái tóc nâu được cột lệch 1 bên . Mi thì diện quần short ngắn đen với áo ống ngang rón bên trong và khoác áo lưới đen dài bên ngoài cùng với giày boots màu đen , tóc nâu đỏ cột đuôi ngựa . Mỗi người 1 phong cách , mỗi người 1 nét đẹp riêng nhưng họ đều nổi bật, nổi bật nhất

trong mọi đám đông.

_ Xong chưa ? - Min hỏi

_ Đi - Mi trả lời

Tụi nó vào gara , bắt đầu chọn cho mình 1 chiếc xe . Min lấy cho mình chiếc BMW mui trần màu trắng , Miu thì đi Lamborghini màu đỏ chói , Mi lại chọn đi moto với phân khối cực khủng mà trên thế giới chỉ có 3 chiếc dành riêng cho tụi nó. Vào xe , sẵn sàng và tụi nó bắt đầu lên ga chạy thẳng ra đường chính . Trên đường , người ta thấy 3 bóng chạy xẹt qua với tốc độ cực đại, chưa kịp định hình chuyện gì đã xảy ra thì 3 cái bóng đó đã mất dạng. Ai ai nghe tiếng xe rồ cũng nép sát vô đường có người còn dừng lại vuốt tim vì được phen hú vía, hoảng sợ...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chạm Mặt ..... Gây Gỗ.....! (P1)

Sau 10 phút chạy với vận tốc kinh khủng tụi nó đã tới Trung tâm thương mại . Đi gửi xe xong tụi nó lên trên. Vừa bước vô tụi nó đã trở thành tâm điểm để mọi người chú ý , chỉ chỉ, xì xầm bàn tán.... Tụi nó không lạ lẫm gì với việc bị đem ra làm tâm điểm rồi khen có chê có .... Nên tụi nó lơ đi và bắt đầu cãi nhau đi đâu trước..... Tao muốn ăn . Vô chỗ bán đồ ăn trước - Miu nói

_ Không ! Qua quần áo trước - Mi phản đối

Rồi điệp khúc Ăn&Quần áo diễn ra . Cái điệp khúc đó cứ bay vòng vòng quanh đầu nó bởi..... nó đứng giữa nên hứng chịu hết cùng với hứng "hước mưa" được rửa mặt miễn phí.

Nó bực mình quát _ THÔI NGAY CHO TAO. IM NGAY. Mi với Miu nghe nó quát nên im bặt. Nó bực mình lạnh giọng nói tiếp - Tách ra ai muốn đi đâu thì đi lát 8h gặp nhau ở đây.

Hai đứa kia nghe nó nói phải nên nghe theo liền gật đầu cái "rụp" rồi tách ra để mua đồ tùy theo sở thích của mình.

*** Theo Min trước nhé ***

Sau khi tách ra , nó lên tầng bán trang sức để ngắm nghía. Mãi lâu sau nó cũng tìm được 1 bộ ưng ý , nổi bật nhất nó liền gọi - Chị ơi lấy cho em xem bộ này.

Nhân viên bán hàng thấy nó mặc giống nhà quê(tại khi tách ra nó ghé lấy 1 cái mắt kính trông rất ngố đeo vô để tránh mọi người để ý nên mới thấy như vậy.) nên mấy nhân viên nghĩ " haiz không biết có tiền không mà muốn xem bộ này vậy không biết" nghĩ vậy nhưng nhân viên bán hàng cũng mỉm cười lấy bộ trang sức đưa cho nó nhưng lại nhìn nó con mắt khinh thường , nó biết nhưng nó vẫn để như vậy vì dù sao đây cũng là Trung tâm nhà nó nó sẽ chơi với à sau vậy. Nó cười tươi nhận lấy bộ trang sức đó ngắm nghía , xem kĩ. Bộ trang sức nó cầm trên tay gồm có dây chuyền , lắc, bông tai, nhẫn tất cả đều có hình con bướm màu tím nhạt , ở hai mặt và giữa cánh nó đều có viên kim cương trắng trông rất đẹp và tinh xảo. Nó ngước lên nói - Lấy tôi cái này. Vừa nói ngớt lời thì có tiếng con gái ồ ồ vang lên ngay sau lưng cô - Anh à em muốn cái đó . Anh mua cho em đi .

Nó nghe xong sồn cả da gà. @_@ nghĩ "ôi má ơi ghê quá"

Xong nó nghe giọng con trai vang lên - Lấy tôi bộ đó (Vâng không ai khác chính là anh Ngọc Bảo nhà ta .) Chị nhân viên thì đang đứng hình vì hấn.... Quá đẹp trai. Mãi lúc sau chị ấy mới định hình lại và nói - À ừm xin lỗi vì chỉ có mỗi 1 bộ nhưng cô gái này đã lấy rồi ạ . Mong quý khách thông cảm và chọn bộ khác vậy.

Nghe vậy hấn quay sang nói - lựa cái khác . Có người mua rồi.

Cô gái cứng đầu nói - Không em không muốn cái khác , em muốn cái đó thôi.

Thấy vậy hấn liền nói - Này bán cho tôi tôi trả gấp 2

Ơ.....Nhưng ..... Nhân viên bán hàng khó xử nhìn nó nó tỉnh bơ lạnh giọng đáp - Gởi lại cho tôi hấn trả 2 tôi trả 10

Ngọc Bảo nghe nó nói vậy liền tròn mắt nhìn nó như không tin bởi nó ăn mặc giản dị và nhìn ngó ngó quê quê thế kia đâu ra số tiền lớn mà trả gấp 10 trong khi bộ này quá đắt. Hấn không thể bỏ một số tiền lớn như vậy cho người con gái hấn không yêu nên hấn quyết định không mua nữa nhưng bộ đó lại cho nó. Hấn quay về lại chỗ cô gái kia và nói - Cô ta trả cao quá . Hay em mua bộ khác anh tặng em 2 bộ ok không baby.

Mặc dù muốn bộ đó lắm, mặc dù ám ức lắm nhưng thấy hấn dịu dàng với cô như vậy nên đi lựa bộ khác.

Quay lại với nó.

Khi hắn đi rồi nó tháo kính nói nhỏ với nhân viên - Đây lấy giá cũ nhé hihi . Nói xong nó tặng kèm cho nhân viên đó cái nháy mắt làm cô nhân viên đứng hình bởi vì không ngờ nó lại đẹp đến thế. 5 phút sau khi định hình lại thì nó chọc - Đây bộ mặt tôi dính nhoe nôi à ? Sao chị nhìn tôi ghê vậy ? Nhân viên đó nghe vậy liền đỏ mặt cúi xuống không nhìn nó nữa.

_ Cửa quý khách đây ạ. Cảm ơn quý khách! - Nhân viên nói

Nó mỉm cười nhận lấy túi đồ bỏ đi nhưng nó lại quên cái biên lai để tại quầy.

Sau khi cô gái kia chọn được 2 bộ ưng ý thì hắn dẫn cô gái đi tính tiền . Thấy cái biên lai để trên bàn hắn tò mò cầm lên xem thì thấy bộ trang sức đó nó mua với giá cũ . Hắn thấy mình bị lừa nên tức giận đưa cô gái cái thẻ rồi nói - Em cầm tính tiền rồi đợi anh xíu . Anh đi chút chuyện. Rồi hắn chạy theo nó.

Còn nó khi ra khỏi khu trang sức thì nghe tiếng gọi - Con nhà quê kia đứng lại. Không biết ai bị gọi nên nó bước tiếp cũng chẳng tò mò xem ai bị gọi , mới vừa bước thêm bước nữa thì cánh tay bị ai đó giật lại . Vì quá bất ngờ nó không chuẩn bị nên khi lùi lại cái mắt kính vướng tay hắn rớt thẳng xuống đất và "choang" kính vỡ . Thế là nó hết cái đề che mặt rồi bức mình quay lại nhắm mắt nhắm mũi chửi tên kia - Ax.... Đây tên điên kia mi bị thần kinh à, nghĩ sao kéo tay kiểu đó vậy hả? Hên là ta không sao nhá. Nếu mà ta có bị trầy tay dù nhỏ thôi thì dù mi có bán hết cả gia tài cũng không đủ bồi thường ta đâu . MAU XIN LỖI NHANH LÊN NNN!!! - Nó tức quá xô 1 trảng xong mới bắt đầu ngược lên nhìn xem ai thì " À ra là tên hồi nãy. Ở cơ mà sao hắn đứng như tượng thế kia???"

Quay lại 1 phút trước

Do kêu hoài mà nó không nghe còn bước tiếp nên hắn bức kéo tay nó lại ai ngờ quơ trúng mắt kính của nó làm mắt kính nó rớt xuống. Lúc định nói thì thấy khuôn mặt nó , khuôn mặt nó rất đẹp. Hắn bất ngờ , hắn không ngờ đằng sau cái kính ngộ ngộ ấy lại là khuôn mặt đẹp như thiên thần . Lại còn bị nó xô nguyên trảng nên hắn đứng luôn.

Quay lại với hiện tại

Hắn giật mình , thấy mình bị hổ nên hắn nói - Đây sao cô dám lừa tôi . Không có tiền nói đại không có tiền mắc gì mà đi nói trả gấp 10 rồi lại trả đúng giá cũ của nó. Mau đưa bộ trang sức đó cho tôi tôi trả gấp đôi giá cô trả mà.

Nó cũng đứng hình nghĩ " hắn nói gì vậy nhỉ??" , chớp chớp mắt 5 giây sau nó nói - Hơ hơ mi con trai hay con gái vậy. Sao nhỏ mọn thế. Ta nói mi nghe mi hãy điều tra kĩ hăng phát ngôn nhá. Xùy... Với lại hơn thua gì ai nhanh tay hơn thì có nó... Mà sao mi không động não suy nghĩ chút đi , ta đâu có ngu mà đem tiền mua bộ trang sức này với giá gấp 10 chứ. Ta đẹp chứ ta đâu có điên... Hahahhaa. Ngu còn tỏ ra nguy hiểm. Lêu lêu

Con oắt con , người nói ai ngu hả.?? - hắn bức mình quát

Hơ ta nói ai kệ ta ai lên tiếng là người đó nhột . Thế thôi - Nó tiếp tục chọc

Hừ... Được lắm .... Ta cho mi ăn đòn - Hắn vừa nói vừa giơ nắm đấm tiến lại gần nó thì "Bộp" hey mày làm gì ý ???- Một cậu con trai trông rất cool lại đập tay lên vai hắn rồi hỏi

_ Minh hả , tao xử con oắt này nó dám chửi tao ngu (À ra là Minh anh trai nó)

_ Ủa thế mày đánh phụ nữ à? - Minh hỏi

_ Ủ - Hắn trả lời

_ Ủ thế mày đánh ai ánh đừng động vào em tao - Minh lạnh lùng nói

_ Tao đánh nó không phải đánh em mày - Hắn bức quát lại

Minh lạnh lùng nói - Nó em tao.

Hắn tính nói thì suy nghĩ lại rồi nói - Hà gì em mày???? Con oắt này hả??

_Ồ - Minh đáp

_ Anh haiiiiiiii - Nó nhảy bổ vào Minh *chụt,chụt* rồi nhõng nhẽo Oa oa Min nhớ anh hai qá

_ Thôi đi cô cô bỏ đi 3 năm trời có nhớ gì tui đâu... Được cái xạo - Minh mỉm cười trách yêu cô em gái. Còn hắn thì trở mặt ngạc nhiên vì đó giờ Minh không cho con gái nào đụng vào mình và rất lạnh lùng kia mà. Sao giờ laiiii.... Haizzz khó hiểu.

Minh nói - Được rồi bỏ haiii raa.... Nghệt thờ... Rồi hòa nhá

Hắn , nó - không . Ai thêm . Nói xong nó với hắn lườm nhau chấy áo (@@)

Mình lúc đầu thua rồi nói - Thôi Min đi chơi tiếp đi tối hai qua nhà em nói chuyện chút . Gọi Miu Mi luôn.

_ Dạ, bye hai * chụt* - Min nói r thom Minh cái rồi đi chơi tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chạm Mặt.....gây Gỗ.....! (P2)

Còn Miu , cô nàng chạy thẳng lên tầng bán đồ ăn. Nhìn các quầy bán đồ ăn làm bụng Miu biểu tình dữ dội “ Oaaaa.....Nhiều đồ ăn quá .... Nên ăn gì trước đây!?!? Thôi đi nắm kem trước vậy hí hí ” Nghĩ là làm Miu chạy ngay tới quầy kem la lớn – Chị oiiiiii bán em 2 cây kem vani nhúng sô-cô-la , 2 ly kem dâu , 2 ly kem trà xanh nha.

_ Ủm!! Em chọn bàn ngồi đợi chị xiu nhé – nhân viên cười nói với Miu

_ Oke chị - Nói xong Miu chạy ngay tới chiếc bàn cạnh cửa sổ để nhìn ra dòng đường với vô vàn người đang tất bật chạy ngược xuôi lo công chuyện “ Thành phố đẹp quá ” -Miu nghĩ

5 phút sau nhân viên đó đem kem tới – Kem của em đây chúc em ăn ngon miệng.

_ À dạ em cảm ơn chị .... Ủm chị ơi chị rảnh không ngồi xuống chơi với em ^^ - Miu nói cô không biết tại sao cô lại rất có thiện cảm và cảm giác gần gũi với cô gái này.

_ Được ư??? – nhân viên ngạc nhiên hỏi lại Miu

_ Được chứ - Miu mỉm cười

Nhân viên ngồi xuống bắt chuyện - Ủm chị tên Phan Mỹ Linh gọi là Len nha năm nay 16 tuổi , học trường KS lớp 10A1

_ Hừ 16 hả??? Oai vậy nhỏ hơn chị 1 tuổi rồi chị 17 hihi chị tên Lê Ngọc Chi gọi chị là Miu, cũng học trường KS nhưng mới vào. – Miu tự giới thiệu

_ Ô vậy hả , híc em nhìn mặt chị baby quá tưởng mới 15 - Len ngại ngại nói

***** Giới thiệu nhân vật *****

Phan Mỹ Linh (Len) 16 tuổi là con gái rượu tập đoàn Phan Phan đứng thứ 7 trên thế giới. Tuy là tiểu thư nhưng rất thân thiện hòa đồng , hay đi tìm công việc làm thêm sau giờ học , học rất giỏi là hot girl khối 10 trường KS . Là thành viên bang Lew nhưng sau này theo nó. Chưa bao giờ phản bội tại nó. Là cánh tay đắc lực cho cả 3 . Rất thương và ngưỡng mộ tại nó .

*****

_ Hihi có sao đâu , nè em ăn với chị cho vui – Miu đưa cho Len ly kem dâu nói

_ Ô nhưng ..... – Len ngập ngừng

_ Không nhưng nhé , chị giận đó. Ăn đi xong chị em mình đi công viên chơi . Mình làm chị em kết nghĩa nhé. Em dễ thương quá. – Miu đề nghị

_ Dạ vâng , em thích lắm – Len vui mừng trả lời ngay

Rồi Len với Miu vừa ăn vừa tán dóc . Miu không ngờ Len lại là con của gái rượu của ông Phan – đối tác làm ăn với công ty Zell . Cô càng không ngờ là con gái rượu luôn được cưng chiều lại đi làm phục vụ cho người khác , đã vậy còn rất thân thiện. Còn Len Len cũng không thể không ngạc nhiên khi nghe Miu nói là con gái của tập đoàn Lê Ngọc . Len đã nghe mọi người nói nhiều về tập đoàn Lê Ngọc có cô con gái rất tài giỏi nhưng không bao giờ chịu xuất hiện trước ông kính. Đúng thật khiến người khác tò mò. Với lại Len rất ngưỡng mộ Miu muốn được một lần gặp nhưng không biết đó là ai. Không ngờ cô gái đó lại là người ngồi trước mặt , người mà cách đây vài phút cô mới kết nghĩa thành chị em. Còn gì bằng. Len vui sướng cười hoài làm Miu nghĩ Len bị chạm dây (ặc ặc) .

_ Này này , Len em sao thế bị chạm trúng thần kinh cười à? Sao cười như đười ươi thế kia??? – Miu hỏi một cách rất tình

_ Ô dạ đâu có hihi tại được gặp người em ngưỡng mộ nên em cười – Miu nói

_ Á em ngưỡng mộ chị á hô hô – Miu giỡn với cô ai ngờ Len gạt đầu cái “rụp” làm Miu xém té ghế. – Sặc ..... khụ khụ khụ

_ Ôi chị sao thế chị Miu – Len thấy Miu ho như vậy Len lo lắng hỏi

_ Không không không sao tại em nói vậy làm chị hú hồn – Miu cười cười

_ Ui.... hìhì – Len ngượng

_ Thôi đi chơi đi chị bao – Miu vừa nói vừa nháy mắt làm Len đứng hình chớp chớp mắt nhìn Miu – Đứng nhìn nữa..... khổ ghê vậy đó

_ hìhì dạ chị đợi em em đi thay đồ đã – Len gãi đầu nói

_ Ừm.! – Trong lúc đợi Len thay đồ Miu lấy điện thoại nhắn tin cho 2 con bạn “ Này về trước đi tao đi chơi xú tao về sau nha “

“ OK “ – Mìn vs Mi nhắn lại

_ Đi thôi chị ơi – Len chạy ra nói

_ Ừ - Miu

Len nhìn bụi bám với quần jean rách ở đầu gối , ống quần sấn lên 2 nấc , áo ba lỗ trong và áo sơ mi bên ngoài , tay áo sấn lên tới khuỷu tay, chân mang pata đen, tóc màu hạt dẻ búi cao phía sau . Nhìn Len khác hẳn với bộ đồng hồ này.

Miu với Len xuống nhà _ Đi xe chị nhá . _ Dạ vâng sao cũng được chị

Nói rồi Miu lôi chiếc Lamborghini của mình đợi Len ngồi vô rồi phóng thẳng đến Khu giải trí.

Tới nơi , 2 đứa tung ta tung tãng chơi đủ trò chơi mặc kệ mình đang làm tâm điểm mọi người chú ý. 1 tiếng sau 2 đứa ngồi ghế đá nghỉ mệt Miu nói – em ngồi đợi chị xú chị mua kem ăn , nóng quá.... – Dạ chị. Hay chị để em đi cho

_ Thôi được rồi đi chung đi , để em 1 mình ở đây lỡ có thằng nào hốt em thì sao . – Miu giỡn

_ Hìhì không có đâu . Đi thôi chị - Len hỏi

Nói xong hai đứa lại chạy đi mua kem vừa đi vừa giỡn. Miu thì đi ngược lại đối diện với Len , cười nói làm trò đủ điều . Bỗng Len la – Chị Miu cẩn ..... chưa kịp nói xong thì “ RẦM BỊCH BỐP”

_ Aiiiiiiiiii uiiiiiii cái mông của tui huhuu tên khốn nào chằng đường bà thế kia – Miu la lên

_ Axxxxxxx sao nặng quá vậy, ê con heo xuống ngay coi – ai đó nói

_ Ôi mẹ ơi ma ma huhuhuu đầu ra sáng vậy mà gập ma thế này huuhuhu tha cho tôi tôi chưa muốn chết huhuhu – Miu làm nguyên tràng

_ Ê con điên kia , ngồi lên người ta đã còn ma với cô à , xuống coi .... Mẹ ơi gãy lưng con rồi – bạn đó đó nói tiếp

Miu nghe tiếng nói dưới mình nên cúi xuống nhìn thì – AAAAAAAAAA tên dê xòm chết tiệt sao mi dám đụng vào taaa..... aaaaaaaa ghê quá đi .

Miu lại la và gây sự chú ý của mọi người. Ai cũng tùm lại xem chuyện gì. Len chạy tới đỡ Miu dậy rồi rít hỏi – Chị có sao không , bị đau chỗ nào không , sao đi không nhìn gì hết vậy??? Có cần đi bác sĩ không chị?

_ Huhuhu chị không sao nhưng hấn * chỉ tên đó * dám dê chị huhuu – Miu vừa giả bộ thút thít vừa nói

_ Này cô ả nói đàng hoàng nhé .... ai làm gì cô .....ba láp ba xàm! Cô đụng trúng tôi rồi té chứ tôi đâu *dê* cô đâu. Tôi còn làm tằm “nệm” cho cô ngồi nữa, giờ lưng tôi đau quá đây. Cô đền đi. – Hấn nói 1 lèo

_ Này anh “dê” tui thì có . Với bộ không thấy tui đi mà né hả? Hay thấy tui đẹp nên làm vậy ghi điểm mắt tôi vậy? – Miu cũng không vừa

_ Cô.....cô.... tôi nói cô nghe nha cô “đẹp” lắm đấy . Tôi phải né nhưng do cô lạng chạng đâm trúng tôi làm tôi sợ nên mới té nhá ..... – Hấn giả bộ làm động tác ới rồi nói chọc tức Miu nhưng “ công nhận cô ta dễ thương quá” hấn nghĩ

_ Anh.....anh.....anh nói ai xấu hả tên kia – Miu tức

_ Hơ này cô tôi có nói cô xấu đâu , này là cô tự nhận đó nhé – Tên đó nói

_ Anh.....anh.....anh – Tròi ạ lần đầu tiên đầu võ miệng mà cô phải lấp bắp cứng họng như vậy ....Aaaaaaaa nhục chết mất.

Còn Len này giờ không thấy vì cô đang đứng hình vì người mà Miu này giờ cái tay đôi không ai khác chính là Đỗ Minh Long – hot boy trường cô .... Tròi ạ lần đầu được nhìn gần hot boy như vậy nên cô bị “ hồn bay lạc xác “ (Đúng vậy....người có thể đầu võ miệng với Miu được chính là anh chàng

Long nhà ta . * t.g anh giỏi quá đi..... Miu : im không....t.g chậyyyyyyyyyyyyy*)

_ Hoiiii thôi không nói chuyện với cô nữa, mất thời gian chết được . Phiên phức – “Hôm nay ngày gì mà mình xui xẻo thế không biết . Hajzzzzz” Long nghĩ.

_ Này ai cho người đi ..... đèn cho ta rồi đi – Miu nảy ra ý hay

_ Haizzzz cô nương ơi cô đừng trúng tôi cơ mà. Tôi không bắt đèn cô thôi chứ - Kin cố cãi

_ Không . Người là nam nhi mà phạm lỗi đồ con gái sao . Hèn vậy hả - Miu bắt đầu khiêu khích

_ Được vậy tiểu thư đây muốn gì – Kin đành chịu thua hỏi

_ Ờ được. Ta muốn mi bỏ hết thời gian dẫn chị em ta đi ăn. Mi bao ...Ok? – Miu nhếch miệng cười đề nghị

_ Rồi rồi vậy đi – Kin nói mà không biết rằng đang tự hại chính mình

Nghe vậy Miu kéo tay Len đi ra lấy xe rồi cùng Kin đến nhà hàng để thăm. Bước vô tới cửa 3 đứa đã làm tâm điểm chú ý cho mọi người. Chọn một cái bàn gần cửa sổ , phục vụ tới hỏi – À mọi người dùng gì ạ.? Miu coi sơ qua thực đơn bắt đầu gọi cho mình – Lấy tôi 3 ly cam vắt , 2 trà xanh , 4 súp cua , 2 khoai tây chiên , 2 mì xào thập cẩm , 2 ghẹ hấp bia , 3 mực nướng, 2 nghêu hấp xả ớt, 3 bít tết . Rồi ok

Anh phục vụ vừa ghi vừa kinh ngạc nhìn nó . Tới Len “ được hot boy bao không ăn nhiều phí “ nghĩ vậy Len cũng bắt tay gọi – Tôi thì : 2 pepsi , 1 trà xanh , 3 bít tết , , 2 phần cánh gà nướng me , 2 com xào thập cẩm , 2 ghẹ rang me, 3 phần tôm hấp bia. Ok – Len cười nói

“Ừc .....Ừc.....Mẹ ơi hai con heo , huhu toi rồi ..... cạn túi tiền rồi huhu .....” đang suy nghĩ thì Kin nghe tên phục vụ hỏi – Còn anh thì sao ạ?

_ À ờm cho tôi 1 bít tết với rượu vang – Kin cười méo xệch nói. Phục vụ cúi đầu rồi đi vào phòng bếp với suy nghĩ “ 2 tiểu thư kia xinh đẹp mà ăn kinh khủng vậy nè “

30 phút sau đồ ăn đem ra .... Nhưng 1 bàn thì không đủ nên họ đành kê thêm cái nữa. Mọi người trong nhà hàng nhìn Miu với Len với anh mắt “ Không thể to hơn nữa” . Còn Len với Miu thì chén ngon lành mặc kệ mọi người nhìn. Kin thì đang “xuýt xoa túi tiền”

_ Aaaaaa no quá..... đúng là ngon quá đi mất ..... Xong rồi tính tiền đi nhé tui với Len đi tiếp đây hahaha . Tạm biệt không gặp lại – Miu trêu Kin rồi kéo tay Len chạy thẳng ra ngoài

_ Huhuhuhu xót xa quá..... Tự nhiên lại đồng ý làm gì bây giờ mới hồi hận thế này. Kin ơi mày ngu quá là ngu – Kin vừa kêu phục vụ tính tiền vừa lẩm bẩm.

Miu với Len sau khi ăn xong cũng leo lên xe về nhà. Trên đường đi cô Len nói chuyện rôm rả trên trời dưới đất. Tới nhà Len xuống xe nhưng còn chút tiền tiếc thì Miu nói : - Mai hẹn em trên trường nhé. À mà cho chị số alo của em. Len nghe vậy liền vui mừng nói – Dạ mai gặp chị trên trường ạ. Số của em là 0907..... tạm biệt chị. – Ừ bye em

Sau khi chờ Len về mới 7h thấy còn sớm 2 con kia chưa về, nên Miu leo lên giường đánh một giấc trong lúc chờ hai con bạn nó về .

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chạm Mặt ..... Gây Gỗ .....! (P3)

Về phía Mi , cô đang đi dạo quanh xem quần áo. “Ủm bộ nào được nhỉ” cô ngắm nghía 2 bộ trên tay và suy nghĩ xem bộ nào hợp với mình thì – Dạ thưa quý khách có cần gì không ạ?

_ Ủm chị này chị thấy tôi mặt bộ nào được hơn ? – Mi hỏi

_ Dạ , bộ này hợp với quý khách hơn ạ - Nhân viên vừa nói vừa chỉ về phía bộ đồ bên tay phải Mi , đó là bộ váy xòe màu tím lệch vai , ngang eo có nơ bắt chéo .

_ Vậy lấy tôi cái này với 2 bộ này tôi để trên quầy. – Mi cười rồi nói

_ Dạ - nhân viên mỉm cười cuối đầu cầm lấy bộ Mi chọn rồi đi ra quầy. _ Của quý khách đây ạ. Xin cảm ơn quý khách.

_ Ủm – nói xong Mi bước ra khỏi quầy vừa đi vừa xem đồng hồ, thấy đã 7h50 nên cô gọi cho Min

“ Alo?”

“ Mà xong chưa?”

“ Rồi . Đang ngồi dưới uống coffe. Xuống đây”

“Ừ! Đợi tao chút tao xuống”

5 phút sau

_ Hey..... Lấy tôi ly cappuchino nóng – Mi vừa ngồi xuống cạnh Min vừa gọi đồ uống

_ Trễ vậy? – Min hỏi

_ Ủm... Mà tao có mua đồ cho mày nè – Mi vừa nói vừa dơ túi đồ lên

_ Có tao à? – Min hỏi câu “rất dễ thương”

_ Không có mày có ma à – Mi trả lời lại

Nó im không nói gì nữa. 2 đứa ngồi uống nước xong cũng đứng lên đi về.

_ Cô chủ đã về - Quán gia nhà nó nói

_ Di Lâm à! Di ở với chúng cháu lâu rồi. Bây giờ không có ba cháu. Bà gọi chúng cháu bình thường được rồi – nó nhăn mặt nói

_ À di xin lỗi – Di Lâm cười nói

_ Dạ. Di oi con Miu về chưa vậy ạ - Mi hỏi

_ À nó về rồi. Đang ngủ trên phòng – Di Lâm trả lời

_ Phiền đi gọi Miu xuống hộ con ạ. – Min nói rồi quay qua những người bên cạnh – 2 chị xuống chuẩn bị com hộ em nhé.

_ Dạ thưa cô chủ - Người giúp việc nói

_ Được rồi mọi người làm việc ạ - nó nói tiếp

Oáp ..... ui đã quá . Lâu rồi mới ngủ ngon như vậy – Miu mắt nhắm mắt mở vừa ngáp vừa bước xuống cầu thang thì “RẦM.....BÌNH.....BỊCH.....BỐP” . Sau đó là ..... _ Aaaaaaaaaaaaaa UIIIIIIIIIIIII DAAAAAAA ĐAU QUÁ MẸ ƠI HUHUUHU... – Miu vừa la vừa đứng dậy

_ Hử.....đi không nhìn rắng chịu , nín – Mi nói

_ Huhuhu bạn bè thế đấy. Ứ chơi với người nữa – Miu chu mỏ nói lờm Mi 1 cái

_ Thôi , có sao không? – nó hỏi

_ Có thấy sao bay vòng vòng này – Miu trả lời tỉnh bơ

_ Hái xuống chơi . Tao chưa thấy sao bao giờ - Mi cười cười nói

Nghe Mi nói vậy Miu cũng dơ tay chop lấy cái gì đó trên không – O này sao tao hái hoài hông được mày ui . Kì vậy? Nghe vậy nó với Mi cười đến chảy cả mắt. “Ồi con bạn mình nó ngây thơ quá hahahaha” 2 đứa cùng nghĩ

Thấy mình bị hớ Miu tức giận – Yaaaa hai con kia , tụi mày giỡn mặt tao à . Vừa nói Miu vừa bước đến chỗ hai con bạn . Hai đứa tụi nó thấy vậy liền bỏ chạy .

_ Này đứng lại đó cho tao 2 con kia – Miu chạy theo

_ Không . Ngu gì đứng lại. Lêu lêu – 2 đứa đồng thanh rồi lè lưỡi lêu lêu Miu

Vậy là trong ngôi biệt thự có 3 cô gái rượt nhau chạy vòng vòng như con nít cùng với tiếng cười mà có lẽ lâu lắm rồi mới có trên khuôn mặt cả 3 sau nỗi đau của 3 năm về trước.

10 phút sau

Phù.....phù.....phù một quá híc – Nó nói

_ Thôi vô tắm rửa rồi xuống ăn cơm. Đói rồi – Mi vừa nói vừa thờ

_ Ủ - đồng thanh

Thế là tụi nó kéo nhau đi tắm với tâm trạng thoải mái .

Lát sau 3 đứa đều có mặt tại phòng ăn. Di Lâm à nhìn ngon quá – Miu vừa nói vừa cười tít cả mắt

_ Nếu vậy 3 đứa hãy ăn nhui vào nhé- Di Lâm nói

_ Dạ. Di ngồi xuống ăn với tụi con đi. Lấy em thêm cái chén nữa – Nó lên tiếng

_ Dạ cô chủ - Chị giúp việc nói

_ À ừm – di Lâm cười

Sơ đồ bàn ăn :

Di Lâm

Nó

Miu Mi

Bữa ăn diễn ra ồn ào nhộn nhịp bởi Mi và Miu

_ Này , cái này tao gấp trước . Là của tao – Miu vừa nói vừa cố gắng giành miếng thịt trong đĩa

_ Không tao thấy trước . Của tao – Mi cũng không nhịn

Hai đứa nó kết thúc cái điệp khúc “Của tao” khi nhìn thấy đôi đứa thứ ba nhẹ nhàng , chậm rãi hướng tới miếng thịt trong đĩa -> gấp lên -> cho vô miệng nhai tỉnh bơ – Ngon đấy . Tụi mày không ăn để tao ăn chứ đừng hành hạ miếng thịt như vậy. Tội nghiệp em ý

_ Ô – Mi với Miu đứng hình nhìn nó chớp chớp mắt , 1 phút sau mới tiêu hóa lời nó nói. Tức giận , cả 2 cùng đồng thanh - Nguyễn Hoàng Băng ai cho mày ăn của tao

_ Tao thấy 2 đứa mày ăn đâu. Đang muốn bấm nát miếng thịt nên tao ăn phụ thôi. – Nó nói tỉnh queo

_ Mày .....Mày .....Hừ - Miu giận gỏi nói .

_ Thôi mấy đứa đừng cãi nhau nữa. Ăn mau lên đồ ăn nguội rồi – Di Lâm lên tiếng giải hòa

Nghe di nói vậy tụi nó không nói nữa , im lặng măm măm. Lát sau _ Này ăn xong đi bar đi. Lên xem tụi nó làm ăn thế nào sẵn quây 1 bữa. Với lại này anh Kill nhắn tin nói hôm nay không qua được hẹn ngày mai. Rảnh thời gian mà đi ha . – Mi đề nghị

_ Ủ được đó. Mìn đi nhaaaaaaaaa – Miu năn nỉ

_ Ủ đi – nó nói

_ Yehhhhhh – đồng thanh 1

_ Tụi con đi khi nào về - di Lâm hỏi

_ Tụi con sẽ về trễ nên đi với mọi người cứ ngủ trước nha. Tụi con về tụi con tự mở cửa được – Miu nói

_ Ừm..... đi biết rồi. Tụi con đi cẩn thận – Di Lâm cười nói

9h tụi nó ăn xong liền chạy lên lầu chuẩn bị. 9h30 tụi nó bước xuống với 1 cây đèn toàn tập

Nó mặc bộ đầm đen ôm cúp ngực ngắn khoe 3 vòng chuẩn không cần chỉnh . Đồng thời để lộ hình đôi cánh thiên thần nửa trắng nửa đen bên vai phải(biểu tượng của bang nó) . Mái tóc tím xoắn được thả tự nhiên , chân mang đôi giày boot màu đen nốt. Miu khác với nó , cô mặc áo pull cut-out cùng với quần short đen , chân mang giày cao gót mũi nhọn đen , tóc nâu cột đuôi ngựa . Cổ tay phải có hình xăm nửa cánh màu trắng. Không giống 2 cô bạn của mình , Mi diện lên bộ đầm crop top phôi lưới đen , chân mang đôi giày cao gót đen , mái tóc nâu đỏ xõa đưa qua 1 bên. Cổ tay trái có hình xăm nửa cánh

màu đen.

Cả 3 cùng leo lên chiếc Lamborghini màu đen mui trần . Nó cầm lái. Chiếc xe từ từ chạy ra khỏi cổng căn biệt thự. Nó rồ ga chạy thẳng ra đường lớn và đến bar của nó. Trên đường người ta thấy một chiếc xe màu đen chạy như bay trên đường , ai cũng phải né vì sợ .

15 phút sau , xe nó dừng lại trước 1 quán bar tên Angel . Gửi xe xong tụi nó bước vô bar với ánh nhìn của mấy tên bảo vệ và những người đứng ở ngoài cửa bar. Vừa bước vô tiếng nhạc xập xình , khác hẳn với bên ngoài.Tìm 1 chỗ khuất , tụi nó ngồi vô thì .....

_ Mấy cô em đi đâu vậy. – 1 tên con trai to con ra hỏi

_ Hừ. Biển trước khi bị ăn đòn – nó lạnh giọng nói

_ Ô mạnh mẽ vậy em ? – tên đó cười to nói

_ Hừ..... Thật phiền phức. Muốn đi hay muốn bò ? – Nó nói

_ Gì ..... Mày nói gì – tên đó ngừng cười trừng mắt nhìn nó

_ Không nói lại. Lừa – Nó lạnh lùng

_ Được lắm tụi bây đợi đó – Thấy nó bẻ tay đứng dậy tên đó cũng hơi sợ bởi khí lạnh quanh nó nên quay bỏ đi không quên cảnh cáo nó

_ Hừ.....- Nó lạnh lùng liếc tên đó rồi ngồi xuống nhâm nhi rượu tiếp

_ Này, gọi quản lý lại đây cho chị - Miu quẹo tên bồi bàn lại rồi nói

_ Dạ.....dạ vâng – bồi bàn nói xong bỏ chạy đi đâu đó . Lát sau hắn quay lại và người đi phía sau là một cô gái trông rất dễ thương , hiền dịu nhưng dường như không ai dám đụng vào cô gái ấy .

_ Dạ quý khách ..... A chị Miu – cô gái đó la lên

_ Hừm ..... ai gọi đấy? Quen hả? – do đèn mờ mờ ảo ảo nên không thấy được người đối diện .

_ Chị quên em rồi sao? Em là Len đây – Len cười nói

_ A..... là em hả??? Sao lại làm ở đây – Miu nói

_ Dạ , em được nhận vào làm lâu rồi nhưng 3 năm trước quản lý ở đây đột nhiên không thấy, chủ bar cũng biến mất nên anh Lin nói em lên làm quản lý đến khi đại tỷ quay về . – Len trả lời

(Trong bang , chỉ có quản lý với nhóm Row là biết mặt tụi nó)

*****

Row là một nhóm gồm 5 người : Lin , Rin , Ron , Ju , Jin . Đầu là con nuôi nhà họ Nguyễn. Đồng thời là cánh tay đắc lực của tụi nó. Chỉ nghe mệnh lệnh từ tụi nó. Họ rất lạnh lùng nhưng khi đứng trước mặt tụi nó thì như trẻ con

Nguyễn Hoàng Nam (Lin) : 18 tuổi . Đẹp trai nhưng sau tụi hắn. Rất lạnh lùng , tàn bạo , ít nói . Thương tụi nó và xem tụi nó như em ruột

Nguyễn Hoàng Thái (Rin) : 17 tuổi . Rất thương tụi nó. Lạnh lùng không kém nhưng trước mặt tụi nó thì con nít vô cùng. Tuy bằng tuổi tụi nó nhưng coi tụi nó là chị mình

Nguyễn Hoàng Vinh (Ron) , Nguyễn Hoàng Duy (Ju) , Nguyễn Hoàng Tú (Jin) : 16 tuổi , siêu quậy nhưng trong công việc cũng như trường lớp thì lạnh như băng. Rất thương tụi nó .

Phạm Ngọc Trí (Jun) : 17 tuổi là quản lý của bar. Là em kết nghĩa nó. Đại thiếu gia tập đoàn Phạm Ngọc thứ 8 TG. Rất thương em. Đẹp không kém gì tụi hắn. Mái tóc hung đỏ , đôi mắt màu xanh dương nhưng lạnh lẽo đáng sợ.

Phạm Ngọc Linh (Ren) : 16 tuổi . Là em gái Jun, nó xem Ren như em ruột mình. Nhị tiểu thư tập đoàn Phạm Ngọc. Rất thương anh trai và nó. Mang nét đẹp tinh nghịch , năng động , ấm áp. Tóc móc lại giữa nâu hạt dẻ với tím. Là bạn gái của Minh (anh trai nó)

*****

_ Thôi lâu rồi không nhảy. Hôm nay mày nhảy với tao 1 bài đi – Mi lên tiếng nói với Miu

_ Ừ thôi hôm nay tao không có hứng . mày đi đi. À hai người làm quen đi . Min đây là em kết nghĩa của tao. Len đây là bạn thân nhất của chị. – Miu từ chối Mi xong quay sang giới thiệu Len và Min

_ Ủ thế tao đi 1 mình – Mi nói xong bước đi

_ Dạ em chào chị . Em tên Phan Mỹ Linh gọi em là Len. Rất vui được biết chị ạ - Len vui vẻ nói

_ Ủ chào em Nhưng em nói lại chị nghe quản lý mất tích? – Nó chào qua loa vì còn chuyện quan trọng hơn

_ Dạ đúng vậy. 3 năm trước 3 người đứng đầu bar mất tích đột ngột. 1 tuần sau quản lý Jun cũng mất tích .

_ Chuyện gì vậy – Miu cũng ngạc nhiên nói

_ Được rồi . Ngày mai em gặp nhóm Row nói đến nhà Min có chuyện nhé – Nó nói

_ Dạ vậy em chào 2 chị . Nói xong Len bước đi “Tại sao họ lại ngạc nhiên như vậy? Mà sao họ lại biết được nhóm Row ?” Len suy nghĩ

Bên này , khi Len đi thì không khí bỗng hạ thấp xuống. Mỗi người 1 suy nghĩ. Riêng Mi , sau khi bước ra sàn nhảy và trở tài thì bỗng có 1 tên con trai tiến lại gần rồi cùng nhảy với cô. Chướng mắt với khó chịu khi tên đó cứ áp sát lại cô rồi còn định sờ mó nên cô đã “BINH.....BÓP.....RẦM”. Mọi người đang thưởng thức thì nghe 1 tiếng chói tai

_ Uiiiiiiii daaaaaaaa ..... – 1 tiếng la hét

_ Tên kia sao mi dám sàm sờ ta . – Mi tức giận hét

Miu với nó nghe tiếng hét của con bạn mình nên cũng thoát khỏi suy nghĩ, vội chạy tới – Chuyện gì vậy? – Nó hỏi

_ Hừ .....tên đó *chỉ qua hần* dám sàm sờ tao – Mi nói mắt không thương tiếc lườm tên kia

_ Đây cô ăn nói cẩn thận nha! Ai sàm sờ cô? Cái sàn nhảy này của chúng tôi muốn thì lên nhảy , đầu phải của cô đâu mà ăn nói như vậy – Hần cũng tức không kém

_ Hừ .....vậy sao nãy giờ không lên? Tôi lên nhảy rồi người lên vậy ? Không phải là gì – Mi nói

_ Cô..... – Hần tính nói thì có giọng nói xen vô

_ Khánh mày sao thế ? – 1 câu con trai khác chạy tới đỡ người tên Khánh kia . (À ra là anh Khánh đây)

_ Long hả.- Kel hỏi lại khi không thấy rõ mặt thằng bạn do ánh đèn của bar cứ nhấp nháy

_ Ủ là tao. Nhưng sao mày ra thế này? – Kín nheo mắt hỏi mắt nhìn thằng bạn quần áo xộc xệch , tả tơi, bàn ghế thì gãy.

_ Chuyện là tao chán , tính lên nhảy chút. Ai ngờ gặp con nhỏ này nhảy đẹp nên tao cũng bị cuốn theo thế là..... – Kel đỏ mặt im bặt khi thấy mình bị hớ “híc chết rồi . huhu” Kel than

_ À ra vậy. Hahaha. Thế ta nói mi sàm sờ ta đúng không? – Mi đắc trí nói

_ Xì không thèm – Kel xua tay nói

_ Tên này ...mi....mi – Mi tức nói không được

_ Được rồi. Chấm hết. Giải tán. Về – Nó lạnh lùng nói xong cùng Miu quay lưng bỏ đi . Mi thấy vậy cũng quay lại lườm Kín nói – đừng để ta thấy mặt người lần nữa . Hừ - nói xong Mi cũng quay lưng đi luôn để lại 2 tên con trai mặt đang đen xì vì bị lơ như vậy

_ Thôi đi. Còn nghech ra làm gì – Kín nói lời luôn thằng bạn đi

_ Ồ. Đi - Kín trả lời

Tiếng nhạc xập xình , nhộn nhịp trở lại. Mọi người lại hòa vào nó và như chuyện ồn ào hồi nãy chưa diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đi Học....

Sau khi về nhà đã là 12h khuya. Tụi nó đi thẳng lên phòng ngủ. Miu với Mi thì đã đi gặp hoàng tử trong mơ rồi. Còn nó thì vẫn không ngủ được bởi nó đang suy nghĩ " Tại sao Jun lại mất tích ? Chuyện gì đã xảy ra? Còn nhớ Gen đâu ? Nó đi đâu?" Nó cứ nằm đó đặt nhiều câu hỏi nhưng vẫn chưa có câu trả lời. 2h nó mệt quá ngủ thiếp đi.

*****

Nguyễn Ngọc Quyên (Gen) : 17tuổi Người em cùng cha khác mẹ với nó. Là 1 người ích kỉ, tham lam, ác độc, luôn đố kị với nó. Ngày nào cũng tìm cách hại nó. Thích hắt Ngọc Bảo.

*****

5h00 sáng

"RENG.....RENG.....RENG"

_ Oáp ..... Buồn ngủ chết mất . - Nó vừa với tay tắt cái đồng hồ vừa ngồi dậy vặn người qua lại để tỉnh táo. 10p sau nó chạy vào làm VSCN

5h45 nó bước ra với trang phục, tóc tai tươm tất. Váy caro đồ trắng, áo sơ mi tay dài được xắn lên tới khuỷu tay, cà vạt màu đen, phía bên trái ngực là bảng tên Nguyễn Hoàng Băng Lớp 11A2. Mái tóc tím xoắn được nó cột cao phía sau, chân mang giày bata cổ cao màu trắng. Nhìn nó bây giờ rất xinh. Ngắm lại mình trong gương " Ok ổn rồi. Qua gọi hai con heo kia thôi " Nó nghĩ rồi bước ra khỏi phòng tiến tới hai phòng đối diện, miệng không khỏi nhếch lên 1 nụ cười tinh nghịch. Nó đứng trước cửa thôi chứ không vào, đưa tay vào balo nó lấy con dế yêu mình ra bấm gì đó rồi bước xuống nhà ăn. 1 phút sau trên lầu phát ra tiếng động " BÙM...BÙM..." Nó mỉm cười hài lòng " Tốt. Kết quả như mong đợi" rồi nó ăn phần ăn sáng của mình tỉnh bơ.

_ NGUYỄN HOÀNG BĂNG.... - Mi với Miu vừa đồng thanh hét lên đầy tức giận vừa bước xuống lầu.

Nó đang ăn thì "phụt....khụ .....khụ" - hahahaha 2 t.....ụ...i b.....â.....y ha.....ha.....ha b.....ị b.....ị g....i...â....t đ.....i...ệ...n à h.....a.....y b.....ị hahhahah t.....h...i.....ê.....n l.ô...i t...h....ă.....m m....à ha.....hahahah b...u....ồ.....n c.....ư...ờ...i q...u....á h...a.....haha..ha - Nó vừa nói vừa cười lần cười bò bởi bộ dạng 2 con bạn nó : Mi với Miu mặt đen thui, tóc tai bù xù, quần áo thì lượm lượm, tay chân thì hết xanh rồi đỏ hết đỏ rồi hồng, còn cả có mùi gì đó "thom thom" từ cả hai ..... Nhìn hai đứa người không ra người mà ma cũng không ra ma. Nó không cười thì uổng. (@_@)

_ Con kia mày có nín ngay không. Tại ai mà tụi tao mới ra như vậy? Mày có thể gõ cửa gọi được mà. Có cần phải sử dụng chiêu đó không hả ? - Miu tức tối xỏ 1 tràng

_ Ha.....ha.....ha t...ao g...ọi m....à t.....ụ m...ày ng...he th...i t...ao c...ũng kh...ông m...ất c...ông nh...ư v....ây. - Nó đứng dậy cố nhịn cười nói mà vai vẫn run run, mặt thì đỏ hết, tay thì lau lau chùi chùi nước mắt.

_ Hừ.... Mày đợi đó - Mi, Miu đồng thanh xong đi thẳng lên lầu giải quyết chứ tụi nó chịu không nổi vì mùi bốc lên kinh khủng.

Quay lại xiu .....

Khi bước qua phòng Mi, Miu nó lấy điện thoại kết nối với cái đồng hồ trong phòng tụi nó để khởi động lửa đốt cái lọ thủy tinh nhỏ bên trong chứa thuốc nổ đen, cùng với dưới chân giường là 2 trái bom thối. lát sau, chuông báo thức reo đồng thời thuốc thuốc nổ đen cũng nổ, chân giường bị nó cưa sẵn sập xuống đập ngay trái bom thối. Tụi nó giật mình thì đã.....quá trễ.

Hiện tại....

6h30 Mi, Miu bước xuống nhưng tươm tất, dễ thương hơn khi nãy. Mi thì đồng phục giống nó, tóc xõa tự nhiên, chân mang đôi giày búp bê màu trắng. Miu cũng vậy nhưng tóc màu nâu được cô xõa nửa cột nửa, chân mang đôi giày boot cổ cao màu trắng. Cả hai ngồi vào bàn ăn nhưng vẫn không quên lườm nó một cái chấy áo. - Hừ... Muốn lườm không? - nó đang ăn thấy nhột nhột nên ngược lên hỏi hai cô bạn.

_ Không có gì đâu. Mày đừng để ý. Hi - Miu cười trừ nói rồi cũng cuối xuống ăn phần của mình. Mi thì im re không nói câu nào

6h45 tụi nó xách cặp ra khỏi nhà, lấy chiếc Ferrari 458 Italia màu đỏ chói chạy thẳng tới trường KS.

Trước cổng trường, chiếc Ferrari 458 dừng lại. Làm cho các học sinh trong trường tò mò nhìn. "Cạch" Nó bước xuống đầu tiên, khuôn mặt lạnh tanh, ánh mắt sắc bén liếc nhìn từng học sinh trong trường. "Cạch" hai cánh cửa sau mở ra, Mi với Miu bước xuống. Mi thì giống nó, lạnh lùng lướt qua các học sinh rồi chán nản thờ dài -hajzzzzz.

Riêng Miu, cô nàng cười tươi nhìn mọi người một cái xong quay qua hỏi nó - Đi chứ?

_ Ừ đi - Nó nói.

Nói xong tụi nó kéo nhau đi lên phòng hiệu trưởng mà không biết trên sân thượng có 4 cặp mắt đang dõi theo mọi cử chỉ của tụi nó, miệng nhếch lên một nụ cười "quái ác" riêng có hai người mắt thì giận dữ, mặt đỏ hết lên vì tức giận. Vâng không ai khác đó là anh Ngọc Bảo và anh Hoàng Minh nhà ta. Ngọc Bảo vì nhớ chuyện ở Trung tâm mua sắm nên tức giận. Hoàng Minh tức vì nó đi học mà không báo với anh trai một tiếng. Đã vậy còn dám lơ hắt khi thấy hắt đứng trên này nữa "Em chết với anh nhóc con" Minh vừa suy nghĩ vừa nhìn theo bóng nó đến khi khuất rồi anh cũng quay người đi xuống lớp 11A1 của mình.

Quay lại với tụi nó. Sau khi đi vòng vòng cả 15p quanh trường tụi nó mới tìm thấy phòng thầy hiệu trưởng. Tuy tụi nó là chủ ngôi trường nhưng vẫn biết kính trọng người lớn. "Cốc .... Cốc .... Cốc" _ Mời vào - giọng nói của cô hiệu trưởng vọng ra

"Cạch" Tụi nó mở cửa bước vào.

_ Em chào cô - đồng thanh

_ À xin chào các tiểu thư - Cô hiệu trưởng đứng lên bước ra khỏi bàn làm việc nói.

_ Khoan đã. Tụi em là học trò cô không cần gọi tiểu thư này nọ đâu. Cô trò mà - Miu cười nói. Nó với Mi mặt không lạnh, không nóng nhưng đứng im lặng không nói gì cả.

_ À . Các em ngồi đi. 3 em là học sinh mới chuyển ? - Cô hiệu trưởng hỏi

_ Dạ vâng thưa cô. - Miu tiếp tục trả lời

_ Ừm. Vậy các em học 11A2 . Nãy cô cũng có gọi cô chủ nhiệm lớp lên rồi. Các em đợi cô chút - Hiệu trưởng cười nói

"Cốc....Cốc....Cốc" _ Mời vào - Hiệu trưởng nói

_ Dạ thưa hiệu trưởng gọi tôi có chuyện gì không - Cô giáo bước vô nói

_ À đây là 3 em học sinh mới sẽ học lớp cô . Bây giờ cũng sắp tới giờ vào lớp. Cô dẫn ba em lên lớp luôn - Hiệu trưởng nói đưa tay về phía tụi nó

_ Chào các em cô tên Lưu Kim Loan là giáo viên chủ nhiệm 11A2 . - Cô giáo nói

_ Em chào cô - tụi nó đứng lên chào rồi quay sang hiệu trưởng nói - Thưa cô tụi em xin phép đi lên lớp ạ.

_ Ừ chào các em - Hiệu trưởng nói

Nói xong tụi nó bước ra khỏi phòng hiệu trưởng và đi theo cô giáo lên lớp. Lớp nó ở lầu 2 nhưng nằm sát trong góc . - Phù một chết mất. Con kia một mầy xây trường thì nhỏ thôi. Lớn làm gì.? Đi bỏ cả hơi tai - Miu vừa đi vừa rủa nó

_ Hừ im lặng đi. - Nó nói. Mặt nó vẫn lạnh tanh nhưng thật ra nó cũng đuối lắm.

_ Tới rồi. Các em muốn đợi bên ngoài hay vô luôn - Cô giáo dừng lại ngay cửa lớp 11A2 quay lại hỏi tụi nó .

_ Thôi vô luôn cô ơi chứ tụi em mỏi lắm rồi hì hì - Miu nhí nhảnh nói

_ Ừm vậy các em vô đi - cô giáo nói

Bước vô lớp tụi nó hết hồn , máy bay giấy bay loạn xạ , có đứa như con khỉ chạy nhảy tùm lum , đứa thì như đuôi uoi cười không ngớt , ...vân vân.....và mây mây..... Tụi nó nhìn không chớp mắt thì - Im lặng - một giọng nói vang lên tuy ngắn , đơn giản nhưng lại khiến nguyên lớp 30 học sinh đứng hình tại chỗ 1p sau mới tỉnh , họ bắt đầu tìm cái giọng nói đáng sợ đó thì ....

_ Aaaaaa thiên thần kia - một học sinh la lên

Nguyên lớp nhìn về phía tụi nó với ánh mắt trái tim có, ganh tỵ có.... Nó thì bực mình lên tiếng tiếp - Về chỗ. Đứng làm gì?

À ra cái giọng lạnh lạnh đáng sợ là đây .... Cả lớp rùng mình chạy loạn xạ để về chỗ mình nhanh chóng (tg: Đáng sợ thiệt_ Min: Im lặng tg: Chạy chạy chạy)

Cô giáo bước vô mỉm cười nhìn tụi nó rồi quay xuống lớp nói _ Lớp mình có thêm 3 bạn mới. Cô mong các em giúp đỡ họ . Xong quay sang tụi nó - Các em giới thiệu về mình đi

_ Chào. Tôi tên Nguyễn Hoàng Băng. Học sinh mới . Hết - Nó lạnh lùng giới thiệu

_ Tô Nguyễn Minh Châu . Học sinh mới - Mi giới thiệu ngắn , xúc tích , và lạnh không kém @_@

_ Hihi . Mình là Lê Ngọc Chi . Rất vui được học cùng mọi người . - Miu khác với hai còn bạn mình. Cô cười tươi giới thiệu còn tặng kèm cho lớp cái nháy mắt làm cả lớp đứng luôn.

_ Ừm. Vậy Băng , Châu , Chi 3 em muốn ngồi chỗ nào? - Cô giáo lên tiếng

Nó bước tới bàn cuối cùng còn trống cạnh cửa sổ ngồi xuống. Miu , Mi thì cũng đến nhưng ngồi chung với nhau ở bàn trên nó .

Sơ đồ

Bàn giáo viên

.....

.....

.....

.....

.....

Miu Mi

Nó

Ngồi xuống tại nó lấy tập vở ra để bắt đầu tiết học.

"Reng.....reng.....reng" 3 tiếng chuông báo 2 tiết Văn học kết thúc. Tại nó thờ dài bỏ hết tập vở vô cặp rồi nằm ườn ra bàn bồng

_ NGUYỄN HOÀNG BẮNG - cả lớp hết hồn nhìn về phía chủ nhân của tiếng hét đó thì

_ Aaaaaa anh Minh kia - hs1

_ Trời ơi đẹp trai quá - hs2

.....Bla .....bla .....bla

Hoàng không bận tâm tới những lời đó mà tức giận ùng ùng đi xuống ngay bàn nó đang nằm. Còn nó sau khi nghe ai đó gọi mình mà giọng quen quen nên cũng định ngược lên nhìn nhưng lười thể là nằm luôn. "Cộc"

_ Ai uiiii tên khốn nào dám đụng vào ta vậy hả - Nó la làng lên. Mi với Miu thì xách dép chạy mất bóng khi thấy Minh đứng ngoài cửa rồi

_ Nhóc con. Em gọi ai tên khốn - Minh đang bực nghe nó nói vậy bực thêm. Còn cả lớp thì bị đông băng luôn vì giờ Minh chưa bao giờ bắt chuyện với con gái, càng không bao giờ đụng vào vậy mà bây giờ còn tự mình tìm xuống tận đây vì một học sinh mới chuyển. Đã vậy không lạnh lùng mà còn ầm áp nữa. "Chuyện gì vậy trời.?" Cả lớp cùng chung suy nghĩ

_ Híc. Nghe giọng quen vậy ta. - Nó vừa nói nhỏ vừa ngược lên nhìn thì - Aaaaaa hihi anh ..... yêu . Hi hi em nhớ anh lắm a. Sao mặt anh đỏ rồi hồng rồi xanh vậy? - Nó cười cười gãi đầu nói mà không quên rùng mình "híc... Toi rồi"

"Rầm" lớp muốn té xỉu vì tốc độ thay đổi của nó nhanh 360 độ. Ngạc nhiên nhìn hai người họ

_ Hừ . Em còn hỏi à? Sáng thấy anh không chào. Đi học không nói. Đã vậy lơ anh à- Minh tức giận nói.

_ Hi đâu có đâu. Em ...em.....em.... À em đói quá xuống can-tin ăn gì đi . Sáng em ăn ít quá. - Nó tìm cơ nói để khỏi giải thích chuyện kia, làm mặt cún con năn nỉ anh trai mình

_ Hừ ... Giỏi đánh trống lảng. Anh bỏ qua lần này. Lần sau anh phạt đó. - Minh lắc đầu thua đứa nhóc này. Mím cười nói với nó

_ Uiiii em yêu anh nhất luôn ..... Công em đi xuống đi - Nó dụ dỗ anh tại vì nó đang rất lười đi

_ Hajzzz. Nhảy lên - Minh vừa nói vừa quay người lại cuối xuống

"phốc" nó nhảy lên người Minh. Làm cả lớp thêm một phen "đóng băng" "chuyện này là như thế nào? Ôi mẹ ơi con đang mơ sao?"

Minh công nó bước ra khỏi lớp. Đi tới đâu họ cũng làm tâm điểm chú ý vì Minh là người băng giá không phải ầm áp như bây giờ . Riêng nó cảm thấy ầm áp , nói nhỏ tai Hoàng nhưng thật yếu ớt _ Anh à, hãy đưa em đến vườn hoa đi. Nơi chỉ của em , anh, và ..... Em muốn được ở cùng anh. Anh em mình lâu rồi không gặp. - Nó vừa nói vừa siết chặt vòng tay đang ôm Minh lại. Đúng, nó rất nhớ anh nó. Người anh trai này luôn làm điểm tựa vững chắc cho nó mọi lúc. 3 năm rồi, 3 năm xa anh nó đã rất khô tâm, mệt mỏi. Bây giờ gặp lại nó muốn được thả hết , nó muốn được ngủ trong vòng tay anh . Chỉ khi bên anh nó mới cảm giác an toàn thôi.

_ Được. Anh em mình đi - Minh nói giọng cũng hạ xuống, buồn bã . Im lặng công nó tới một khu vườn hoa ly trắng. Đây là loài hoa mà nó và anh đã trồng để tặng 1 người mà rất quan trọng với anh và với nó. Nhưng chưa kịp tặng thì người con gái đó đã bỏ anh với nó rồi. Về sau vườn này không ai ngoài nó với anh tới đây cả vì là khu vực cấm. Đặt nó xuống ngồi ngay gốc cây cỏ thụ , anh cũng ngồi xuống kế bên nó nhìn ra vườn hoa ly , ánh mắt buồn bã, u sầu , đau thương. Nó cũng không khác gì anh. Nó cảm thấy rất nhói, rất đau và rất nhớ người con gái đó. Nó khóc, nó ôm anh và khóc, khóc để giải tỏa tất cả khó chịu trong lòng mà nó đã kìm nén trong 3 năm qua. Nó trách , nó trách chính bản thân nó . Nó đã làm gì sai mà ông trời lại đối xử với nó như vậy. Tại sao lại cướp đi người mà nó rất quý mến, rất yêu thương. Hoàng cũng im lặng ôm nó , dỗ dành nó. Hoàng biết nó rất đau nhưng anh đau gấp trăm nó . Anh cũng trách bản thân , anh trách mình là con người thật vô dụng vì đã không bảo vệ được người con gái anh yêu. Anh

cũng khóc, giọt nước mắt của người con trai, giọt nước mắt đau đớn, xót xa của người con trai. " Ren à anh xin lỗi. 3 năm rồi anh vẫn không ngừng nhớ em. Nỗi đau mất em cũng không nguôi. Anh không thể đứng vững được nữa. Mất em anh như mất đi một nửa thế giới này. Đau lắm em ạ. Nhưng anh đã hứa với em anh sẽ mạnh mẽ, sẽ cứng rắn để bảo vệ Min đứa em gái ngốc nghếch này. Anh cũng hứa với em khi em nhắm mắt và cho đến sau này khi anh nhớ em anh cũng không được khóc. Như vậy em mới yên tâm bước đi. Nhưng hôm nay anh xin em hãy cho anh phá lời hứa một lần một lần thôi. Anh không thể kìm nước mắt được nữa. Anh xin lỗi" Minh nói với bản thân như nói với Ren.

" Ren à, tại sao em lại bảo vệ chị? Tại sao em lại che cho chị. Chị mới là người đáng chết mà. Tại sao vậy? Tại sao ông trời lại cướp em đi mà không phải chị? Là chị yếu đuối, không cứu được em. Là chị vô dụng mà. Hức " Nó vừa khóc vừa tự đánh mình như thể đang trách chính mình vậy. Hoàng thấy vậy liền ôm chặt nó lại _ Đừng ngu ngốc đừng trách gì nữa. Nín đi em, hãy sống thật tốt, hãy làm những gì anh với em đã hứa vào 3 năm trước. Đừng như vậy nữa. Cố lên em. - Minh vừa an ủi nhưng vừa nhấc tới sâu trong mắt anh là những tia thù hận, tức giận.

_ Được. Em sẽ làm. Chính tay em sẽ thực hiện nó. Họ sẽ không yên với em. Nhưng anh ạ, em nhớ Ren, em buồn lắm. Hức hức. - Nó vừa nấc vừa nói

_ Được rồi. Hãy nhắm mắt lại ngủ đi để quên quên đi tất cả. Nghe lời anh

Nó gật đầu, nằm nhắm mắt ngủ trong lòng anh. Rất nhanh nó đã chìm vào giấc ngủ. Minh nhìn nó ngủ, cuối xuống thơm ngay má nó " Ngủ ngon em nhé. Em đã quá vất vả, quá đau khổ rồi " Minh nói nhỏ vào tai nó rồi anh cũng ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Quá Khứ...! (P1)

3 năm trước :

Nó bước vô bar cùng với Miu, Mi. Jun liền chạy ra cuối đầu chào tụi nó. Trên người họ lúc nào cũng tỏa ra hàn khí lạnh khiến những người xung quanh không thể không run mình.

_ Chị - Jun chào tụi nó một tiếng

_ Đến đủ? - Nó hỏi một câu không đầu không đuôi nhưng Jun lại hiểu ý nó

_ Đủ đủ - Jun trả lời

Nó không nói gì chỉ gật đầu rồi bước đi. Jun theo sau tụi nó. Nó bước thẳng đến một gian phòng Vip 1 của bar tận sâu trong quán. Căn phòng này được thiết kế đặc biệt dành riêng cho tụi nó khi vô bar giải quyết công chuyện cũng như nghỉ ngơi. " Cộc....cộc....cộc " tiếng gót chạm xuống nền nghe thật khó chịu, nó bước thẳng đến tủ toàn rượu Hennessy Richard. Cầm chai rượu ở giữa, ít hơn những chai còn lại. "Cạch....cạch....cạch" nền nhà ở giữa mờ ra, từng bậc cầu thang dần xuống dưới. Tụi nó nước xuống. Phía dưới là một căn phòng, à nói đúng hơn là căn cứ chính của tụi nó. Nơi này được thiết kế rất đặc biệt. Một bên là các màn hình để theo dõi toàn bộ sự việc phía ngoài bar, một bên là các thiết bị hack. Phía xác góc có cái tủ, trên đó đa số đều là thông tin của các công ty làm ăn pháp, ngoài ra còn có thông tin những kẻ làm cản trở, gây thiệt hại cho tụi nó.... Tất cả đều nằm trên từng kệ tủ đó. Ở giữa có một cái bàn hình chữ nhật dài nhưng chỉ có 9 chỗ ngồi cho tụi nó, Jun và nhóm Row.

_ Sao rồi? - Nó vừa hỏi vừa tiến tới chiếc ghế ở giữa dành riêng cho nó ngồi xuống.

Nhóm Row đang ngồi trước những màn hình để theo dõi bar thì nghe tiếng của nó liền đứng lên quay lại cúi chào nó _ Bang chủ, bang phó.

Miu, Mi không nói gì chỉ gật đầu rồi ngồi xuống hai ghế hai bên nó. Nó liền nhìn Row rồi ám chỉ họ ngồi xuống. Riêng Jun sau khi nghe điện thoại xong liền chạy tới nói với tụi nó _ À ừm xin phép tôi lên trên một chút.

Nhận được cái gật đầu từ nó, Jun liền cúi người chào rồi xoay đi lên.

_ Thừa bang chủ, bang Lew vừa gửi thư thách đấu với bang ta - Lin báo cáo

_ Thời gian, địa điểm? - Mi hỏi. Riêng nó chỉ im lặng nghe mọi người báo cáo tình hình.

_ 1 tháng sau, tức tháng 6 này, địa điểm họ sẽ nói trước một tuần để ta chuẩn bị - Rin tiếp lời Lin

_ Nhận lời - Nó bây giờ mới lên tiếng

_ Rõ - đồng thanh

_ Đạo này bang mình đang âm ỉ lo lắng sợ hãi vì cứ một ngày một người mất tích, ba ngày sau người mất tích được trả về ngay trước cửa bar với tình trạng hết sức thảm, may mắn không tử vong nhưng nằm viện ít nhất nửa năm. Đội họ tình, người chúng ta hỏi ai bắt thì họ nói có một cô gái che mặt

nhưng cực kỳ ác, họ bị đánh đập , bị lấy ra làm còn búp bê để những người kề cạnh cô gái đó chơi đã đến khi họ ngất thì đưa về . - Miu thu vừa nhìn gì đó trên màn hình máy tính của mình vừa báo cáo với nó.

_ Hung thủ? - Nó hỏi

_ Bí ẩn - Mi nói tiếp

_ Row ! Tập hợp mọi người trong bang . Họp - Nó nói rồi đứng lên chuẩn bị đi ra thì ....

_ Bang chủ không xong rồi - Jun chạy vô , người đầy mồ hôi, mặt tái xanh , hốt hoảng cùng với lo lắng hiện rõ . Nó thấy Jun như vậy thì dự cảm không tốt dâng lên liền nhíu mày nói _ Chuyện gì?

Jun không nói chỉ ngồi phịch xuống sàn ôm mặt khóc. Nó thấy vậy liền nói _ Lin Rin đỡ Jun . Mi , Miu , Ron , Ju , Jin đi theo tôi.

Nói xong nó đi thẳng lên trên . Bước ra khỏi phòng Vip bỗng một mùi tanh xộc thẳng vào mũi nó làm nó khó chịu nhíu chặt mày. " Mùi máu" đó là suy nghĩ đầu tiên khi nó bước ra khỏi căn phòng đó. Mi , Miu bước ra cũng giống nó , liền lấy tay bịt mũi lại . Nó vẫn im lặng bước ra khỏi con đường nhỏ hẹp này thì cảnh tượng ngoài thật kinh hoàng . Tất cả những người có trong bar đều ngã gục tại chỗ, máu me vurun rải khắp nơi. Thật kinh khủng. Nhờ có Lin , Rin đỡ Jun mới bước đi được tới cạnh nó , quỳ xuống trước mặt nó _ Xin lỗi

_ Vì?- Nó hỏi

_ Tất cả mọi người ở đây đều người trong bang cả không có khách . Họ đều bị thương rất nặng. Nhưng .....

_ Nói - Nó hét thẳng vào Jun

_ Ren bị mất tích cách đây ba ngày , tôi đã đi tìm nhưng cũng lựa chọn không thông báo cho mọi người biết vì nghĩ có thể họ tổng tiền thôi. Nhưng mới vừa nãy báo vệ thông báo Ren ngất ngoài cửa. Tôi nghe vậy mới liền xin phép chạy ra nhưng không ngờ Ren...Ren bị thương rất nặng. Tôi liền bế Ren đưa đến bệnh viện thì nhận tin nhắn từ số lạ nói bar xảy ra chuyện tôi..... - Jun chưa kịp nói xong thì "Bốp" Jun té nhào xuống đất nhưng vẫn cố gắng ngồi lên rồi quỳ xuống

_ Khốn kiếp . Tại sao mày không báo . Mày coi tui tao là gì . Ren đâu ? Nó đâu - Nó tức giận đến mất kiểm soát

_ Min . Bình tĩnh - Lin thấy vậy liền chạy ra cầm hai tay nó lại để nó bình tĩnh

_ Ren ở bệnh viện XX - Jun trả lời nó

_ Được đi . Đưa họ vào trong , gọi bác sĩ tới . Bằng mọi cách cấm không để ai thiệt mạng - Min gắng giọng nói rồi bỏ đi ra ngoài lấy xe . Mi, Miu cũng đi theo. Mặc dù rất tức giận nhưng hai người họ vẫn im lặng , Lin thì gọi bác sĩ tới rồi nói _ Rin , Ron, Ju, Jin ở lại giúp bác sĩ. Anh đi với Jun được rồi.

_ Được - cả bọn đồng thanh rồi bắt tay vào nhiệm vụ nó giao

Riêng nó , Mi , Miu thì phóng xe với tốc độ nhanh nhất để đến bệnh viện. Vừa đi nó vừa gọi cho ai đó. - Mau đến bệnh viện XX gấp.

_ Ok - đầu dây bên kia trả lời

Cúp máy xong nó nói với Mi, Miu - tách ra tui bây đi điều tra ai làm . Nội tối nay 12h khuya tới bệnh viện báo tao .

_ Được bây giờ tui tao đi. Cẩn thận. - Nói xong Mi, Miu liền lái xe tách ra hai hướng khác với nó. Nó đạp ga chạy nhanh hơn. 10phút sau tới bệnh viện nó liền xuống xe cho bảo vệ chạy vô , nó chạy thẳng lên phòng Ren cấp cứu ngồi ngay hàng ghế đợi. 15p sau Lin với Jun cũng tới . Nó thấy Jun , ánh mắt lại ánh lên sự tức giận liền nhào tới đánh Jun _ Khốn kiếp. Mày hại em tao. Tên chết tiệt....

Nó vừa đánh vừa chửi Jun tệ hại. Lin thấy vậy liền cầm chặt hai tay nó nói _ Min em bình tĩnh , Ren không sao đâu. Jun là anh Ren . Nếu Ren biết được em với Jun không hòa đồng sẽ rất buồn.

Nghe Lin nói vậy nó liền buông lỏng hai tay. Ôm mặt khóc nức lên. _ Em không biết. Ren có chuyện gì em thật có lỗi . Hức hức.

Lin không biết nói gì đành im lặng ôm nó dỗ. Jun thì cứ thần thờ đứng đó nhìn vô cánh cửa phòng đang khép chặt kia . Rồi tự trách mình đã nhất thời không tính toán kĩ lưỡng. Nếu như báo cho nó biết thì có lẽ bây giờ em hán đầu phải nằm trong đây. Em hán đã vô đây bao lâu rồi nhỉ. 4 tiếng? Là 4 tiếng đúng không? 4 tiếng rồi tại sao chưa ra. Tại sao vậy. Jun ngồi thụp xuống đất khóc. Nó thấy vậy liền đi tới vỗ vai Jun nói _ Được rồi , ngồi lên. Ren sẽ không sao.

_ Thật em tôi sẽ không sao chứ? - Jun liền hỏi lại

Nó không nói chỉ mỉm cười gật đầu . 5p sau một người con trai chạy vô _ Chuyện gì em gọi anh tới đêm khuya vậy

_ Vô thay đồ. Phòng mổ. Ren - Nó nói ngắn gọn nhưng người đó lại hiểu

_ được anh sẽ cố gắng. Ngồi đây chờ anh - Người đó nói xong liền quay đi vô phòng cấp cứu

_ Ai vậy - Jun hỏi

_ Hà Lâm . Bác sĩ - Nó trả lời ngắn gọn nhưng mắt cũng vẫn không rời khỏi cánh cửa phòng cấp cứu.

***** Giới thiệu nhân vật*****

Hà Lâm : 27 tuổi . Anh họ nó . Là đại thiếu gia tập đoàn Hà Thị . Rất đẹp trai , khéo léo . Anh là vị bác sĩ tài giỏi . Tuy nhiên không muốn giúp là trong công ty của ba nhưng những lúc ba anh cần anh đều giúp . Rất mực cưng chiều nó . Lúc nào cũng hiền , ăm ắp . Nhưng nếu ai đụng tới nó thì anh như con hổ xé thịt con mồi . Rất đáng sợ

*****

" Phụt " đèn phòng cấp cứu tắt sau 2 tiếng khi Hà Lâm vô . "Cạch" cửa phòng mở ra , y tá đẩy xe Ren đang nằm trên đó .

_ Sao rồi ? - Nó hỏi khi thấy Lâm bước ra.

"Phù" _ Không sao cả . Qua nguy kịch rồi . Thuốc mê còn tác dụng . Lát sau em ấy tỉnh thôi . - Lâm trả lời

_ Em đang hỏi Ren bị gì? Chứ em tin vào thực lực của anh - Nó cau gắt nói

_ À em ấy bị đánh gãy tay trái , xương sườn cũng bị gãy , tổn thương phần đầu nhưng không quá nặng . Mất máu nhiều . À lúc này anh còn thấy tay phải cô bé có vết dấu dao rạch tay chữ Lew . - Lâm nói luyên thuyên báo cáo tình trạng của Ren

_ Sao Lew ? Là nó? - nó nhúm mày tức giận . Thì ra trong mấy tuần nay bang Lew đã gây ra những chuyện mất tích rồi tra tấn người bang nó nhằm khiêu khích nó cũng như áp đảo tinh thần cho bang nó . Nó liền lôi điện thoại ra gọi cho Miu,Mi - Tìm bang chủ bang Lew là ai . Mai báo kết quả . Bỏ việc kia.

_ Ok - đồng thanh

Nó không nói gì nữa cùng Lâm đến phòng của Ren . Jun ngồi đó đau đớn nhìn đứa em gái của mình bị băng bó . Nó đi tới đặt tay lên vai Jun an ủi - Không sao . Về tắm rửa rồi quay lại.

Jun không nói gì nhìn Ren rồi nhìn nó - Nên báo cho Minh không?

_ Không - nó trả lời dứt khoát

Jun nghe vậy không nói gì nữa liền đứng lên đi về . Nó chỉ biết lắc đầu nhìn theo Jun rồi ngồi xuống cạnh Ren.

Tua nhanh tới sáng mai nhé....

6h sáng

Thuốc mê hết tác dụng . Ren từ từ mở mắt . Đập vào mắt cô là nó đang ngồi gọt trái cây cho cô . Thấy Ren tỉnh nó mỉm cười _ Còn đau không?

_ Một chút chị ạ . Nhưng anh.... - Ren vừa trả lời nó vừa nhí , quanh phòng

_ Đừng tìm . Anh Minh chị chưa báo tin . Còn Jun nó đi mua đồ ăn sáng cho em với chị rồi - Nó nói trung tình đến Ren nên cô đỏ mặt cúi xuống không nói gì nữa

_ Ăn đi - Nó đưa cho Ren một miếng lê vừa cắt.

_ Vâng - Ren nhận lấy ăn cười tí mắt

_ Ngốc . Bị vậy còn cười - Nó cười

Nó vừa nói vừa cốc yêu Ren một cái . Nó cũng chẳng thèm hỏi vụ việc kia như thế nào vì sợ ảnh hưởng tới Ren . Lát sau Jun về thì

_ Em gái anh tỉnh rồi hả . Anh lo cho em quá trời . Em có sao không ? Còn đau không? Khó chịu chỗ nào không ? Đói không ? Anh có mua đồ ăn cho em này. - Jun mừng rỡ nên nói luyên thuyên không nghỉ.

_ Anh hai em khỏe rồi . Không có sao hết . Còn hơi đau chút thôi . Không khó chịu a . Em đang rất đói . Cho em ăn - Ren mỉm cười trước độ lo "thái quá" của ông anh rồi trả lời từng câu hỏi của Jun .

Nghe Ren nói xong Jun liền đổ cháo ra tô rồi đút Ren ăn từng muỗng . Riêng nó chỉ đứng một bên nhìn hai anh em họ rồi cười .

7h tối

"Reng....Reng....Reng" đang ngồi chơi với Ren thì điện thoại nó reo . Đứng lên nói với Ren - Chị nghe điện thoại chút . Jun canh chừng Ren

Nói xong nó bỏ ra ngoài tìm nơi vắng vẻ liền bấm nút "Trả Lờ" _ Nói

_ Tao tìm ra rồi , kẻ đã hại Ren , đồng thời bang chủ bang Lew chính là ..... - Mi ngập ngừng

_ Ai? - nó nhủu mày. Từ khi nào mà cách làm việc của Mi lại do dự như vậy

_ Là Nguyễn Ngọc Quyên đưa em cùng cha khác mẹ của mày - Mi nói tiếp

_ Cái gì? Con đó? - Nó tức giận hét lên. Bởi bình thường nó đã không ưa tính cách nó rồi. Không ngờ bây giờ nhỏ đó làm nó thêm ghét cay ghét đắng

"Rup" nó không nói gì nữa cúp máy , điều chỉnh lại tâm trạng nó quay lại phòng Ren - Chị về nhé . Có chút chuyện

_ Vâng bye chị. Mai gặp - Ren cười tươi nói

_ Ừm mai gặp em. Jun nhóm Row 5p nữa tới. Cần thận chút. - Nó nói rồi quay bước đi. Xuống tầng hầm lấy xe nó chạy thẳng về nhà với tốc độ kinh khủng

5p sau nó đã về tới nhà. Cất xe nhìn qua thấy xe Gen ở nhà nó liền nhếch mép , ánh mắt đầy tức giận, lạnh như băng. Nó bước vô nhà.

_ Chào ba mẹ - nó cúi đầu chào ba mẹ nó xong quay qua quần gia - Bác lên gọi con Gen xuống hộ con nhé

_ Vâng thưa cô chủ - Quần gia cúi đầu rồi đi lên . lát sau Gen xuống cùng với quần gia. Mặt vẫn còn ngái ngủ "hừ xem ra mày còn tâm trạng" nó bực tức "vào" nó đã đứng gần Gen và.....

Aaaaaaaaaaaaa làm gì vậy , bỏ ra. - Gen vì quá bất ngờ mà hoảng hốt. Quần gia thấy vậy liền tái mặt đưa hết người làm ra ngoài. Ba mẹ nó thấy nó lần đầu tiên như vậy nhất thời đứng hình tại chỗ. Minh thì nghe tiếng la nên cũng đi xuống. Nhưng không ngờ anh lại nghe một chuyện không nên nghe.

_ Khốn kiếp. Mày là con quỷ cái. Mày đừng nghĩ bước chân vô đây được một tháng rồi muốn làm loạn. Mày nghĩ đủ năng lực đánh bại tao không ? Mày nghĩ mày bắt cóc Ren rồi hại nó sống dở chết dở là hù tao được sao - Nó tức xỏ một tràng

_ chị nói gì vậy....tôi....tôi không hiểu - Gen tái mặt. Không lẽ việc bang Lew và cả nhỏ đó nó cũng biết

_ Cái gì ? Ren? - Minh giật mình chạy xuống giật tay nó hỏi

Gen được thả ra liền ho khù khụ rồi lên trốn đi thì "bốp" nó cho Gen ăn một cú nằm tại chỗ.

_ Min con không được đánh em - ba nó tức giận định ra đỡ thì _ Xin lỗi ba nuôi nhưng buộc con phải làm vậy. Chuyện của tụi con xin ba để tụi con giải quyết. - Mi , Miu không biết xuất hiện khi nào liền kéo ba nó ngồi lại ghế. Riêng nó

_ Phải chính con quỷ cái này đã hại Ren khiến Ren rơi vào nguy kịch. May mắn cứu kịp thời - Nó vừa nói vừa nắm đầu Gen giật mạnh

_ Aaaaaa tôi .... Tôi..... Tôi không có - Gen chối

_ Chết tiệt. - Minh nghe nói vậy liền chạy khỏi nhà tới bệnh viện .

_ Mày còn chối . Mi lấy tao cái kéo , lửa , và thanh sắt - Nó nói

_ Đây - Nghe nó nói Mi liền chạy đi lấy

_ Cô tính làm gì ..... Ba mẹ ngồi đây đó - Gen hoảng sợ

_ Tao làm đến khi mày khai . Ba mẹ không liên quan đừng lôi ba mẹ vô - "Phụt" vừa nói dứt câu tóc Gen cũng bị nham nhở ngắn dài .

_ Không....không hức hức - Gen khóc

_ Mày còn không nói , mặt mày sẽ có sẹo - Nó nói tay cầm thanh sắt hơ hơ lửa

_ Tôi nói.... Là tôi làm .... Tôi làm - Gen hoảng sợ nhận

_ Hừ .... Chết tiệt. Khốn kiếp. - Vừa nói nó vừa đánh Gen đến thảm hại.

_ Tôi biết lỗi rồi , tha tôi - Gen khóc

_ Min à em biết lỗi rồi , con hãy tha nó đi con - Mẹ nó nói đỡ nhưng ánh mắt cũng giận dữ không ít

_ hừ - ba nó hừ lạnh lườm Gen rồi bỏ thẳng lên lầu

Nghe mẹ nói vậy nó liền tha cho Gen rồi cùng hai con bạn ra ngoài lấy xe về nhà.

"Nguyễn Hoàng Băng mày đợi đó , tao không thua mày đâu " Gen đang nghĩ thì bỗng có một giọng nói lạnh lùng nói với nhỏ _ Tốt nhất đừng nên đụng vào con bé. Nếu không tôi sẽ không tha cho cô đâu - Mẹ nó nói rồi quay lên lầu

"Hừ bà nghĩ bà là ai mà dám ngهنh mặt với tôi. Tôi sẽ làm mọi cách để đập mẹ con bà ra ngoài để mẹ tôi được bước vô đây hahaha" Gen vừa suy nghĩ vừa cười bước ra khỏi nhà

*****

Tác giả đôi lời ạ....

Tác giả xin lỗi vì không ra chap đều lý do tác giả bận công việc quá. Nên tác giả xin lỗi mọi người nhiều nhé *cúi đầu* Tác giả hứa sẽ ra chap đều cho mọi người. Mong mọi người đưg bỏ truyện bỏ tác giả nhé. Cảm ơn mọi người đã đọc ^^ truyện đầu tay của tác nên còn sai sót. Có gì mọi người cho mình ý kiến nhé.

Fb mình là Quỳnh'ss Min'ss có j mọi người inb nx nc vs mình nha ^^ tksss

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Quá Khứ...! (P2)

Từ bữa đó , Gen không hó hé một lời. Nó thì thi thoảng về nhà nhưng gặp Gen nó lờm một cái. Ba mẹ nó thì chẳng thèm nói chuyện với Gen . Xem Gen như người ngoài nhưng vì nhỏ là máu mủ của ông nên ông không đuổi khỏi nhà thôi chứ ông biết tất mọi kế hoạch của nhỏ. Ông tin tưởng khả năng của nó nên im lặng để nó giải quyết. Về phía nó, sau vụ việc đó nó càng tăng sự phòng ngự lên cao . Đồng thời bắt tay vào việc chế tạo vũ khí , áo chống đạn cho tất cả mọi người.

1 tuần trước khi vô trận. Bang Lew gửi địa chỉ tới cho tụi nó. Đó chính là khoảng đất trống ở đường S . Nó nhìn lá thư cười nhạt. "Cuộc chiến bắt đầu rồi. "

Cách 3 ngày tụi nó , Row , Jun và những thành viên trong bang đang cất lực luyện tập cũng như sử dụng các vũ khí nó đưa thì Ren xuất hiện tại đó. Ren được ra viện tuần trước , đồng thời cũng biết được tin bang Lew thách đấu bang nó. Ren lo sợ liền chạy tới nơi nó thường tập luyện để ngăn cản nó vô Ren có dự cảm không tốt về trận thách đấu đợt này.

_ Ren sao em ở đây? Có chuyện gì hả em? - nó chạy lại hỏi khi thấy Ren đứng ngay cửa.

_ Chị...chị...chị nghe em một lần thôi. Đừng đi . Hãy từ chối đi chị. Em có linh cảm không tốt . Chị à em lo cho chị lắm. Cả anh hai , mọi người nữa. Em sợ lắm. Đừng đi chị à. Híc - Ren nói mà nước mắt rơi là chả.

_ Ren à không sao đâu em, em nghĩ quá rồi. Về nhà thôi em. Mọi người sẽ không sao đâu . Em hãy tin ở chị Min, Mi,Miu cũng như nhóm Row , tin tưởng anh . Anh hứa mọi người sẽ trở về đầy đủ - Jun cười nói trấn an cô em gái .

_ Chị hứa với em đi chị - Ren nhìn qua nó nói . Nó nhìn Ren cười thật tươi

_ Ừ chị Min cùng với anh em trong bang này hứa với em. Đúng không mọi người? - Nó vừa nói vừa quay sang mọi người hỏi.

_ Chúng tôi hứa - Đồng thanh

_ Được . Bây giờ em yên tâm rồi chứ. Hãy ở nhà đừng đến chỗ tụi chị. Rất nguy hiểm. Nghe không!/? - Nó quay sang Ren nói rồi hất mặt với Jun ý bảo " đưa Ren về "

_ Được rồi. Để anh hai đưa em về. Bé Ren ngoan nghe lời anh với chị đi - Jun dỗ dành

Ren vẫn đứng lý ở đó nhìn nó khóc. Cô sợ cô sợ nó đi rồi sẽ không gặp lại nó nữa. _ Chị.....híc

_ Nếu em không nghe chị méc anh Minh em hư đấy. - nó nghiêm mặt nói với Ren

_ Không. Được vậy em về . Chị và mọi người bảo trọng. - Ren nói rồi cùng Jun đi về.

Nó nhìn theo Ren thờ dài " Ren à chị hứa chị sẽ không sao . Nhưng chị lại lo cho em quá. " Nghĩ tới đó bỗng một dự cảm không lành dâng lên trong nó

"thật khó chịu a" nó nhủ mày . _ Mọi người tập tiếp đi . Tôi vô nghĩ một chút.

_ Rõ bang chủ - đồng thanh

Mi, Miu thấy nó như vậy thì thấy lạ. Liền chạy vô xem sao _ Mày không sao chứ - Miu vừa hỏi chuyện vừa lấy tay gỡ mặt nạ xuống.

_ Không sao. Chỉ là tao cảm thấy cuộc đấu này không đơn giản như mọi khi. Có gì đó..... Rất lạ - Nó nhủ chặt mày nói

_ Không sao cả. Mày nghĩ quá rồi. Nghỉ ngơi đi để có sức cho trận đấu. Đừng căng thẳng nữa. - Mi nói xong vỗ vai nó rồi đề nó xuống bắt nó ngủ. Miu thấy vậy liền bước ra ngoài. Lát sau Mi cũng bước ra. Trả lại sự yên tĩnh vốn có của căn phòng. Nó nằm đó nhưng không ngủ . Đợi Mi,Miu đi nó lại mở mắt ngồi dậy suy nghĩ. Nhưng không biết khi nào mà nó đã nằm và ngủ thiếp đi.

Tác giả tua nhanh nhé ^^

3 ngày sau nghỉ là tới ngày thách đấu. Nhưng dự cảm đó ngày càng tăng lên trong nó. Thật khó chịu nhưng nó vẫn chuẩn bị lên đường.

9h khuya tại trước cửa bar. Ba chiếc xe Lamborghini đứng đầu . Miu cầm lái chiếc màu trắng , Mi cầm lái chiếc đen , nó cầm lái chiếc nửa trắng nửa đen. Phía sau mỗi xe đều là đôi cánh xòe hai bên tượng trưng bang nó. Đằng sau xe tụi nó là nhóm Row cùng Jun đi mô tô. Sau họ còn có 200 chiếc mô tô khác nhưng mỗi chiếc hai người ngồi . Những chiếc xe ở đều do nó cung cấp và đều có một công dụng khác biệt rất lợi hại.

" Brum.....Brum" nó , Mi , Miu đồng loạt nổ máy xe như nói chuẩn bị rồi cả ba nhấn ga chạy đi với tốc độ kinh khủng. Tất cả cũng rõ ga chạy theo tụi nó đến địa điểm.

10h nhóm tụi nó có mặt ở đó . Lew hẹn tụi nó 10h30 có mặt nhưng tụi nó đến sớm.

_ Mi,Miu cùng 100 người chia ra dò xung quanh xem bên kia có phục kích không. Nếu có bắt sống. Nếu thiếu người huy uộng thêm. 15p làm nhiệm vụ bắt đầu - Nó lạnh lùng nói.

_ Rõ - đồng thanh.

Đội nhóm Mi,Miu đi rồi nó quay sang nói _ Row , Jun kiểm tra lại toàn bộ vũ khí . Để mọi người chọn vũ khí mình cần rồi vô đội hình . 20p thực hiện. Nhanh - Nó nói .

_ Rõ - Row , Jun đồng thanh rồi đi đến một chiếc xe to vô trong họ lấy từng vũ khí đưa ra để đưa cho những ai xài cái nào cái nào.

15p sau nhóm Mi, Miu về đằng sau họ bắt tất cả những tên bắn tía xa ở phía sau. Nó biết rõ Gen sẽ chơi xấu mà. Nhếch miệng nó nói _ Đem vô để trong chiếc xe kia khóa lại. Lát về tính.

Mi, Miu không nói gì gật đầu đi đưa họ vô xe xong khóa lại. Xong xuôi bọn họ cũng tới để lấy đồ xài của riêng mình. Khi tất cả đều xong Jun đi lại gần nó đưa nó hai thanh kiếm mạ vàng đặt biệt . Nó cầm lấy gật đầu thay cho câu cảm ơn.

10h29p "Kéttttt" tiếng những chiếc xe chà sát mặt đất. Nó nhếch miệng cười nhạt " Phịch " Gen nhảy xuống cùng với chiếc mặt nạ .

_ Đúng giờ nhỉ - Gen vẫn không biết nó bởi điều tra không được bang chủ bên đó là ai. Nhưng sau đợt nó tức giận đó thì nhỏ nghĩ nó chính là bang chủ bang Mike nhưng chỉ 50% thôi.

_ Nói nhiều. Lên - Nó không thích day dưa với nhỏ nên ra hiệu vô trận luôn. Gen nghe vậy cứ nghĩ bên kia thua vì bên nhỏ rất đông nhưng khi lên thì ....

Nó với Gen đứng đó theo dõi sự việc. 1 tiếng sau bên nhỏ đã bị thiệt hại nặng nề vậy mà bên nó , một chút cái xước cũng không có. Thấy vậy nó với nhỏ cùng xông lên. Hai bên đều đứng im xem trận đấu giữa hai bang chủ.

Nó với nhỏ cùng cầm kiếm đánh. Nó chém nhỏ đỡ, nhỏ chém nó đỡ bằng " Xoạt " nhỏ bị nó chém một bên chân . Không sâu nhưng máu chảy nhều quá. Nhỏ cố gắng đứng dậy " Rắc....rắc " nó lạnh lùng cầm tay nhỏ cầm kiếm bẻ ngược lại

_ Aaaaaaaaaaaaaa - nhỏ đau quá là lên. Mọi người thấy vậy đều rợn hết gai óc. Nó thì đưa thanh kiếm lên liếm nó. _ Hừ máu bản. Chẳng thú vị

Mọi người ngoại trừ Mi,Miu,Jun,Row thì quá quen bởi máu chính là thứ kích thích con người độc ác của nó trời dậy. Gen riêng nhỏ nhìn thấy cảnh tượng đó hải hùng toan bỏ đi nhưng không được vì..... Nó đã đạp lên chỗ vết thương khi nãy nó chém _ Hừ còn tính chạy? Mày thách đấu mà lại vậy à? - Nó vừa nói vừa ngồi xuống. Nhỏ không biết nó tính làm gì chỉ thật lại nếu có thể. " Rắc....rắc " nó bẻ chân nhỏ

_ Aaaaaaaaaaaaaa - nguyên vùng đất trống mọi thứ đều im lặng , chỉ mỗi tiếng hét của nhỏ nên nghe rất sợ. Người bang nhỏ thấy vậy cũng muốn bỏ chạy nhưng nó lại đoán được _ Vây quanh. Không dễ ai thoát - Nó lạnh lùng nói

_ Cô.....muốn.....muốn.....gì? - Nhỏ đau quá nên nói đứt quãng .

_ Muốn? - Nó hỏi ngược lại nhỏ rồi quay sang Mi,Miu hất mặt hỏi - Thế tụi mày muốn gì?

_ Muốn chơi với nó . Nhỉ ! - Miu nhếch miệng nói .

_ Được tao giao cho tụi mày - Nó cười nhạt quay lưng bước đi nhưng chưa bước được hai bước thì

_ Mìn cẩn thận/ bang chủ - Tiếng hét của mọi người làm nó giật mình vừa quay lại thì " Pằng "

Nó trợn mắt nhìn Gen người đã nổ súng về phía nó. Nhưng sao nó không thấy đau gì cả , nó chỉ cảm thấy có ai đó đang đè lên nó . Là ai vậy? Là ai đã đỡ đạn cho nó? Nó đặt tay lên đôi vai người đó và đỡ ra để nhìn. Nó nhất thời không cử động, khuôn mặt tái xanh khi nhìn ra người đó. " Không phải, không phải . Là mơ thôi, mơ thôi phải không? " Nó nhắm mắt , lắc đầu rồi mở mắt ra làm đi làm lại 3,4 lần nhưng vẫn vậy. Nước mắt nó rơi

_ Không , không Ren tại sao em ở đây. Tại sao vậy. Sao em lại đỡ đạn cho chị. Híc hức huhu Ren à em không sao chứ. Mở mắt nhìn chị đi. Hãy nói với chị em không sao đi. Ren à - Nó khóc, nó ôm chặt Ren và khóc.

_ Hahahahaha em mày chết chưa. Tao muốn nhìn thấy mày đau khổ hơn nữa. Hahaha nhận lấy . Hahaha - Gen vừa cười vừa dơ súng nhắm vào Ren " Pằng ...." Mì,Miu và mọi người không kịp ngăn được vì Gen ra tay quá nhanh _ Không. Mìn cẩn thận - Mì hét

" Sực " nó là người trúng đạn. Đúng vậy , lúc nhỏ Gen nổ súng nó đã dùng chính mình che chở cho Ren , viên đạn bay thẳng phập ngay ngực . Nó vẫn không chút để mặt dù rất đau. Nó ôm Ren khóc .

_ Chị ..... Chị .....à đ.....ừ.....ng k...h...óc ...a c...hị k....hóc x...ấ...u x...ấ...u l...ấ...m - Ren đưa tay lên nắm lấy tay nó nói . Mì , Miu thì sai người bắt nó cùng những tên kia đưa về xử sau. Jun thì chạy đến bên Ren khóc. Thật ra Ren đã đến đây từ lâu vì muốn chắc chắn nó sẽ an toàn . Nhưng khi nó bỏ lưng nhỏ Gen quay đi thì Ren đã thấy nhỏ lòi cây súng ra. Nhân lúc mọi người không để ý mà bắn nó. Ren không nghĩ ngợi liền chạy ra đỡ đạn cho nó.

_ Chị .... Sẽ...không khóc.....sẽ k...hông...kh...óc hứ..a với ch...ị e...m s...ẽ k...hông bỏ c..h..ị ch...ứ? - Nó cố gắng nói khi vết càn lúc càn đau , đầu óc choáng váng

_ E...m k...h...ông b...ỏ c...h...ị e...m c...h...i n...g...ủ t...h...ô...i A...n...h...a...i h...ây ch...ấ...m s...ó...c c...hị c...ù...n. g b...a m...ẹ, l...u...ôn c...ư...ờ...đ...ến kh...i e...m v...ề . H...ấ...y n...ó...i v...ớ...i M...inh e...m y...ê...u a...n...h ấ... - Ren nói tới đó thì nhắm mắt. Nó thấy vậy liền ôm Ren vào lòng khóc to . Jun thấy vậy liền nói

_ Hãy đưa Ren đi bệnh viện. - Jun nói. Nó nghe vậy liền ôm Ren miệng lẩm bẩm " đúng rồi bệnh viện. Bệnh viện. Cứu được. Ren cố lên em" toan đứng dậy thì trước mắt tối lại "Phịch" _ Mìn/ bang chủ

_ Lin tới đỡ bang chủ đi thôi. Nhanh - Miu hét lên. Nghe vậy Lin liền ôm nó rồi ngồi vô xe Miu lái, Jun thì ôm Ren ngồi xe Mì . Cả hai vọt hết tốc độ chạy nhanh trên đường như sợ trễ 1 phút nó hoặc Ren sẽ rời bỏ tất cả. Vừa đi Miu vừa gọi cho Hà Lâm

_ Lâm anh mau đến bệnh viện XX . Mìn với Ren trúng đạn. Rơi vào tình trạng nguy kịch. Cù thêm vài người tới nữa. Nhanh 5phút nữa bọn em tới rồi. - Miu gấp rút nói

_ Được . Anh tới ngay - Hà Lâm nói rồi cúp máy. Nhanh chóng gọi thêm vài người bạn làm chung đi cùng anh .

5phút sau xe Miu,Mì đỗ trước cổng bệnh viện. Lin, Jun ôm Ren với nó vào phòng cấp cứu. Hà Lâm đến trước tụi nó vài phút nên đã chuẩn bị sẵn tất cả. Đẩy cả hai vào phòng cấp cứu . Hà Lâm nói _ Đứng ngoài đợi . Rồi đóng nhanh cửa lại. Đèn trong phòng bật lên . Lin,Jun,Mì,Miu đứng ngoài lo lắng. Lát sau tất cả mọi người trong bang nó đều có mặt làm chật kín cả bệnh viện. 30p sau Minh cùng với ba mẹ nó và ba mẹ Jun chạy tới.

_ Ren, Mìn đâu ? Ai đã gây ra chuyện này. Tại sao cả hai đều trúng đạn và nguy kịch như vậy- Minh gấp rút hét lên. Anh mất hết bình tĩnh rồi. Phải thôi. Cả hai người con gái anh yêu thương hơn chính bản thân mình lại xảy ra chuyện. Là kẻ nào dám làm như vậy với họ. Anh sẽ cho họ không toàn thây.

_ Là Gen - Mì ngược lên với khuôn mặt đầy nước mắt cô nói ra tên đó. Ba mẹ nó nghe được thì không thể tin được, càng tức giận . Ba mẹ Jun cũng không khác mấy . Minh cố nén cơn giận hỏi tiếp _ Tại sao?

_ Do Gen thách đấu với tụi em. Khi Mìn tha cho nhỏ rồi quay lưng bước đi thì nhỏ lấy ra khẩu súng nhắm bắn Mìn. Không ngờ Ren từ đâu chạy tới đỡ cho nó. Gen vẫn chưa buông tha mà muốn Mìn phải chết nên nổ phát nữa. Nhưng đạn bay lại chỗ Ren. Thấy vậy Mìn liền đỡ cho Ren. Nên cả hai cùng trúng đạn. Tụi em can không kịp Gen . Tụi em/ tụi con xin lỗi - Miu nói giọng nghèn nghẹn

" Rầm " Minh tức giận đập mạnh tay vào tường _ Nguyễn Ngọc Quyên..... Tôi sẽ không tha cho cô - Minh gằn từng chữ một. Hơi lạnh tỏa ra khắp nơi . Ba mẹ nó và Jun thì im lặng ngồi chờ .

3 tiếng trôi qua .... Cánh cửa vẫn im lặng không một chút tiếng động. Không khí càng thêm ngột thở.

"tích tắc....tích tắc....tích tắc" 5 tiếng rồi " Tingggg" đèn cấp cứu vụt tắt . Chỉ có nó được đẩy ra ,vậy..... Ren đâu? Mọi người đều đặt câu hỏi như vậy. Hà Lâm bước ra cúi đầu chào ba mẹ nó rồi nói

_ Mìn qua cơn nguy kịch rồi. Rất may đạn bắn lệch nên còn chút nữa trúng tim. Tuy nhiên em ấy sẽ phải hôn mê một thời gian do chấn thương ở vùng đầu và mất máu quá nhiều . - Lâm nói , ánh mắt hiện lên tia buồn bã.

_ Còn Ren? Ren đâu - Minh gấp gấp hỏi.

_ Ren em ấy..... Em ấy không qua khỏi . Phiền bác trai bác gái của Ren gấp con chút xíu ạ. - Nói xong Lâm quay bước đi. Còn Minh khi nghe như

vậy thì tất cả như sụp xuống , anh đau đớn khóc rất nhiều. Jun thấy vậy liền đi tới nói _ Ren nhờ tôi chuyển lời cho anh. Em ấy nói anh hãy mạnh mẽ.... mà sống . Đừng khóc.....vì em ấy nữa. Em ấy nói rằng..... sẽ trở về và..... Ren nói em ấy rất yêu anh - Jun nói giọng nghẹn ngào . Minh nghe được như vậy càng khóc lớn hơn . Anh ân hận bản thân , anh là thằng tồi khi không giúp được Ren. Anh cứ như vậy mãi tới khi mệt mỏi , anh đứng dậy đi tới phòng của nó. Anh nhìn nó lòng đau nhói . Nó nằm đó , lớp vải trắng quấn trên đầu , nó phải thở bằng oxi , nhìn qua máy đo nhịp tim thì thấy nhịp tim nó đập rất yếu , thở cũng mệt nhọc. Mặt thì tái xanh. Nhìn nó thật thương . Ba mẹ anh ngồi đó nhìn nó mà khóc. Thật sự nó đã chịu nhiều nỗi đau rồi. Khi nó tỉnh dậy biết nói như thế nào việc của Ren đây. Anh lại khóc. Thật đau làm sao.

1 tuần .... 1 tuần nó vẫn nằm đó , không động đậy gì cả. Còn Ren,mọi người đã đưa tiễn em về bên kia . " Em hãy sống vui vẻ em nhé. Anh sẽ mãi yêu mỗi em"

Ngày thứ 8, Ummm..... Nó động đậy , mở mắt ra thứ đầu tiên đập vào mắt nó là trần nhà màu trắng. Nó biết nó đang ở bệnh viện. Nhưng Ren đâu? Nghĩ vậy nó liền bật dậy thì _ Aaa . Đau quá - Nó rên khẽ khi cảm thấy nhói bên ngực và đầu .

_ Em đã tỉnh rồi sao? Ổn chứ? - Lin hỏi

_ Em hơi đau đầu chút. Ren đâu. Em ấy không sao chứ - nó hỏi lại nhưng đáp lại câu hỏi của nó là sự im lặng . Lin nhìn nó với ánh mắt đau đớn xen với thông cảm

_ Em hỏi Ren đâu - Nó cảm thấy có gì đó không phải liền quát lớn. Mắt bắt đầu ngấn lệ.

_ Ren .....em ấy..... Mắt rồi - Lin nặng nề nói.

"Đoàng" nó đứng trượng. Nó nghe Lin nói như sét đánh vậy. Ren ....ren sao chứ? Em ấy làm sao?- Nó kích động nói

_ Min à em mới tỉnh .....- Lin đang nói thì bị nó chen ngang

_ Em khỏe rồi , em không sao cả. Đưa em gặp Ren - Nó vừa nói vừa giựt hết tất cả dây truyền trên người . Tỉnh leo xuống giường thì

_ Ngồi im trên đó. Nguyễn Hoàng Băng em gây chuyện như vậy chưa đủ sao? - Một giọng nói ấm áp nhưng đầy đau thương vang lên . Nó quay lại

_ Anh hai ..... Híc híc huhuhu .. - Nó đang tay ý nói Minh tới . Minh đến ôm nó trong lòng _ Min ngoan em hãy ở đây dưỡng bệnh. Khỏe rồi đi thăm Ren nhé

_ Được - Nó nói

1 tuần nó ở trong bệnh viện, ngoan ngoãn nghe lời anh. Khi gần ra viện nó nhắn tin cho Mi,Miu

" Tao muốn ra nước ngoài để quên chuyện này. Tụi mày giúp tao chứ?"

" Được! Để Mi đi làm giấy xuất viện. Tao đi đặt vé. Mày chuẩn bị 1 tiếng nữa tụi tao tới đưa mày đi"

"Ok"

Chỉ vậy rồi nó chuẩn bị vài bộ đồ rồi đi ra khỏi phòng. Nó không muốn ở đây nữa. Ở đây nhiều đau thương quá. Nó muốn quên tất cả. Nó lẳng lặng rời đi cùng hai con bạn . Chỉ để vồn vẹn một lá thư trên bàn gửi cho gia đình

" Con muốn đi đâu đó thật xa để quên nỗi mất mát này. Ba mẹ , anh hai, mọi người đừng tìm con. Đến ngày nào đó tự con sẽ liên lạc với mọi người. Giữ sức khỏe. Tạm biệt mọi người "

Cứ vậy nó bước đi đến 3 năm sau nó trở về với đầy kế hoạch để trả thù Gen . Mối thù nó không bao giờ quên.

Riêng Gen sau khi gây chuyện thì đã bị ba mẹ nó đuổi khỏi nhà. Nhưng do nó có tiền và tài khoản riêng nên nó quyết định đi du học. Sau này khi trở về nhỏ độc ác, mưu mô lên rất nhiều . Tìm mọi cách để giết được nó .

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tức Giận ...! (P1)

"Reng... Reng... Reng" Tiếng chuông báo giờ ra chơi kết thúc đã đánh thức Kill dậy. Anh quay ra lay lay nó nhưng mãi vẫn không tỉnh.

_ Min dậy mau. Mẹ đến kìa - Kill nói giọng sợ sệt (giả bộ ý mà) . Y rằng nó liền bật dậy _ Mẹ đâu , mẹ đâu. Huhu mẹ ơi con không có ngủ quên đâu . Con ngoan lắm. Con mới ngủ 5p à . Đừng phạt con.

Nó nói nguyên tràng mà không biết rằng người ngồi kế bên đang ôm bụng cười lăn cười bò. Nó quay sang tính cho ông anh mình một trận thì thấy anh cười thật thoải mái. Lâu rồi nó mới thấy nụ cười vui vẻ, hạnh phúc trên môi anh. Khẽ mỉm cười nó ngước mặt lên trời " Ren à em thấy anh Minh không? Anh ấy vui trở lại rồi. Em đừng lo lắng nhé" Nói thầm với Ren xong quay sang nó vẫn thấy anh cười liên đứng dậy nói

_ Không cười nữa. Vô lớp rồi kìa. Công em nhanh - Nó nói xong nhe răng cười nham nhở . Anh nghe nó nói liền ịu xiu đứng dậy . Nó đang lấy đà nhảy lên thì " Rầm" .....hahahahahaha - Ai ui đau bụng quá hahahahaha..... Có sao không baby - Kill vừa cười vừa đỡ nó dậy . Chả là khi này nó đang lấy đà nhảy lên thì Kill né qua một bên làm nó "chụp ếch" . Nó hậm hực đứng dậy, mắt từ khi nào đã có nước _ Oa oa oa anh hai anh kì quá . Mìn giận anh hai. Hức hức huhu - Nó khóc (T.g ẹc nước mắt dư thế .. Mìn: *lùomm*)

_ Ấy ấy đừng khóc. Bé Mìn ngoan , em biết anh sợ nước mắt của em mà. Đừng khóc nữa. Ngoan lên anh hai công bé . - Kill cuống cuống cả lên vì thấy em khóc. Liên khom lưng xuống để nó leo lên. Nó thấy vậy liền nhảy "Phóc" lên lưng anh. - Ngựa ơi , đi nhanh lên .... Lalalalala

_ Nhóc con , em dám dọa anh . Còn gọi anh là ngựa. Em muốn ăn đòn rồi. - Kill vừa cười thật tươi trước cái tính trẻ con của nó vừa bước đi tiến lại ra sảnh để về lớp.

_ Không, em chưa muốn ăn đòn đâu - Mìn trả lời anh , tay ôm chặt anh như sợ rớt vậy.

_ Ừ anh không đánh em đâu. Thương không hết đánh không được - Kill nói

Cứ vậy anh em nó nói chuyện , cười đùa rôm rã bước về lớp học làm cho những ai thấy được hình ảnh Kill một chàng hot boy không bao giờ nở nụ cười, cũng không bao giờ đụng vào con gái hoặc con gái đụng vào anh bây giờ lại công một học sinh mới chuyển vô trường đã vậy còn cười nói thật vui vẻ. Thật đúng mà chuyện không thể tin được. Các boy thì ghen tỵ với Kill vì được công một cô gái thật xinh đẹp. Các girl ghen với nó vì ao ước được một lần nói chuyện cùng hot boy còn không được . Riêng nhóm Ken , Kel , Kín thấy vậy thì đều ngạc nhiên ngoại trừ Ken vì anh đã thấy cảnh đó ở Trung tâm thương mại rồi. Kel , Kín thì cứ tưởng mình đang mơ nên hai tên quay sang nhau nói _ Ể mày tán tào cái cho tao tỉnh xem . Tao đang mơ à? - Đồng thanh 1

Cả hai vừa nói xong thì có gì đó chạm vào đầu cả hai làm choáng váng _ Ui da gì vậy - Đồng thanh 2 rồi quay sang nhìn Ken . Ken thấy vậy nhún vai lạnh lùng nói

_ Tụi mày nói tán tụi mày mà. Đau không - Ken hỏi. Kel , Kín thấy hần hỏi tương hần quan tâm nên nói

_ Có tao thấy mặt trắng bay lòng vòng - Kel trả lời

_ Ồ sao tao thấy mấy con gà bay lòng vòng đầu tai ý - Kín nói tiếp

_ Thế tụi mày đầu mơ. Chuyện thằng Kill là thật . Còn nữa tụi mày thành heo được rồi đấy. Suốt ngày ăn với chả ngủ. - Hần lạnh lùng nói rồi quay vô lớp để hai thằng bạn mình mặt đỏ như trái cà chua. " híc sao nó biết mình đang buồn ngủ/ đói vậy ta . Híc nhục chết mất " vừa suy nghĩ hai tên vừa cuối đầu đi vào lớp.

Phía Kill , sau khi tới cửa lớp anh cũng đi thẳng vô lớp nó rồi để nó ngồi xuống chỗ của nó. Mì , Miu quay xuống nói với nó

_ Hey hai người đi đâu ? Tụi em tìm đứt hơi mà không thấy - Miu hỏi

_ Ngủ - đồng thanh 1

_ Ở đâu? - Mì hỏi

_ Biết làm gì!? Nhiều chuyện - Đồng thanh 2

_ Yaaa có cần phải đồng thanh không hả ? - Miu quát

_ Cần - Đồng thanh 3

_ Đúng thiệt. Vẫn vậy không đổi - Mì lắc đầu nói nhỏ vậy mà ...

_ Chữ sao . - Đồng thanh 4

" Rầm" Mì té ghế _ Trời tai thánh thế - Mì chớp chớp mắt nói lồm cồm bò dậy

_ Anh em tụi tôi/tao mà . - Vừa nói cả hai vừa nhún vai

_ Thôi , không giỡn nữa . Anh đi về lớp. Học ngoan cấm phá. Lát anh rước đưa cả ba đi chơi oke. - Kill nháy mắt nói.

_ Oke anh - Miu,Mì đồng thanh

_ Haiiiiiiiii - Nó vừa gọi kéo dài vừa chỉ chỉ lên má

_ Biết rồi - Kill nói rồi làm một hành động gì đó mà khiến cả lớp trợn mắt thật to , có người còn lấy ảnh chụp lại nữa trừ Mi, Miu vì nó quá quen với hai cô nàng. Vàng , anh Kill mi chị Min "Chụt". _ Rồi anh về . Ngoan - Kill nói xoa đầu em rồi quay ra ngoài cửa. Ra tới cửa anh lại trở về cái lớp vô bằng mọi khi. Min cũng lạnh lùng trở lại. Kill vừa ra khỏi lớp 5p thì giáo viên cũng vô

_ Các em lấy tập học bài . - Cô giáo nói

_ Vàng - Cả lớp trả lời cô

Tụi nó chán nản nhưng cũng lấy tập vở ra học nghiêm túc. Chợt nhớ ra điều gì đó nó lấy điện thoại ra nhắn tin với hai con bạn

" Tới nay tao có việc , không đi chơi được. Nếu tụi mày đi thi đi không đi thì ở nhà có chút chuyện. " - nó bấm gửi cho hai đứa kia

" Chuyện gì vậy? " - Mi

" Chuyện của Jun? Sao đi hay ở để tao biết nhắn cho anh hai " - Nó

" Ở nhà . Bữa khác vậy " - Miu

" Ở " - Nó

Nhắn xong cho Mi,Miu nó lại quay sang nhắn cho anh nó

" Hai ! Hôm nay em bận rồi không đi được. Em hẹn hai buổi khác nhé " - Nó

" Ừ không sao em. Nhưng chuyện gì vậy? " - Kill

" Không có gì đâu anh. Chuyện công ty thôi " - Nó

" Ừ " - Kill

(Kill không biết nó là người đứng đầu thế giới đêm nhé vì nó giấu không muốn mọi người trong nhà biết. Tuy hồi đó Gen có mét với ba mẹ nhưng không ai tin nhỏ sau vụ nhỏ hại Ren. Cuối cùng nhỏ bị đuổi khỏi nhà . Sau đó nhờ cặp với tên đứng đầu của bang Lits, hắn giúp đỡ cùng với một số tiền khá lớn trong tài khoản nên nhỏ đã đi du học. Đồng thời sát nhập băng nhỏ với hắn thành một lấy tên Liws.).

Nhắn tin cho Kill xong nó cắt điện thoại vô học bàn , tiếp tục nhìn lên bảng nghe giáo viên giảng. Tuy tụi nó học hết các chương trình , hay ngôi trường này của nhà tụi nó đi chẳng nữa thì tụi nó vẫn tôn trọng các giáo viên cũng như tụi nó chăm chỉ học tập ....mặc dù tụi nó rất lười (==!) . Do tụi nó nghe lời mama thôi ...

Reng.....Reng.....Reng

Chuông báo kết thúc buổi học. Tụi nó nhanh chóng cất tập vở vô tập thì .....

_ Hey , mấy bạn mới vô sao lạnh lùng quá vậy. Hãy hòa đồng với lớp đi. Tụi mình rất vui khi được làm quen với mấy bạn - Cô bạn lớp trưởng đứng ngay bàn nó bắt chuyện . Cả lớp thấy vậy cũng vây quanh ba đứa tụi nó , nghe lớp trưởng nói có lý nên tất cả gật đầu. Nhìn biểu hiện của lớp , tụi nó biết những người ở đây đều chơi không phân biệt hoặc kị ai , rất hòa đồng và đi theo chiều đúng không bênh vực , thiên vị . Tụi nó thấy được điều đó qua ánh mắt của họ. Mỉm cười , có lẽ tụi nó nên hòa hợp một lần . Gật đầu nó nói

_ Tôi Nguyễn Hoàng Băng thay mặt hai con "quý" này đồng ý nhé. Hihi . Tôi sẽ bỏ đi lớp ngoài , hòa đồng với mọi người. Ok? Nhưng tôi có một điều kiện đó là ..... Có chuyện gì khó khăn hay bị ăn hiếp nói tôi tôi xử cho - Nó nói nháy mắt , cười tinh nghịch nói với cả lớp. Mi, Miu nghe nó nói vậy thì thật vui cũng cười tươi nhìn họ. Thật vui .

Cả lớp nghe tụi nó đồng ý thì vui vẻ liên nhảy cẫng lên , con gái thì ôm tụi nó, còn con trai thì chỉ bắt tay thôi . 5 phút sau lớp nó mới kéo ra về , tụi con gái thì nắm tay tụi nó tung tăng, còn mấy bạn con trai thì.....xách cặp cho con gái. Mặt nhăn như khi luôn=====)

Tới cổng trường, tất cả chia nhau ra để đi về. Nó với Mi,Miu xuống tầng hầm lấy xe đi về. Về nhà đã là 6h chiều. Vừa bước vô sảnh đi Lâm đã chạy ra nói

_ Min , Mi , Miu tụi con có khách. Họ tới lúc 4h chiều nhưng đi nói tụi con chưa đi học về nên họ nói vô phòng làm việc của con đợi rồi. - Dì Lâm nói

_ Dạ con biết rồi . Con cảm ơn dì. Phiền đi làm hộ con 8 ly nước chanh đem vô hộ con nhé. - Min mỉm cười nói rồi đi thẳng lên lầu.

"Cạch.....cạch" Nó mở cánh cửa phòng làm việc của nó. Mát lạnh như băng bước vô phòng phía sau là Mi,Miu cũng bước vô.

_ Bang chủ, bang phó - Đồng thanh

_ Được rồi. Lin , Rin , Ron , Ju , Jin ngồi đi. - nó nói giọng ấm áp hơn . Nhóm Row ngồi xuống đối diện ba tụi nó . Nét mặt vui vẻ hiện rõ trên mỗi người họ.

_ Ba chị sao về không nói tụi em biết - Ju nói

_ Ủ tụi chị mới về vài ngày. Hôm qua đi bar nhưng không thấy mọi người - Mi trả lời

_ Báo cáo - Min nói cộc lốc

_ Sau khi bang chủ..... - Lin đang nói thì bị cắt ngang bởi gõ cửa "Cốc.....cốc.....cốc".

_ Cô chủ , tôi mang nước lên - người giúp việc nói vọng vô

"Cạch..." Jin ra mở cửa _ Cảm ơn - Vừa nói cậu vừa cười làm cho cô gái đứng hình . Lén nhìn vô trong thì cảm thấy không khí thật âm đạm, sợ hãi. Khẽ rung mình cô gái lập tức lui ra ngoài . Jin đem nước vô mời mọi người. Nó cầm ly nước đứng lên đi về phía cửa sổ đứng xoay lưng lại với mọi người. Nhìn bóng lưng nó thật cô độc, khiến tất cả đều cảm thấy buồn lây.

_ Báo cáo - Giọng nó lại lạnh lạnh vang lên

_ Sau khi bang ....- Lin đang nói lại bị giọng nó cắt ngang

_ Xưng hô - Nó nói

_ Anh xin lỗi. Sau chuyện của Ren , một tuần sau tụi em rời đi . Bang rất loạn , có rất nhiều người đòi rời bang vì nghĩ tụi em không có trách nhiệm . Nhưng rồi họ cũng bỏ ý định đó trước sự thuyết phục của Jun. Nhưng tụi em vừa đi một tuần thì Jun cũng lên kế hoạch trả thù cho em gái mình. Jun thực hiện kế hoạch đó vào tuần tới. Không ngờ bên đó chơi xấu, đánh lén Jun khiến tụi anh không kịp trở tay khiến Jun lãnh trọn những vết đạn , và những đòn tàn bạo. Lúc đưa vô bệnh viện Jun đang trong tình trạng hôn mê , hơi thở yếu và rất nguy kịch. Cũng may họ đã giúp Jun qua cơn nguy kịch tuy nhiên ..... Do cú sock việc mất đứa em gái cùng với Jun không muốn sống nên đã rơi vào hôn mê sâu. Khả năng tỉnh lại rất khó , chỉ trừ khi em ấy muốn tỉnh lại. - Lin kể lại tất cả cho nó nghe. Mi , Miu nhìn mấy ánh mắt đầy tức giận nhưng không nói nửa lời vì họ biết bây giờ họ càng nói càng nguy hiểm. Tất cả quay sang nhìn nó, nhưng chỉ thấy được bóng lưng nó thôi vì nó hướng mặt ra ngoài. Ánh mắt nó đầy tức giận, tay bóp chặt ly nước " Xoảng " ly nước bẻ trong tay nó . _ Min - tất cả đều lo lắng chạy tới Mi cầm tay đang chảy máu của nó lên xem thì nó giật lại , xoay người lại lật đật tất cả mọi thứ xuống đất , ánh mắt của nó chuyển sang đỏ lạnh lùng lướt qua từng người rồi bước ra ngoài. Tất cả liền chạy theo nhưng không ai dám đụng vào nó vì biết bây giờ đụng vào chỉ nước gặp Diêm Vương thôi. Nó bước tới đầu liền lật đật , đập tan mọi thứ tới đó. Di Lâm nghe tiếng động chạy lên xem thì hốt hoảng nhưng cũng đứng đó , ánh mắt đầy đau xót nhìn nó đang tự hại bản thân " đã lâu rồi ta không thấy con tức giận như vậy. Là chuyện gì đã khiến con như vậy" . Còn những người làm sau khi chứng kiến nó như vậy liền tái mặt sợ hãi chui tọt vô phòng ôm nhau " Cô chủ ghê quá " họ cùng nghĩ. Di Lâm thì vội chạy xuống gọi cho Minh " Chỉ có Minh mới can được nó "

" Alo! Di Lâm gọi cháu có gì không?"

"Minh à. Con qua đây . Min gặp chuyện gì đó đang rất tức giận trông nó đáng sợ lắm. Lâu rồi di không thấy nó như vậy. Con qua đây nhanh đi"

" Được con ....."

Chưa nói xong Minh nghe tiếng đồ đạc vỡ rồi còn cả tiếng la hét của nó. Anh lật đật cúp máy rồi quay sang nói với đám bạn của mình _ Em tao xảy ra chuyện tao về trước.

_ Khoan. Tao đi cùng mày - Ken nói rồi đứng lên thông thả dứt hai tay vô túi quần . Hắn tò mò không biết chuyện gì mà Kill lại lo lắng đến vậy.

_ Được . Vậy tụi bây? - Kill nói quay sang Kel và Kin

_ Ủ tụi tao đi luôn , để có gì giúp được giúp - Kin nói . Thật sự anh cũng tò mò không biết em nó như thế nào vì bữa đó đứng xa quá nên nhìn không kĩ .

Kill không nói gì chỉ cầm chìa khóa xe rồi bước ra khỏi cửa Vip 2 quán bar. Đi thẳng ra ngoài lấy xe rồi phóng nhanh một mạch tới nhà nó. Tụi hắn cũng vậy. Thấy Kill gấp gấp như vậy hẳn là có chuyện không hay nên không nói gì chỉ biết rồ ga chạy theo sau để đuổi kịp Kill.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tức Giận...! (P2)

15p Kill dừng lại trước một ngôi biệt thự màu vàng chanh nổi bật. Vừa bước xuống xe , anh đã thấy di Lâm chạy ra mở cửa vội về mặt hốt hoảng , lo lắng.

_ Di - Kill lên tiếng chào di Lâm

_ Được rồi con vào nhanh lên. Nhưng họ ...- Vừa nói dì Lâm vừa chỉ tay về phía tụi hần

_ Họ là bạn con dì ạ - Kill trả lời

_ Chào dì - Tụi hần đồng thanh

_ À vậy mời mọi người vô - Dì Lâm nói rồi mở cổng lớn để họ chạy xe vào.

"Kì!" Kill chạy xe về gara rồi bước đến cửa chính. Bọn hần thì vẫn còn ngẩn người, bất động tại chỗ trước kiến trúc ngôi nhà thật lạ lẫm nhưng lại không mất đi sự sang trọng của nó. Từ hồ bơi, sân giải trí .... Bọn hần nhìn xung quanh, nhưng ánh mắt cả ba dừng lại về một hướng..... Vườn hoa ... Đúng vậy, ba loài hoa : Hoa Sơn Bách Hợp, hoa Bát Từ, hoa Cúc Trắng được trồng xen kẽ nhau. Chúng đua nhau thi sắc, hương thơm hòa quyện vào làm một tòa ra một mùi hương rất dễ chịu, tạo cho người xung quanh cảm giác yên bình, thoải mái, xua tan mọi buồn bực khó chịu trong lòng. Tụi hần nhắm mắt để thưởng thức hương thơm ấy, miệng không khỏi về lên một nụ cười thật đẹp. Bỗng....

_ Đi thôi. Để dịp khác rồi thưởng thức - Kill lên tiếng cắt đứt mọi suy nghĩ của bọn hần. Nói xong anh bước vô nhà, tụi hần theo sau. Bước vào cửa được một bước thì cả bốn người như bất động tại chỗ, kinh hãi nhìn cảnh tượng trước mắt. Cái gì đây? Bè bọn? Không! Là đồ nát mới phải...! Thật đáng sợ ....! Mọi thứ đều tan nát cả. Bộ bàn ghế bằng gỗ bị gãy làm bốn, tivi đầu máy cũng bị bể tan tành, mảnh thủy tinh thì vụn vãi khắp nơi, ... Cảnh tượng thật kinh hoàng. Chưa hết hoảng sợ vì ngôi nhà thì cả bọn đều giật mình bởi tiếng hét của ai đó...

_ Aaaaaaaaa - Cả bọn cùng ngược lên nhìn thì thấy một cô gái đầu tóc bù xù, khuôn mặt đầy sát khí, ánh mắt vì quá tức giận mà chuyển thành đỏ, trên người thì tỏa ra một hàn khí lạnh lẽo đáng sợ, trên tay cô cầm một thanh sắt, đi tới đâu cô liền dơ cây đánh tới đó. Nhìn thấy thì đầy máu ... Bọn hần chăm chăm nhìn vào cô lo sợ. Kín, Kel vội núp sau lưng hần và Kill. Hần nhủ chặt mày nhìn cô gái người không ra người mà ma cũng chả ra ma này. Trông cô có gì đó mà hần thấy quen quen nhưng không biết rõ là ai. Còn Kill, anh nhìn chăm vào đứa em gái đang không kìm chế được cơn giận mà tự hại bản thân mình khiến anh trong lòng đau đớn, xót xa. Chẳng suy nghĩ gì, Kill liền bước nhanh về phía cô, Kín liền kéo tay anh lại

_ Mày điên sao tới đó cho nó đánh. Nhỏ đó bị điên đấy - Kín nói với anh, ánh mắt đầy sợ hãi. Kill không nói gì cả, anh biết Kín là quan tâm anh nên nói vậy. Nhưng làm sao anh làm lơ được khi người đang la hét đó lại chính là em gái của anh. Kill gạt tay Kín ra nói

_ Tao biết cách xử lý. Yên tâm.

Nói xong anh chạy tới chỗ nó, đưa tay ra anh liền ôm nó vào lòng.

_ Buông ra - Nó nói, giọng lạnh như tảng băng. Cánh tay đang cầm cây sắt kia liền vung lên đánh vào lưng Kill. Đau.... Đó là cảm nhận đầu tiên của anh khi nó đưa cây lên. Nhưng dù vậy anh vẫn không buông nó mà anh càng ôm chặt nó hơn. Nó thì vẫn vậy, vung cây sắt ấy lên rồi lại đánh mạnh xuống lưng anh. Tụi hần, Mi, Miu, nhóm Row và cả dì Lâm đều chứng kiến cảnh đó. Tụi hần thì không hiểu gì nên cứ mắt tròn mắt dẹt trừ Ken. Mi, Miu, nhóm Row và dì Lâm thì họ xót xa cho cả hai anh em.

Một lát sau, Kill vẫn ôm nó thật chặt, nhưng nó lại không đánh anh nữa.

_ Được chưa? Em đánh đủ chưa? Nếu chưa đủ hãy tiếp tục đi - giọng Kill ảm áp nói với nó. "Keng" nó thả cây sắt xuống, đưa hai tay đầy thương tích của mình lên ôm Kill.

_ Hức..... Em xin lỗi hai. Thật xin lỗi. Hức - nó khóc, khóc rất to. Có lẽ nó đã trở về với chính nó chăng? Đúng vậy, nó trở về rồi. Chỉ anh hai nó mới giúp nó thoát khỏi nơi tối tăm, đầy đau đớn, sợ hãi ấy thôi. "Cám ơn hai... Cám ơn hai rất nhiều" nó nói nhỏ để một mình nó nghe thôi.

_ Nín. Bé Mìn của anh không khóc. Được rồi. Ổn rồi. Nào anh đưa em lên phòng tắm rửa nghỉ ngơi - Kill nói rồi quay mọi người nói

_ Dì Lâm, Row, Mi, Miu nhanh chóng dọn dẹp tất cả. Ngày mai mua đồ về sửa lại - Nói xong Kill liền nhắc bóng nó đưa về phòng. Mi, Miu thì buồn bã nhìn theo bóng anh cùng nó khuất dần. Nhẹ thở dài lắc đầu Miu lên tiếng

_ Tồn thất nặng hơn. Chứng tỏ sẽ rất nguy hiểm - Miu nói quay sang Mi. Mi không nói gì chỉ gạt đầu rồi nhìn xung quanh nhà. Chợt mắt cô dừng lại ở ba cái bóng ngay phía cửa

_ Ai? - Mi nhíu mày hỏi

_ Họ là bạn của Minh đấy con. - Dì Lâm nói

_ À. - Mi à lên gạt gù rồi không nói năng cũng chả thèm để ý tới bọn hần, liền xoay bước lên lầu dọn đồ đồng bừa bãi. Miu thấy vậy cũng đi theo. Dì Lâm, nhóm Row thì bắt tay dọn dẹp phía dưới. Tụi hần thì đứng như tượng, trong đầu mỗi người họ tua đi tua lại những chuyện vừa xảy ra. Họ vẫn không tin. Lắc lắc đầu xua tan nó đi, hần quay sang Kín, Kel vẫn đứng như tượng kể bên nói _ Thôi đi. Xem ra chúng ta không cần giúp họ

_ Ừ đi thôi - Kín nghe tiếng hần nên cũng giật mình thoát khỏi "cuốn phim", trả lời rồi quay qua kéo Kel thoát ra luôn.

Mỗi người đi về một hướng khác nhau khi đây tụi nó cũng như bọn hần đã từng chạm mặt nhưng chẳng ai mang chút dư âm trong trí nhớ.

Chương 11: Thăm Bệnh (P1)

Kill bế nó đứng trước cửa phòng , chân tính đạp cửa để bước vào trong sơ cứu cho nó , nhưng nó vội lên tiếng cản _ Khoan anh đừng vào . Để em xuống em tự đi - Nó vừa nói , vừa cố sức giãy dụa để người hạ xuống . Kill thấy nó phản đối như vậy thì nghi hoặc nhũn mày , nó đang có điều gì giấu giếm sao?

_ Tại sao không cho anh vô?

_ À ừm không ....không có gì . Anh thả em xuống - Nó lắp bắp nói.

_ Nếu không giấu gì thì để anh đưa em vô rồi xử lý vết thương nữa - Kill vừa nói vừa lấy chân đạp cửa vô . Nhưng cửa vừa mở thì người anh cũng cứng ngắt đứng im tại chỗ nhìn vào trong . Căn phòng của nó màu chủ đạo vẫn là tím trắng . Phía đối diện anh là cửa sổ sát đất bằng thủy tinh , chỗ đó nó có thể nhìn thấy một vườn hoa . Một loài hoa gọi lên bao kỉ niệm , gọi lên bao nỗi đau trong nó và anh . Đúng vậy , đó chính là hoa ly trắng rất đẹp nhưng cũng rất buồn . Anh quay sang nhìn tám hình bự được treo ngay phía đối diện giường . Hai cô gái cùng một chàng trai đứng giữa nắm tay nhau mỉm cười thật hạnh phúc . Trong cả ba người họ đều rất đẹp , họ đẹp theo mỗi vẻ đẹp khác nhau . Cô gái bên trái chính là nó , nó mang nét đẹp của một thiên thần mùa đông . Một nét đẹp quyến rũ , lạnh giá nhưng khi nhìn vào thật khó dứt ra . Người con trai đứng giữa là Minh , anh rất đẹp , một nét đẹp dịu dàng , nhưng cũng không kém phần băng lạnh . Cả ba người đều nắm tay nhau mỉm cười hạnh phúc . Bức tranh ấy thật đẹp , đẹp đến động lòng người . Nhưng hiện tại Kill nhìn bức tranh ấy với ánh mắt đau xót có , tức giận có . Không thể đoán được anh đang nghĩ gì?

_ Vô....vô thôi - nó lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của anh . Kill không nói gì bước vô đặt nó ngồi trên giường . Anh lật đi lấy hộp cứu thương . Riêng nó quay mặt ra phía cửa sổ ngắm vườn hoa ly ấy . Kill bước vô thấy nó như bị cuốn hút vào những bông hoa ly nên cũng im lặng ngồi xuống xử lý vết thương cho nó . Giật mình quay sang anh , nhìn anh ân cần chăm sóc như vậy nó cảm thấy rất ấm áp.

_ Em xin lỗi - nó nói nhỏ nhưng cũng đủ để anh nghe thấy

_ Vì sao? - Kill ngược lên hỏi nó

_ Vì làm anh buồn - Nó nói lí nhí . Nghe nó nói vậy , tay đang vệ sinh vết thương cũng dừng lại . Anh ngược lên nhìn nó cười dịu dàng rồi đưa tay cốc yêu nó một cái _ Ngốc quá! Em làm gì đâu mà anh lại buồn

_ Uiiiiii daaaaa . Sao anh đánh em . Đau chết được . Là tại để anh thấy cái vừ..... - Nó rất ghét ai đánh lên đầu nó nên khi anh cốc nó một cái nó bực mình tính nói là vì cái vườn hoa đó biết mình bị lỗi nên đã im lặng . Nó nhìn anh đang nở nụ cười khi nghe nó nói vậy anh cũng đoán được ý sau nên phút chốc nụ cười của anh cũng ngắt sau đó liền tắt ngấm . Nó biết mình đã nói một điều không nên nói liền chồm người dậy ôm anh . Kill cũng đưa hai tay lên vỗ vỗ lưng nó như lời an ủi nói

_ Được rồi không sao . Ngồi dậy hai rửa vết thương không nhiễm trùng.

Nó nghe lời ngồi thẳng dậy nhìn anh tay nhẹ nhàng khéo léo lấy từng mảnh thủy tinh ở dưới lòng bàn chân cho nó . Trong lòng dâng lên một cảm giác ấm áp . Có lẽ đã lâu lắm rồi nó không được anh chăm sóc như vậy . Mím cười nó đưa mắt nhìn vườn hoa ly đang nở ngời im ngấm . "Chỉ nhớ em . Ren à!" Nó suy nghĩ gì đó liền sáng bừng mắt nói với Kill

_ Hai mai em qua Mỹ một chuyến thăm Jun với lại giải quyết một số chuyện luôn nha

_ Không được . Em đang bị thương . Muốn gì khỏi hẳn rồi đi - Kill nghiêm mặt nói với nó

_ Em không sao cả . Hay một em đi được không? Mai em ở nhà dưỡng thương . - Nó làm mặt cún con chớp chớp mắt nhìn anh . Thấy nó như vậy Kill cũng mềm lòng _ Được .

_ Yehhh . Vậy hai lên trường xin phép hộ em nhá . 1 tuần sau em trở về - Nó nói

_ Ừ hai biết rồi . Băng bó xong rồi . Thay đồ rồi đi nghỉ ngơi đi . Hai đi ra ngoài chút lát quay lại - Kill nói rồi đứng lên đi ra ngoài . Còn nó vẫn ngồi lì ở góc giường . Khuôn mặt vui vẻ lúc nãy biến mất thay vào đó là khuôn mặt âm ỉ , tức giận . Ngồi đó một lát nó liền đứng lên đi thay đồ , leo lên giường ngủ bởi hôm nay nó đã mệt lắm rồi . Riêng Kill khi bước ra khỏi phòng nó liền trở về với trạng thái tăng băng bước đến phòng khách nơi Miu, Mi, nhóm Row và đi đang ngồi đó . Ngồi xuống phía đối diện Row anh nói

_ 2 ngày nữa Min qua Mỹ thăm Jun . Mi, Miu, Row hãy đi theo nó . Anh nghĩ chuyến đi này nó sẽ không chỉ đi thăm Jun đâu . - nói xong anh quay qua đi Lâm _ Di Lâm đi cũng chuẩn bị mọi thứ cần thiết cho chuyến đi này hộ con.

_ Ừ đi biết rồi - Di Lâm trả lời xong liền đi ra ngoài . Trong phòng còn mỗi Mi, Miu, nhóm Row

_ Anh Kill không lẽ ý anh là....? - Miu lên tiếng hỏi mặc dù đã biết câu trả lời

_ Ủ. - Kill không nói rõ chỉ gật đầu ừ một cái .

_ Được bọn em biết rồi. Tụi em lên phòng - Mi nói rồi cùng Miu , nhóm Row bước thẳng lên phòng. Trả lại sự yên tĩnh cho anh. Ngồi đó được một lát anh đứng lên đi ra phía vườn hoa ly ngồi ở đó. Nhóm Row khi lên phòng thì khóa cửa lại rồi ngồi hóp với nhau .

_ Không xong rồi. Nếu vậy sẽ bị lộ - Jin nói mặt không khỏi lo lắng

_ Không sao. Để anh gọi qua bên đó - Lin lên tiếng nói ra suy nghĩ của mình

_ Được - Đồng thanh

Tại Mỹ

Một chàng trai với thân hình chuẩn , trên người tỏa ra một hàn khí lạnh đáng sợ từng bước từng bước đến gần ngôi biệt thự trước mặt.

Từ ngoài nhìn vào , ngôi biệt thự này không quá cầu kì nhưng cũng chẳng thiếu đi sự hiện đại. Chàng trai bước đến phía bảo vệ nói

_ Xin chào. Tôi vào được chứ?

_ À chào bác sĩ Lâm. Mời anh vào. Lão gia đang đợi anh. - thấy chàng trai người bảo vệ liền cúi đầu nói rồi lật đật chạy đi mở cửa cho anh. Không nói gì, Hà Lâm chỉ cúi đầu thay cho lời cảm ơn rồi đi vào trong. Bên trong căn biệt thự được trang trí rất đơn giản , nhìn xung quanh chỉ là hoa với cây. Rất nhiều loài hoa được trồng xung quanh nhà , màu sắc xen kẽ trông thật đẹp. Ở phía bên phải còn có hồ bơi , nơi giải trí. Bên trái có một cái xích đu hướng ra phía vườn hoa ly trắng. Anh bước nhanh về phía cửa chính nhà lớn. Mở cửa bước vào liền thấy một người đàn ông khuôn mặt không giấu đi được sự mệt mỏi , kế bên ông là một người phụ nữ đã ngoài 40 khuôn mặt buồn bã xót xa . Cả hai người họ đã im lặng , mệt mỏi , đau đớn đã suốt ba năm qua. Nhìn họ như vậy anh không khỏi lắc đầu xót xa , đi về phía hai người anh cúi người chào _ Xin chào hai bác .

Nghe có người nói , cả hai đều thoát khỏi suy nghĩ ngược lên nhìn Hà Lâm _ Lâm hả con? Con tới khám cho Jun sao?

_ Dạ hai bác. Jun không có biểu hiện gì chứ ạ? - Hà Lâm hỏi

_ Ủ. Nó vẫn vậy. Vẫn nằm im đó. Hức - Mẹ Jun lên tiếng nói giọng nghẹn ngào. Ba Jun thấy vậy liền ôm bà vào lòng an ủi _ Không sao cả. Con mình còn thờ là còn hi vọng. Bà đừng buồn nữa. Tôi tin nó sẽ tỉnh lại mà

Mẹ Jun không nói gì chỉ gật đầu. Bỗng cô người làm chạy về tay cầm điện thoại đưa cho ông nói _ Lão gia có người muốn gặp

Ông đưa tay lấy điện thoại nghe _ Tôi Phạm Dũng nghe đây

" Bác con Lin đây ạ "

_ Hử Lin? Con gọi bác có gì không?

" Dạ mốt Mìn qua thăm Jun ạ. Bác cẩn thận"

_ Sao? Ủ được rồi. Cảm ơn con

" Dạ. Tạm biệt bác "

"Cạch" ông để điện thoại xuống khuôn mặt lo lắng rõ rệt. Vợ ông bà Dung Lam thấy vậy liền hỏi _ Chuyện gì vậy?

_ Lin gọi nói mốt Mìn qua.

_ Gì chứ? Thật.....thật sao?

_ Ủ vậy là nó đã biết chuyện Jun rồi. Chắc con bé đã nổi trận lôi đình. Tôi nghe giọng Lin không được vui lắm.

_ Còn gì nữa. Thôi Lâm con lên coi Jun thế nào. Hai ngày nữa Mìn qua con phải giữ kín mọi chuyện. - Mẹ Jun quay sang nói với Hà Lâm

Nghe bác nói vậy Lâm liền gật đầu chào họ rồi bước lên lầu.

1 tiếng sau

Anh bước xuống , khuôn mặt đầy lo lắng nói _ Thưa hai bác. Jun đang yếu dần. Rất nguy hiểm ạ.

_ Sao có thể chứ? Trời ơi con tôi. Hức hức - Mẹ Jun nghe Lâm nói mà như sét đánh ngang tai . Làm cha làm mẹ ai lại để con rơi vào tình cảnh như vậy mà họ không thể giúp được gì cả, chỉ có trông chờ vào thời gian , vào phép màu thôi.

_ Bà.....bà à bà làm sao vậy? - Ba Jun đỡ vợ mình khi vợ như muốn ngất đi.

_ Tôi không sao! Để tôi lên với con - Mẹ Jun đẩy ra gào khóc . _ Trời ơi! Hai đứa con của tôi. Sao lại muốn rời bỏ tôi đi hết vậy. Con ơi là con.

_ Thôi bà lên phòng nghỉ đi. Để tôi lên với con được rồi. Đi đi lên với tôi - Ba Jun vừa nói vừa dìu vợ mình lên phòng. Lâm thấy cảnh tượng vừa rồi anh cũng không nói gì, anh chỉ biết đứng đó nhìn họ đau đớn vì con mà không giúp được gì. Anh cũng đã cố gắng hết sức rồi. " Xin lỗi hai bác nhiều " Anh nói nhỏ với bản thân rồi bước ra ngoài đi về vì ở nhà anh còn một người cũng đang trong tình trạng nguy hiểm hơn.

Bước đi trên đường, anh suy nghĩ không biết nên làm gì để giúp gia đình hai bác đây. Anh đã cố gắng hết sức cứu hai người con nhưng sao lại khó đến vậy? Anh phải làm sao đây? Anh đang suy nghĩ thì "Bốp"

_ Uiiii daaa. Đau quá. Tên nào đi không nhìn vậy. Mất người để sau lưng à? - tiếng của một cô gái la lên, tay ôm đầu, tay chống xuống đất để đứng lấy thế đứng dậy. Riêng Lâm anh chỉ biết mình đã đụng trúng ai đó , chưa kịp nhìn lên thì đã bị chửi xối xả rồi khiến anh ú ớ đứng luôn .

_ Nay , bị gì thế? - Cô gái đó tiếp tục hỏi.

_ Hà à ờ không.....không có gì. - Lâm vừa nói vừa ngước lên nhìn cô gái. " Ô dễ thương thế . Tuy không bằng ba đứa gái của mình , nhưng vẫn xinh ấy nhỉ" anh vừa nhìn cô vừa suy nghĩ vừa cười khiến cô gái nghĩ anh bị chạm mạch gì đó. Lâm liền đưa tay ra chào

_ Xin chào tôi là Hà Lâm. Cho tôi xin lỗi việc hồi đụng cô nhé.

_ Ô không sao. Tôi là Lassa . - Cô gái tên Lassa này cũng thân thiện đưa tay ra bắt và không quên kèm theo một nụ cười năng động khiến anh Lâm nhà ta cũng phải điều đứng. Cô ăn mặc rất đơn giản với bộ áo đầm ren màu trắng , phần dưới eo là dây nịch màu đen nhỏ, chân mang đôi giày búp bê trắng. Mái tóc vàng uốn được xõa tự nhiên. Trông cô chả khác gì con búp bê cả. Thật rất dễ thương a.

_ Haizzzz anh làm gì đứng tượng mãi vậy? Bộ nghề của anh à? - Lassa nói hai mắt chớp chớp nhìn anh. Nghe cô gái phía trước nói vậy anh giật mình gãi đầu cười nói

_ À tôi xin lỗi. Cô đừng để ý. À ummm tôi với cô có thể làm bạn được chứ?

_ Ừ được. - Lassa mỉm cười sau đó đưa tay nhìn đồng hồ liền hét hoảng nói _ Thôi tôi có việc gấp cần phải đi. Hẹn anh bữa khác. Đây là số điện thoại của tôi. Nếu rảnh thì gọi oke. Bye .

_ Ó ó .... - Lâm chưa kịp ú ớ gì thì cô đã mất dạng. Lắc đầu thở dài chợt nhớ tới anh cũng đang có chuyện gấp nên cũng quay bước vội về nhà.

-> Tác giả xin lỗi mng nhiều do dạo này mình bận quá nên không kịp viết. Minh hứa sẽ đăng bù nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thăm Bệnh (P2)

Tại Việt Nam

Về phía bọn hán. Sau khi về nhà liền leo lên giường suy nghĩ vụ việc xảy ra hôm nay. Họ đều không hiểu người con gái mình mấy máu me , đầu tóc rồi bởi kia là ai? Không lẽ lại là em của Kill? Nghĩ tới vậy cả ba đều lắc đầu " Không phải. Em Kill đẹp lắm. Không phải cô gái điên điên này " . Nghĩ vậy rồi cả ba đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình. Người thì nghĩ vì Mì, người thì nghĩ về Miu, người lại nghĩ về nó. Họ đều cảm thấy những cô gái này có gì đó rất quen nhưng không biết đã gặp ở đâu.

_ Aaaaaa trời ơi nhức đầu quá đi. Asssiiii bức quá tự nhiên nghĩ về họ vậy trời - Tuy cả ba ở mỗi chỗ ở riêng của mình nhưng đều hét lên giống nhau. Suy nghĩ suy nghĩ một hồi cả ba đều .....đắp mền đi ngủ.

5h00 Sáng

"Renggg.....renggg..."

Hắn đang đi du lịch thì tiếng chuông điện thoại reo làm hắn phải trở về với hiện tại. Lăn qua lăn lại bực mình vò đầu ngoi dậy, mắt nhắm mắt mở tay với lấy điện thoại

_ Ai vậy? Gọi sáng sớm phiền chết được - Hắn bực tức la ùm lên

" Con nói ai phiền "

Một hàn khí từ đầu đó làm hắn lạnh cả sống lưng đưa điện thoại ra xem ai thì hiện lên hàng chữ to đùng khiến hắn rung mình, mặt tái ngắt, trán đổ mồ hôi hột : Mom

_ Á là.....là mẹ.....mẹ hả....hihi dạ....dạ hồng....hồng có gì. Mẹ .....mẹ gọi con có gì không? - Hắn lắp ba lắp bắp nói.

_ Bộ phải có chuyện gì mẹ mới được gọi cho con trai mẹ sao?

_ A dạ không...không có mẹ à. Con chỉ là thấy mẹ gọi mà giọng có vẻ không vui nên con hỏi thôi - Hắn cố biện minh

_ Ừ quả không vui. Mai con qua đây. Chi nhánh bên này gặp vấn đề rắc rối rồi. Ba lại đi công tác. Mẹ cần con qua đại diện công ty để đi gặp mặt công ty Zell hợp tác. Con đi rồi bên này tại JK hoàng hoành.

_ Gì chứ? Nó dám.. - Hắn tức mình nói

_ Ừ. Họ đã bắt đầu tấn công các công ty khác. Bây giờ tới công ty mình và công ty Zell.

_ Dạ được. Con sẽ qua đó giải quyết. Mẹ kêu phi cơ riêng cho con nha. Tạm biệt - Hắn nói xong cúp máy rụp. Lật đật chạy thu dọn vài bộ quần áo cần thiết rồi gọi cho ba tên bạn của mình

_ Ê công ty gặp rắc rối. Mẹ kêu tao qua Mỹ ngay. Tụi mày đi không?

"Oke" Kín,Kel trả lời rồi chỉ còn mỗi Kill. Anh đang do dự " Qua đó có thể sẽ nắm bắt nó hơn phải không? Nên đi không? " Suy nghĩ lâu sau Kill mới trả lời "Ừ tao đi."

_ Oke tụi bây dọn đồ đi. Đi một tuần rồi về

_ "Ừ"

3h chiều

Cả ba đã có mặt đầy đủ tại nhà hắn. Hắn,Kill vẫn vậy vẫn lạnh như tảng băng im lặng nhìn về hướng vườn hoa. Có lẽ cả hai đều rất thích ngắm hoa. Hoa bắt từ, loài hoa hắn rất thích. Nó tượng trưng cho tình yêu bất diệt. Hắn quyết rằng khi hắn yêu ai đó thật lòng thì ngày nào hắn cũng sẽ tặng cô gái đó một cành hoa này , để nói lên rằng dù có chuyện gì đi chăng nữa thì tình yêu của anh dành cho em vẫn là mãi mãi. Hắn hứa rằng hắn sẽ kết hôn với mối tình đầu, với người con gái đầu tiên làm hắn rung động. Mỉm cười , hai tay hắn rút túi quần nhìn ra vườn hoa nói với Kill

_ Thoái mái chứ?

_ Ừ - Kill trả lời

_ Em mày sao rồi? - Hắn hỏi

_ Mày quan tâm đến nó? - Kill nhún mày

_ Một chút - Hắn trả lời hồ hững. Hắn cũng chẳng biết làm sao lại quan tâm nó nữa. Chỉ đơn giản là hắn quan tâm thôi hay có gì khác? Lắc đầu xua tan suy nghĩ cả hai chẳng ai nói lời nào nữa. Chỉ im lặng đứng đó thôi.

Riêng Kín, Kel cả hai đều rất trẻ con. Đùa giỡn, rượt đuổi đủ trò. Hai người họ lại khác hẳn hai tảng băng ù lì kia. Họ cứ vậy mà chạy xung quanh sân đến khi cả bốn nghe tiếng trực thăng đang hạ cánh. Tất cả leo lên trực thăng xuất phát đi Mỹ.

Còn nó

Khi ngủ dậy tới tận chiều nó vẫn ngồi lưng tựa vào thành giường, ánh mắt thì cứ hết nhìn vườn hoa ly lại nhìn bức tranh. Đưa bàn tay đang bị băng bó nhưng đã đỏ sẫm vì máu. Thật đẹp. Với nó máu như một bông hoa mà không gì thay thế được cả. Nắm chặt tay lại để làm căng vết thương , để máu chảy ra mền màu trắng. Từng giọt từng giọt. Nó khoái chí mỉm cười nói khẽ " Đẹp quá "

"Cạch" Mì,Miu bước vào thấy cảnh tượng ấy liền hét hoảng gọi người đem hộp cứu thương tới. Cả hai chạy tới , đưa cầm tay nó cố gắng làm mọi cách để nó rời lòng tay ra , đưa thì ra sức lay nó để nó tỉnh. Đúng vậy, mỗi khi chỉ cần thấy máu thì nó gần như trở thành ác quỷ, lúc đó nó chỉ muốn làm máu

chảy ra càng nhiều nó càng thích thú. Nhưng khi tỉnh lại nó xem như chưa chuyện gì xảy ra vì nó không muốn mọi người lo. "Bốp" Mi đánh cho nó ngất, Miu bắt đầu xử lý vết thương. Cả hai nhanh chóng xóa sạch vết máu rồi bước ra ngoài để nó yên tĩnh.

Lát sau, nó bước xuống nhà với khuôn mặt lạnh tanh. Đi thẳng ra phía ghế Mi, Miu ngồi xuống đối diện cả hai chậm rãi nói _ Mai sáng tao đi Mỹ. Tao biết tụi mày cùng nhóm Row sẽ đi chung nên gọi máy bay riêng đi tao không muốn đi chung một lăm

_ Được tao biết rồi - Miu nói rồi cầm điện thoại gọi ai đó

"....."

_ Ủ mai chúng tôi qua đó. Đưa máy bay riêng qua đây. Ok?

"....."

_ Biết rồi. Chuẩn bị đi

Nói xong cô cúp máy rụp không đợi bên kia trả lời. _ Được rồi. Lên chuẩn bị đi. Lát nhóm Row về tao nói sau

Nó không nói gì chỉ gật đầu đứng lên bước ra ngoài cửa tiến đến vườn hoa ngồi xuống đó để hít thở hương thơm của hoa " Dễ chịu thật ". Mím cười nhìn ba loài hoa với màu sắc xen kẽ nổi bật thật đẹp. Nhắm mắt tận hưởng bỗng nó có cảm giác có ai đó ngồi cạnh mình, liền mở mắt xem thì thấy Mi cũng đang thoải mái ngửa ra sau để ngắm nhìn hoa.

_ Buồn? - Mi hỏi nó

_ Một chút - nó cũng trả lời lại nhưng dường như cả hai đều nói chuyện không đầu không đuôi nhưng cũng rất hiểu ý nhau.

_ Vì gì? - Mi tiếp tục hỏi

_ Chẳng biết. Thấy tâm trạng không thoải mái - nó cũng vẫn là người trả lời

_ Ủ. - Mi gật đầu mím cười nhìn nó một cái rồi lại quay ra ngắm hoa " Mày buồn tao cũng chẳng vui được. Đến khi nào mày mới trở về với cô gái hồi xưa đây? Một cô gái luôn cười, luôn vui vẻ năng động đây? Tao đang chờ, chờ một ngày nào đó sẽ có người thay đổi được mày. Cố lên" Mi suy nghĩ, ánh mắt buồn bã sụp xuống. Nó nhìn Mi, nó biết Mi đang nghĩ gì liền nhích lại gần, khoác tay lên vai Mi nói _ Tao không sao cả. Đừng buồn. Đến lúc nào đó tao sẽ trở về với chính tao. Tao hứa.

_ Ủ! Tao biết mày khổ sở nhưng cũng chẳng cần gượng như vậy. Nếu buồn, nếu cảm thấy đã đứng không nổi nữa thì hãy nhớ đến tao với Miu vẫn luôn bên mày. Hãy đến với tụi tao, tụi tao sẽ cho mày mượn vai này để khóc, cho mày mượn vòng tay để an ủi - Mi mím cười nhìn nó nói. Nó gật đầu cười như có như không _ Ủ tao biết rồi. Dù mọi người quay lưng với tao nhưng tao tin hai đứa mày vẫn luôn bên tao.

_ Ừm - Mi cũng cười gật đầu.

Đang ngồi chơi như vậy tự nhiên có tay đặt lên vai hai đứa nó rồi đưa lên đầu thì "cộp" trán đụng trán.... Ôiiii đau chết mất. Nhìn lên đứa nào cả gan thì nó thấy Miu ngồi sau cười thật tươi nhìn nó với Mi trách móc

_ Ui hai đứa bậy ra đây không rủ tao. Ủ xem là bạn hả?

_ Không tại tao thấy mày nên không phiền - Mi nói tỉnh queo

_ Tao bận gì đâu. Đang coi phim thôi mà - Miu ngây thơ chớp chớp mắt nói

_ Thì mày bận coi phim nên tao mới không dám phiền. Ngủ đi. Làm vậy chết tao sao hơn - Mi nói xong lè lưỡi lêu lêu Miu rồi đứng lên bỏ chạy.

_ Đây, con mấm kia người treu ta à. Đứng lại ngay - Miu biết mình bị chọc quê liền đứng lên dí theo Mi. Cả hai đều nở nụ cười vui vẻ. Nó không tham gia, chỉ đứng nhìn hai đứa bạn mình nô đùa rồi ngước lên trời " Cuộc sống của chị nhờ có hai người bạn này mà tốt hơn. Nếu còn em chắc sẽ vui hơn em nhỉ? Chị nhớ em lắm!" Nói rồi nó mím cười quay sang ngắm nhìn hoa tiếp. Được một lát nó đứng lên nói lớn _ Thôi vô nhà nghỉ ngơi còn chuẩn bị mai đi nữa

Nghe tiếng nó gọi cả hai dừng lại rồi cùng chạy lại phía nó nắm tay kéo vô nhà. Thật vui.....

6h sáng

_ Đây đây....đây....đây mau mày ngủ như chết thế kia. DÂYYYYYY - Miu lay lay nó mãi không được đành ghé vô tai nó hét lớn. Đứng có hiệu quả thật nó liền bật dậy nhưng không ngờ đập cái trán vô miệng Miu khiến Miu la ó om sòm _ Aaaaaa đau đau đau đau huhuhu đauuuuuuuuu

_ Đây đây dừng lại ..... Dừng lại để tao xem. Tao xin lóiiii - Nó hời hợt nói

_ Huhu đau chết tao mất. Mày định sát hại tao hả. Huhu - Miu khóc lóc ăn vạ

_ Nín. Tao không có ý mà. Thôi nín đi tao làm bánh kem mày ăn haaaa - Nó nín

Miu đang khóc nghe nó nói sẽ làm bánh cho ăn nên nín luôn. Đưa hai mắt đỏ hoe lên nhìn nó _ Mày hứa nhé

Nó không nói gì chỉ cười cười gật đầu thôi. Nó nói tiếp _ Được rồi xuống trước đi tao chuẩn bị đồ rồi xuống .

15p sau nó bước xuống trong tình trạng tươm tất. Tay xách một cái vali màu đen kéo theo sau. Sấn tay áo, đeo tạp dề nó bắt tay vào làm bánh cho cả ba cùng ăn.

Nửa tiếng sau nguyên căn phòng bếp toàn mùi thơm của bánh với kem. Di Lâm thấy vậy liền cười nói

_ Lại làm lỗi với Miu hay sao mà con lại tận tay xuống bếp đây

_ Hi có di hiểu con nhất. Dạ con làm dập miệng Miu nên giờ chuộc lỗi. Chứ tụi nó đâu may mắn tới nỗi được con tận tay làm đồ ăn kia chứ. - Nó cười đáp

_ Ừ để di phụ con - Di Lâm nói rồi bước vô lấy đĩa muỗng đẹp lên bàn với bốn ly nước lọc. Nó trang trí bánh xong cũng đem lên rồi cùng di Lâm ngồi xuống đợi hai con rửa kia. Cả hai bước xuống đều bị hương thơm của bánh thôi miên. Bước vô bếp ngồi xuống cạnh nó nói _ Hello di. Hello mày hehe

_ Hừ ăn luôn đi. Bày đặt - Nó lườm một cái nói

_ Ừ chứ sao hehe. Di con mời đi - Vừa nói Miu vừa cắt bánh đưa cho di Lâm trước rồi lần lượt tới nó với Mi xong mới gấp cho mình. Mọi người ăn uống trong tiếng nói cười của Mi, Miu cùng với sự im lặng của nó và sự quan tâm của di Lâm đối với cả ba. Vừa ăn xong thì nhóm Row cũng vừa tới. Họ chỉ cúi đầu thay cho lời chào tụi nó. Nó gật đầu bước vào gara lấy xe rồi cùng bảy người còn lại phóng nhanh tới sân bay riêng nhà nó.

Nhanh chóng bước lên máy bay nó nằm nhắm mắt ngủ, Mi Miu thì tám, nhóm Row thì ngồi mỗi người một việc.

_ Min đây. Tới rồi - Mi vỗ vỗ mặt nó gọi. Miu lo thu xếp đồ đạc rồi quăng cho nhóm Row giữ. Cựa mình mở mắt thấy Mi đang tính dơ chân đạp , nó nhanh chóng đứng dậy né cú đạp của Mi làm Mi té nhào xuống sàn. Nó lêu lêu Mi rồi chạy ra ngoài leo lên xe phóng ga chạy thẳng tới biệt thự nhà Jun để mặc cả mười bốn con mắt tròn mắt kinh ngạc nhìn xe nó đang khuất bóng dần. Lắc đầu thở dài Lin lấy điện thoại ra gọi cho quản gia mang xe tới. Còn nó , phóng xe trên đường với tốc độ tối đa khiến ai cũng sợ mà né tránh.

15p sau nó đã dừng lại trước căn biệt thự. Nhìn bảo vệ với ý bảo mở cửa nhưng anh bảo vệ như không hiểu ý liền bước tới chỗ nó nói _ Kiểm tra?

_ Phạm Ngọc Trí - nó lạnh lùng nói. Bảo vệ nghe nó lên tiếng liền không lạnh mà run cầm cập nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh nói _ Ở đây không ai tên Phạm Ngọc Trí cả. Mời cô đi cho

_ Không có? - nó nhún mày nghi hoặc hỏi

_ Không - Bảo vệ vẫn cố nói

_ Gọi lão gia các người ra đây. Nóu ông không ra tôi cho boom nổ nguyên căn nhà - Nó nghiêm chỉnh nói. Độ kiên nhẫn của nó rất thấp vì vậy đừng bắt nó mất kiên nhẫn. Vừa dứt lời nghe có tiếng xe mô tô chạy tới. Không cần quay lại nó cũng biết là ai. " Cách " cả đám gạt chân chống xuống rồi bước đến gần nó. Bảo vệ thấy vậy liền cảnh giác một người chạy vào báo _ Lão gia ....lão gia có một đám người tới tìm cậu chủ. Tôi nói không phải nhưng họ vẫn đứng đó. Nhìn họ thật đáng sợ. Họ nói..... - Bảo vệ chưa kịp nói xong thì thấy lão gia cùng phu nhân chạy ra ngoài rồi nên cũng chạy ra theo. Nhưng cảnh tượng trước mắt khiến họ không khỏi hết hồn

_ Mấy đứa đến sớm hơn ta tưởng - bà Dung Lam vừa nói vừa ôm từng người một. Cả đám tụi nó chỉ cúi đầu chào họ.

_ Được rồi. Tất cả vào nhà đi. - Ông Dũng lên tiếng nói. Rồi dắt tụi nó vào.

_ Thưa bác con đến thăm Jun ạ. - Miu lễ phép nói.

_ Ừ Jun đang trên phòng ấy , di bác dẫn mấy đứa lên. - Mẹ Jun nói rồi đi lên lầu. Tụi nó thấy vậy cúi đầu chào ba Jun rồi theo mẹ Jun lên lầu. Dừng lại trước căn phòng có cánh cửa gỗ rất đẹp. "Cách" Bà vừa mở cửa thì mùi thuốc sộc vào mũi của nó làm nó nhăn mặt khó chịu. Tiếp đến là Mi, Miu đều như nó. Phòng Jun màu chủ đạo là đen trắng rất đơn giản. Từ phía cửa sổ nhìn ra có thể thấy được hồ bơi trong mát. Nhìn về phía giường , một cậu con trai gầy yếu, xanh xao. Trên người đầy nhoe chung quanh, máy đo nhịp tim, máy dinh dưỡng , máy thở..... gần xung quanh người anh. Khiến người nhìn vào chỉ muốn chảy nước mắt xót xa. Nó lại gần Jun , không nói gì cả chỉ lặng lẽ đứng nhìn thôi nhưng trong mắt nó hiện rõ những tia thù hận. Mi đi tới cầm tay cậu , khuôn mặt không biết từ khi nào mà toàn nước mắt. Đây là người bạn cô sao? Đây là người luôn giúp đỡ , tâm sự cùng cô sao? Sao cậu ấy lại khác tới vậy? Cậu ấy thật gầy, thật xanh xao. Đau xót quá đi mất. Cô cầm tay đang truyền nước biển của anh lên nói _ Tôi đến thăm cậu đây. Cậu nhớ tôi không? Ba năm không gặp mà cậu thành ra như vậy sao? Cậu cứng đầu lắm. Cậu có biết cậu đang làm mọi người lo không? Mau tỉnh lại đi. Tôi không muốn cậu cứ nằm vậy mãi đâu. Hức.

Miu, nó thấy Mi như vậy liền không kim lòng khóc theo. Bước lại gần giường nó noi với cậu _ Jun à ! Cậu quá đáng lắm đấy biết không? Cậu mau tỉnh

lại để còn trả thù cho em cậu chứ! Chẳng lẽ cậu tính bỏ sao? Dậy đi!

Nói xong nó liền bước ra ngoài. Nó không muốn nhìn nữa. Càng nhìn nó lại càng đau hơn. Miu thấy vậy cũng nói với Jun _ Jun những gì tôi muốn nói với cậu Mi,Min đều nói rồi. Tôi chỉ nói một câu thôi. Mau tỉnh lại đi chúng tôi đang chờ cậu.

Nói xong cô cũng bước ra ngoài cùng với nó và Mi. Cánh cửa vừa đóng thì ngón tay của cậu cũng vừa động đậy. Có lẽ cậu nghe được tiếng họ. Cậu biết được nếu cứ nằm chìm sâu trong giấc ngủ này thì mãi cậu cũng không cứu được em. Đúng vậy, cậu phải dậy rồi cùng tụi nó tìm cách trả thù cho em. Cậu quyết định sẽ thoát khỏi con ác mộng này. " Ren anh sẽ trả thù cho em "

Tụi nó sau khi xuống lầu liền tạm biệt _ Chào hai bác tụi con về ạ. Ngày mai tụi con lại tới thăm Jun ạ. Hai bác cũng cố gắng giữ sức khỏe nhé. - Nó nói

_ Ủ bác cảm ơn các cháu. - Mẹ Jun lên tiếng

_ Bác gái bác đừng lo. Jun sẽ tỉnh lại. Vấn đề là thời gian thôi. - Miu an ủi hai vợ chồng

_ Ủ bác tin Jun sẽ tỉnh. Thôi mấy đứa về đi tối rồi. - Ba Jun nói

_ Dạ vậy tụi con về - Tụi nó đồng thanh rồi ra về. Còn nhóm Row sau khi tới nhà Jun đã không thấy đâu nữa. Chẳng biết họ đi đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Chúng Ta Cùng Chung Kẻ Thù !?

Sau khi ra khỏi nhà Jun , tụi nó liền đi quanh quần khu trung tâm. Đi tới đâu tụi nó cũng làm tâm điểm để mọi người chú ý bàn tán ra vào. Chán ghét nó liền leo lên xe chạy thẳng về căn biệt thự nó đã ở đó ba năm. Từ ngoài nhìn vào trông rất đơn giản nhưng thật chất chẳng đơn giản tí nào cả.... Bước vô sân nó liền liếc mắt nhìn xung quanh nhận xét : sạch sẽ, tốt. Đó là suy nghĩ của tụi nó. Quân gia cùng với hai người làm chạy ra chào nó : _ Cô chủ!

Nó gật đầu nhìn họ rồi nói _ Bà đem hộ tôi ba ly trà hoa hồng lên phòng làm việc của tôi. Hai người đi dọn tất cả hoa ly này . Thay vào đó là hồ nuôi cá. Tôi cho mọi người ba ngày hoàn thành.

_ Dạ - Đồng thanh

Mi,Miu thắc mắc" tại sao nó lại muốn bỏ hết hoa ly???"

_ Sao mày lại..... - Mi tính hỏi nó thì liền bị nó cắt lời: _ Tao muốn bình tĩnh lại một chút. Mày với Miu lên phòng làm việc với tao. Quân gia lát bà thấy có năm người con trai qua đây có người tên Lin thì mở cửa họ vào rồi dẫn họ lên phòng làm việc của tôi.

_ Dạ thưa cô chủ - Quân gia trả lời mà mặt tái xanh vì hàn khí quanh nó thật lạnh lẽo và đáng sợ.

Nghe được câu trả lời nó liền xoay người bước lên phòng. Mi cũng vậy. Riêng Miu đi sau cùng liền nói với quân gia _ Bác à bác đừng buồn nhé vì Min tính khí nó giờ là vậy chứ nó không ghét ai đâu bác.

_ Cảm ơn cô chủ đã quan tâm. Tôi không sao ạ. - Quân gia cười cười nói.

Miu cũng cười với người quân gia rồi xoay bước lên phòng cùng nó. Nhưng bóng Miu vừa khuất ngay góc cầu thang thì trên mặt ai đó liền nở một nụ cười nguy hiểm " Rồi tụi mày sẽ phải thất bại dưới tao. haha " Nhưng hành động đó lại được nó và Mi thu lại hết. Nhanh chóng bước vô phòng ngồi xuống ghế. Ánh mắt nó trở nên lạnh lùng hơn. Mi ngồi đối diện nó cũng im lặng theo đuổi suy nghĩ riêng mình... Miu bước vào phòng thì cảm thấy thật lạnh khiến cô rùng mình , ngồi xuống cạnh Mi cô nhìn nó nói _ Mày có thể bớt tỏa hàn khí không?

_ Hử ? - Nó nhướn mày hỏi Miu . Thấy nó như vậy Miu liền tái mặt nói lắp bắp : _ Không ..... Không.... Không có gì

Lát sau

" Cốc....Cốc " Cô chủ tôi mang nước cô dọn tới với lại người cô dọn họ tới rồi ạ. - Một cô gái người làm nói vọng vô

_ Vô đi - Mi thay nó lên tiếng. Vừa mở cửa cô gái liền hít phải ngum khí lạnh làm cô run cầm cập không dám bước vào. Thấy vậy Ron liền nói _ Để tôi đem vào.

_ Uống gì kêu đi - Nó lên tiếng mắt lướt về phía họ

_ Cô xuống lấy tôi vài ly nước lọc được rồi - Lin lạnh lùng nói chẳng thèm nhìn cô gái bước nhanh vào. Cô gái nghe vậy liền lui ra ngoài nhanh chóng đem nước lên cho họ rồi chuẩn bị. Riêng nó , nó biết ở ngoài đang có người nghe lén vì tai nó rất thính nên chẳng có gì qua được nó cả. Không nói không rằng nó bước đến bàn máy tính nhấn nút màu đỏ ngay phía dưới màn hình máy tính " Cách " Ngay chỗ để bàn phím hiện ra ô mật khẩu . Bấm bấm đây số dài nó click Ok. Lập tức phần đất dưới chỗ Mi , Miu và nhóm Row đang ngồi liền tách ra , nó đi xuống dưới trước, cả đám thấy vậy liền theo sau. Thấy mọi người xuống hết nó nhấn nút màu đen bên cạnh, cánh cửa liền đóng lại. Mọi thứ ở trên đều trở về với trạng thái như ban đầu chỉ khác không có người trong phòng nữa thôi.

Bên ngoài, một người phụ nữ đang rón rén cố gắng ghé tai nghe ngóng tình hình bên trong " Quái sao lại im lặng thế kia? Có gì đó không phải ....? ". Khi bà ta thấy im lặng như vậy nghĩ chắc do cửa cách âm , hay do có người đã biết được việc bà ta làm gián điệp? Nghĩ tới bà rùng mình" Không thể để phát hiện được .Đề tiếp cận được tụi nó ta đã rất hao công tốn sức , không thể tay trắng về được. Ta sẽ đợi dịp khác vậy" Suy nghĩ vậy bà liền quay lưng nhẹ nhàng bước ra ngoài. Đúng vậy , người phụ nữ đó là bà quản gia ở ngôi biệt thự này của nó, bà ta là mẹ của Gen , mục đích của bà ta tiếp cận với nó nhằm tìm ra điểm yếu của nó để dễ dàng đưa nó vào bẫy và giết nó . Nhưng ở đây cũng được ba năm rồi mà một lần bước chân vô phòng tụi nó bà cũng chưa một lần. Việc dọn dẹp phòng của tụi nó là người thân cận với tụi nó làm. "Nhưng sẽ có một ngày tao sẽ tìm ra điểm yếu của mày để đưa cả hai mẹ con mày xuống gặp Diêm vương . Lúc đó mẹ con tao sẽ là bà chủ, cô chủ của tập đoàn Nguyễn Thị. Hahaha" Bà ta vừa đi vừa suy nghĩ rồi nở nụ cười đáng sợ khiến người làm trong nhà không khỏi sợ hãi bỏ đi chỗ khác.....

Tất cả mọi hành động của bà ta từ trước cửa phòng nó đến khi bà ta rời đi , bà ta đi đâu , làm gì xung quanh ngôi nhà..... đều được thu lại dưới những ánh mắt đầy tức giận, khinh bỉ của tụi nó và nhóm Row.

_ Mày đã biết từ đầu khi bà ta xin vô làm? - Miu nghi hoặc mắt rời khỏi màn hình nhìn về phía nó

_ Ủ. Á là mẹ của con Gen. Muốn tiếp cận để đánh bại chúng ta. - Nó nói rồi đứng lên đi lại phía bàn làm việc của mình . Mớ tũn lấy sấp giấy rồi phát từng người một . Nó nói : _ Đây là những việc kinh doanh trái phép của công ty JK. Nói rồi nó đưa thêm một tập giấy _ Đây là thông tin về họ. Các thông tin buôn bán trái phép, các tài liệu mật của công ty này đều do tôi đích thân tìm kiếm nên không sai sót gì cả. Bây giờ mỗi người giữ một bản. Tôi tin sẽ có một ngày nó sẽ tìm đến chúng ta để lấy. Bản gốc cùng với USB tôi sẽ giao cho Lin giữ. Rồi sẽ có lúc ta sẽ cần tới nó.

Nói rồi nó đưa cho Lin USB và tất cả bản gốc. Lin là người rất giỏi và là người giúp đỡ nó rất nhiều. Cũng chính Lin thực hiện các nhiệm vụ mật nó giao cho. Anh là một sát thủ bậc nhì chỉ sau nó thôi. Nó hoàn toàn tin tưởng Lin sẽ làm tốt.

_ Gì chứ??? Nguyễn Ngọc Quyên? - Miu kinh ngạc hét to

_ Ủ là nó. Nó muốn đánh bại chúng ta. Và còn mục đích khác nữa. - Nói tới đây mặt nó đen lại. Quay sang Mi,Miu nó nói

_ Mi, Miu tụi mày rất giỏi cái trang phải không? - Nó quay sang Miu,Mi hỏi

Mi, Miu không nói gì chỉ gật đầu. Thấy vậy nó liền nói tiếp: _ Được hãy cùng Lin, Jin vào hang cọp để bắt cọp.

_ Tao hiểu rồi. - Mi nói.

_ Được. Vậy bắt đầu kế hoạch. Cho công ty nó phá sản trước. Bắt tay làm việc. Row đi theo tôi - Nó dặn dò kĩ lưỡng rồi bước ra ngoài nhưng thay vì leo bậc thang ở giữa nó lại rẽ sang bậc thang bên trái. Hướng bậc thang liền đi thẳng đến một căn phòng khác. Nó, vẫn khuôn mặt lạnh tanh , đưa tay mở cửa thì liền một luồng khí lạnh xông thẳng tới nó khiến nó khó chịu. Đi vào trong , 8 người đều mặc đồ đen đang đứng đó cuối chào nó . Ngồi xuống phía đối diện họ , chân bắt chéo, tay nó gõ nhịp xuống bàn. Những người đứng trước mặt thấy hành động đó của nó liền quỳ sụp xuống nói :

_ Chủ tịch xin người bớt giận. Là chúng tôi sơ ý nên mới để lộ thông tin ra ngoài khiến cho kế hoạch bị thất bại. - Một người nói

_ Hừ. Các người là những sát thủ chuyên nghiệp mà làm ăn như vậy thì còn ra hệ thống gì? 8 người các người mà lại để thua một con nhóc sao? Bộ tôi không xứng hay sao mà các người lại không nghe lệnh tôi? Còn dám làm trái nữa hả - Nó đập bàn nói lớn

(Nó bí mật thành lập một công ty chuyên đào tạo sát thủ và chính nó cùng với nhóm Row huấn luyện cho họ. Kể cả Mi, Miu đều không biết. Mục đích của nó đào tạo họ là để họ bảo vệ những người thân yêu của nó. Đó chính là điểm yếu của nó đồng thời nó muốn bắt đi những kẻ âm mưu độc ác. Ai đụng tới nó một nó sẽ phái họ đi hành hạ người đó một ngàn.)

_ Chủ tịch, chúng tôi thật không có. Chúng tôi không dám làm sai lệnh của ngài. - Họ run sợ nói

_ Nhiệm vụ lần này tạm ngưng. Các người đi theo Rin,Ron,Ju về Việt Nam. Nhiệm vụ mới của các người là hỗ trợ cho họ biết chưa? Còn nhóm Row mọi người hãy chọn ra thêm 8 người nữa tổng cộng 16 sát thủ giỏi rồi Rin, Ron, Ju nhanh chóng hai ngày nữa về Việt Nam để bảo vệ mọi người trong gia đình mình. Riêng ba người (chỉ Rin,Ron,Ju) hãy gửi thư thách đấu với bang Liws. Bắt tên bang chủ , hán đồng thời là đại thiếu gia Gia Huy của tập đoàn Gia Gia nên khi bắt hán hãy gửi thư cho nhà hán nội dung hán đang ở tập đoàn Nguyễn Thị làm ăn. Vài hôm về. Rồi đưa ba tôi ký tên vào rồi hãy nói với ba tôi là do hán tiếp tay để hại tập đoàn và tôi đang xử lý. Đừng để ba tôi lo lắng. Còn tên Huy đó tôi sẽ xử khi tôi về nước. Chăm sóc hán đang hoảng. - Nó nói dặn dò kĩ lưỡng

_ Rõ thưa chủ tịch/ Rõ đại tỷ - Đồng thanh

_ Được rồi lui đi. - Nó phẩy tay với họ nói

Họ không nói gì nữa, đứng lên cuối đầu chào nó rồi men theo đường bí mật đi ra ngoài. Căn phòng thoáng chốc yên tĩnh đến lạ. Day day thái dương, nó liền đứng lên đi ra ngoài. Mở cửa hầm nó bước lên rồi đóng lại. Đi đến cửa sổ nhìn ra ngoài, ánh mắt hướng về phía hồ bơi. Lát sau , nó lấy dĩa yêu ra

xem đồng hồ thì thấy đã 8h tối rồi. Chợt nhớ hôm nay có cuộc hẹn với công ty GC lúc 8h30. Nó lật đặt chạy ra ngoài chạy lên phòng tắm rửa chuẩn bị.

15p sau nó chạy xuống nhà thì gặp Mi, Miu đang ngồi trên ghế sofa coi phim.....ma. Thấy nó ăn mặt chính tề liền quay sang hỏi nó : _ Mày tính đi đâu? - Mi hỏi

_ Công việc. Lát tao về. Khỏi chờ cơm. Bye. - Nó nói chân đang xỏ vô đôi giày cao gót. Lật đặt chạy ra cửa không quên nói vọng lại _ Cấm phá nhà. Không chết với tao

Hai cô bạn của nó nghe nó nói vậy liền liếc nó một cái rồi quay sang coi tv tiếp. Xuống gara lấy chiếc BMW màu trắng , nó liền phóng thẳng tới nơi hẹn đổi tác.

Sau 5 phút lái xe với vận tốc kinh hoàng, hiện tại nó đã đứng trước một nhà hàng 5 sao . Quăng chìa khóa xe cho bảo vệ, nhìn đồng hồ còn 10p nữa là tới giờ hẹn. Nó thông thả đi về phía thang máy nhấn nút tầng cao nhất rồi tính nhấn nút đóng cửa thì một chàng trai cao, to trông rất lịch lãm hốt hải chạy đến la to _ Cô gì ơi đợi tôi với.

Thấy có người chạy tới nên nó cũng bấm cửa mở ra để người đó chạy vô.

_ Phù cảm ơn cô nhiều nhé.! - Chàng trai nói

_ Ừ - Nó trả lời ánh mắt không thèm nhìn chàng trai lấy một lần. Thấy nó trả lời nhưng lại rất lạnh lùng nên anh cũng tò mò quay sang nhìn xem người đó là ai. "Wow đẹp thế" Suy nghĩ của anh.

_ Đừng nhìn tôi kiểu đó. Khó chịu - Nó nhăn mặt nói.

_ À ừm tôi xin lỗi - chàng trai không biết nói gì nữa nên liền nhìn thẳng và im lặng luôn.

"Ting" Thang máy mở ra , nó nhanh chân bước ra ngoài thì bỗng có một lực kéo nó lại khiến nó xém nữa té nhào xuống đất rồi. Đưa ánh mắt tức giận nhìn kẻ có gan lớn đứng trước mặt kia, xung quanh người nó tỏa ra hàn khí rất đáng sợ khiến anh chàng có chút sợ hãi nhưng vì muốn giữ hình ảnh tốt trong mắt người đẹp nên anh nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nói _ Tôi có thể..... - Chưa kịp nói hết câu đã bị nó cắt ngang

_ Thứ nhất buông tay ra vì tôi rất ghét người lạ đụng vào tôi. Thứ hai tôi không phải là người dễ anh tán tỉnh mà tôi có với chả không. Thứ ba tôi giúp người nếu trong khả năng nên miễn nói nhiều. Ok đi được chưa ? - Nó xỏ một tràng rồi hất tay anh chàng đó ra , xoay bước đi một mạch về phía trước mà không một lần quay lưng lại. Anh thì vẫn còn đang ngỡ ngàng vì nó là người đầu tiên từ chối anh." Cô gái! Em thật thú vị. Tôi nhất định sẽ theo đuổi em bằng mọi cách!" Nói thầm với mình xong cậu cũng xoay bước đi về phía ngược lại với nó.

Còn nó , sau khi rửa tên đó một trận thì liền ba chân một mạch tới chỗ hẹn. "Cạch" Mở cửa bước vào trong . Nó liền thấy một cậu con trai đang ngồi nhàn nhã uống rượu trên ghế sofa. Bước lại gần , nó ngồi xuống ghế đối diện hẳn một cách tự nhiên.

_ Xin chào! Tôi là người đại diện bên công ty Zell - Nó nói

_ Chào tôi là đại diện bên công ty GC. - Hắn nói nhưng chợt khựng lại. " Khoan...Giọng nói quen quen " Ngước lên nhìn người đối diện hắn thấy nó thì giật mình _ Cô.....cô.....cô

Nghe hắn cứ lấp bắp như kiểu gà mớ thóc nên nó nhún mày hỏi _ Sao? Anh biết tôi?

_ Cô...cô là người hôm bữa tôi gặp bên trung tâm thương mại - Hắn trả lời

_ Hửm??? Có hả? - Nó nghi hoặc hỏi lại

Hắn không nói gì chỉ gật đầu rồi cười cười nói _ Vậy chúng ta có duyên. Tôi với cô làm bạn được chứ?

_ Không tề - Nó nhún vai trả lời một cách hồ hững. Tay đưa ly rượu lên uống một ngụm nhỏ.

_ Vậy chúng ta nâng ly chúc mừng cả hai làm bạn với nhau - Hắn tay nâng ly rượu hướng phía nó. Nó cũng đưa ly ra cùng cụng rồi uống sạch. Nó nói _ Chuyện này nói sau. Anh muốn công ty tôi hợp tác công ty anh? Lý do?

_ À công ty tôi đang bị công ty JK nhắm vào và họ muốn chiếm công ty. Theo như tôi tìm hiểu thì công ty cô cũng đang bị nhắm tới. Tôi muốn bắt tay hợp tác với công ty cô để đánh gục bên đó. Đây là kế hoạch của bên JK. Còn đây là hợp đồng. - Hắn vừa nói vừa đưa một tập hồ sơ cho nó

Liếc nhìn hồ sơ nó nói : _ À vậy chúng ta cùng chung kẻ thù . Haa

_ Đúng vậy - hắn nói

_ Vậy cùng hợp tác - Nó nói rồi đưa tay kí tên lên đó.

_ Được. Hợp tác vui vẻ. - Hắn nói rồi đưa tay ra

_ Được. - Nó nói đưa tay bắt tay hắn. Tính quay lưng đi thì hắn nói _ Tôi gọi đồ ăn rồi. Cô ngồi ăn rồi đi

_ Ùm

Nói rồi nó ngồi xuống, phục vụ đem đồ ăn ra . Đang ăn hần nói _ Cô thật không nhớ tôi sao?

_ Không - Nó phun một câu rất ngắn gọn .

_ Thật? - Hần không tin hỏi lại

_ Dối được tiền không? - Nó trả lời đưa mắt lên nhìn hần

_ À ừ thôi quen biết lại từ đầu vậy. - Nói rồi hần với nó vừa ăn vừa nói chuyện rôm rã. Hai con người lạnh lùng đây sao? Họ có thể thoải mái nói chuyện với nhau ? Mặc dù chỉ nhếch miệng cười thôi nhưng họ không còn lạnh lùng như mọi khi nữa! Vì gì ? Vì cả hai là bạn? Hay chỉ xả giao? Thật khó giải thích....!!

Tác giả đôi lời : Min xin lỗi vì ra chap chậm trễ . Do Min bị cảm ổ phim vs đi chơi nên không viết được. Mà mỗi lần viết Min mất tận 2 ngày nên ra chap trễ. Mong mng đừng giận mà bỏ Min đi nhen :) Min viết lần đầu nên có gì không đúng thì mng nx Min biết để Min rút kinh nghiệm nhé. Kb FB Min inb cũng được :) : Quỳnh'ss Min'ss ..... Cảm ơn mng đã đọc truyện và cho Min lời khuyên tốt nhất :) Thánh kiu :***

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tỉnh Dậy...!

Sau khi ăn uống xong . Hần với nó cùng đứng lên ra về. Nó nở nụ cười xả giao nói : _ Tạm biệt

_ Bye - Hần mỉm cười nhìn nó

Nói xong nó xoay người bước mở cửa xe bước vào rồi phóng đi. Hần thì vẫn còn ngẩn ngơ nhìn nó. Không ngờ nó lại là chủ tịch của công ty Zell. Một công ty đứng hàng đầu của Mỹ và đứng thứ 6 trên thế giới. Thật tài giỏi a..... Hần đang suy nghĩ thì giật mình " Chết! Ba thằng gác ở nhà " Lật đật chạy lấy xe rồi phóng thẳng về nhà trước khi quá muộn.

Về tới nhà, từ ngoài cổng nhìn vào hần nói thầm " Sao im vậy??? Hình như có gì đó không đúng ". Hần bấm còi xe hỏi sau bà quản gia mới chạy ra mở cửa, mặt bà hiện rõ lo lắng và sợ hãi. Nhíu mày nhìn bà, hần nhấn ga chạy vô thì liền bị cảnh tượng trước mặt dọa đến giật mình..... Ô thật kinh khủng a. Hồ bơi đen thui, cây cối gãy nằm rải rác khắp nơi, cái xích đu bên đứt bên.....sắp đứt, bức tượng hai con sư tử vàng đứng hai bên cửa .... Con thì mình nơi đầu lân lóc một nơi, con kia thì hai chân trước đang nằm tòn ten trên trần nhà. Cánh cửa gỗ thì toàn lỗ to lỗ nhỏ. Ôi đây có phải nhà hần không vậy trời???? Tức mình mở cửa tính xông vô nhào thì " Aoooooooo" Giật mình hần đứng luôn. Bất động hồi lâu hần mới cảm thấy ướt ướt khó chịu. Nhìn lại mình ướt nhẹp từ trên xuống dưới .

_ Shit - Tức giận hần chửi một câu rồi lại cẩn thận bước vô. Căn nhà tối om, không có chút ánh sáng nào cả. Chân tay quờ quạng khắp nơi để mò đường thì " Râm....Bình....Bốp" Bao nhiêu tiếng động vang lên cùng với tiếng cười của ai đó rồi đèn trong nhà bật lên..... Hình tượng của hần bây giờ trông thật thảm hại a.... Người hần đủ sắc cầu vồng mà có mùi gì đó rất "thơm" . Lúc bước ra khỏi nhà trông hần thật thơm mát, đẹp trai. Khi bước lại về nhà, hần như con ma lem vậy..... Trông hần thật mắc cười. Đã vậy, hần còn đang ...." Tạo dáng " dưới sàn rất đẹp nha. Nói sao nhì???? À là đưa móng lên trời, đầu cắm xuống đất.

_ Hahahaha - Kin,Kel ôm bụng cười sặc sụa. Kill thì nhìn chỗ khác nhưng vai cũng đang run run lên vì nhin cười. (Thật ra trong nhóm chưa ai thấy Kill cười cả.). Bật người dậy, hần mặt hầm hầm nhìn cả ba người rồi bắt đầu nhìn xung quanh thì..... Ôi thôi rồi chẳng còn gì nguyên vẹn cả.

Hần đau khổ nhìn ba đứa bạn của mình mà khóc không ra nước mắt. Hần mới đi hai tiếng thôi mà sao mà quậy nhà hần banh hét thế kia? Thật tội nghiệp cho căn nhà.

_ Tối nay..... TỤI BÂY DỌN DẸP TẤT CẢ RỒI MỚI ĐƯỢC NGỦ. RỒ CHƯAÁÁÁ? - Hần nói từ thấp dần rồi cao dần sau đó là hét lên.

Nghe hần hét như vậy thì biết là hần đang giận rồi nên đành nín cười nhìn hần gật đầu thay câu trả lời. Kin cầm ly nước lên uống thì quay sang nhìn hần và ..... " Phụt" Anh phun nguyên miệng đầy nước vào hần rồi ôm bụng cười khí thế.

_ Hahaha tao.....tao....tao xi....n x....in L.... lỗ...i ! Nh.....um....g mặ.....t m..... Hahahaha - Chưa nói xong Kin liền lăn ra cười tiếp.

Mặt hần phủ nguyên một tầng mây đen gằn giọng nói _ Im ngay cho tao. Cho tụi bây 5 tiếng để sửa lại mọi thứ cho tao.

Nghe hấn nói vậy Kin Kel ngưng cười hỏi hấn _ Mọi thứ á?

_ Tất cả - hấn lạnh lùng nói

_ Êêêê vậy làm nhanh đi... - Kin nói rồi kéo tay Kill Kel vào dọn dẹp thì Kill nói một câu rất ư phũ phàng _ Khoan. Tao không liên quan. Tao qua nhà em tao ngủ. Bye

Nói xong anh chuẩn luôn ra xe dọt đi. Kin , Kel thì vẫn đứng bất động. 5 phút sau mới tiêu hóa hết lời Kill nói. Tính quay sang chửi thẳng bạn thì anh biến mất tiêu rồi. " Thăng vô tâm. Đáng chết. " cả hai cùng lăm bầm rồi bắt tay dọn dẹp. Hấn tính đi lên lầu thì chợt nhớ gì đó quay xuống hỏi

_ Ê! Tụi mày bỏ gì vô son vậy? Nó có mùi ghê quá.

Nghe hấn hỏi cả hai quay lại cười , tay gãi gãi đầu nói _ Hi hi tụi tao cho chút nước mà mấy người ở chợ để cá vô đó cho nó bơi ý. Với chút nước mắm

_ Cái gì? C.....á???? M.....ấm??? Một chút? Là bao nhiêu???? - Hấn trở mắt nhìn hai tên trước mặt kia

Kel gãi gãi đầu suy nghĩ hồi sau nói _ Cờ 5 chai mỗi chai bằng chai nước suối bự á

_ W...h...a.....t????? Mây ..... Mây Aaaaaa hôi quá..... - Hấn vừa nói vừa ngửi ngửi rồi la om sòm, chạy tọt vô phòng tắm ngồi luôn (@_@)

Phản nó. Sau khi tạm biệt hấn nó đã không về thẳng nhà mà lại đi thẳng đến nhà Jun. Hôm nay nó chưa thăm Jun. Dừng ngay trước cửa nhà Jun , quay sang bảo vệ nó nói _ Mở cửa

_ Dạ thưa cô ông bà chủ.....- Tên bảo vệ chưa nói xong nó đã ngắt lời hấn ta và nói

_ Mở! Đừng đợi lặp lại lần nữa

_ Tiểu thư mời cô.....- Tên khác thấy vậy liền vô nói hộ cho đồng nghiệp mình thì " Pằng.." Tiếng súng ở đâu đó vang lên và nhắm thẳng vào chân phải tên kia. Hấn đau đón ngược lên để xem ai làm như vậy thì chẳng thấy ai cả. Bỗng nghe tiếng nó nói tiếp _ Đừng đợi lạnh thêm một viên đạn nữa rồi mới chịu mở cửa!

_ Thưa cô. Mời cô đi cho - Tên còn lại tuy rất sợ hãi khi chứng kiến cảnh vừa rồi. Nó là ai mà sao lại nhanh tới như vậy? Lúc đầu đầu thấy nó cầm gì đâu? Sao lại ....? Đang mãi suy nghĩ thì hấn bị giọng nói của nó làm cho giật mình

_ Vẫn cứng đầu? Vậy hai người đi gặp Diêm Vương đi!

Nó đứng gần hấn từ lúc nào vậy chứ? Nó di chuyển thật nhẹ nhàng và nhanh. Thật sự cô gái thiên thần nhưng bên trong lại là ác quỷ ư? Chưa kịp phòng thủ , hấn đã bị nó đá văng ra xa. Lồm cồm bò dậy hấn la lớn _ Con khốn!

Nó đưa con mắt lạnh lùng nhìn hấn , nhếch môi cười nhạt đi lại phía hấn.

_ Ta nói người biết. Đừng có ý tưởng tiếp cận rồi hãm hại Jun. Mãn kịch bây giờ hạ màn được rồi!

_ Gì.....gi chứ? Mãn.....mãn....mãn kịch gì hả? Mày nói nhầm gì vậy? - tên bảo vệ la lớn. Hấn hoảng sợ. Không lẽ việc hấn là người cha Nguyễn Ngọc Quyên đã bị phát hiện sao?

_ Để ta nói người nghe... Việc người làm ở đây đã bị người nhà Jun biết được rồi. Nhưng họ muốn xem tài diễn của người thế nào? Và việc người làm gián điệp cho nhỏ đó ..... là nằm trong kế hoạch của ta - Nó lại gần ngồi phịch xuống đối diện hấn nói. Tay cầm cây súng lục nhắm hấn mi tâm hấn và "Pằng". Hấn phản ứng không kịp nên lãnh trọn và vì quá bất ngờ nên hấn chết mà không nhắm mắt. Tên kia chứng kiến tất cả, hấn hoảng sợ , mặt tái mét nhìn nó lấp bắp

_ Cô.....cô.....cô rớt cuộc là.....là.....là ai?

Nó quay sang nhìn hấn phun ra hai chữ _ Sát thủ

_ Cái.....cái.....cái gì? - hấn sợ đến mặt cắt không còn giọt máu

_ Hừ. Lo đi bệnh viện đi. Một đùng ngu ngốc cản đường tôi. - Nó nói rồi lạnh lùng bước vô nhà.

Mở cửa nó nhẹ nhàng bước vô nhà, lên thẳng cầu thang nhẹ nhàng bước vô phòng Jun. Nó đi đến phía giường ngồi hấn xuống cái ghế nhìn Jun nói

_ Dậy đi cậu nhóc. Nhóc ngủ nhiều quá rồi đấy. Bây giờ nhóc dậy để còn cùng nhỏ này trả thù chứ? Thiếu nhóc, thật không biết phải làm sao cả. Dậy đi!

_ Tôi xin lỗi. Xin lỗi vì đã không bên nhóc lúc đó. Không an ủi nhóc. Tôi ích kỉ, hèn hạ lắm phải không ? Tôi chỉ vì nỗi đau của riêng mình mà đã bỏ đi

biệt tích nhưng lại không biết rằng nhóc lại đau đớn, khổ sở hơn tôi rất nhiều! Tôi vô tâm quá đi mất. Tôi xin lỗi. Tỉnh lại đi! Tôi với nhóc cùng nhau đi trả thù. Hãy để tôi được chuộc lại lỗi lầm của mình đi. Nhóc à!

_.....

Vẫn vậy. Người đối diện vẫn nằm yên không nhúc nhích. Nó ngồi đó cứ một mình nói chuyện. Nó tin, nó tin Jun đang nghe nó nói và cậu sẽ tỉnh lại. Sẽ cùng với nó trả thù. Nó ngồi đó được một tiếng, toan đứng lên đi về thì tay Jun nhúc nhích. Thấy vậy, nó liền mỉm cười nhìn cậu. Jun lơ mơ mở mắt thì liền bị ánh sáng của phòng làm cho chói mắt. Nháu mày hồi lâu rồi mở mắt từ từ để thích nghi dần với ánh sáng cậu liền quay sang nhìn nó mỉm cười _ Chào chị. Lâu rồi không gặp

_ Nhóc con. Bây giờ mới chịu tỉnh sao - Nó vui vẻ không kém. Định quay bước đi báo tin cho mọi người thì Jun gọi lại _ Chị! Đừng nói ai biết cả. Hôm nay ở lại nói chuyện với em. Em có chuyện cần nói

_ Ừ được. Nhưng nhóc cần ăn gì không? Chị đi mua cho - Nó quan tâm nói

_ Có cho em một ly sữa. À sao này xưng tôi giờ lại gọi chị thế. Em ư chịu nha - Jun trêu nó

_ Đồ siêu quậy. Giờ mi muốn ta gọi chị hay tôi? - Nó cốc yêu Jun nói

_ Uầy chị không được đánh người bệnh nha. Hihi mọi khi xưng tôi. Nhưng lại thích chị xưng chị hơn. - Jun nói

_ Được rồi. Đợi chút đi lấy đồ ăn

_ Okay - Jun nháy mắt tinh nghịch nói.

Nói rồi nó nhẹ nhàng đi xuống làm chút đồ ăn cho cả hai rồi đem lên phòng. Nó với Jun ngồi vừa ăn vừa nói chuyện

_ Ba năm chị sao rồi?

_ Vẫn vậy. Nhưng có chút tệ hơn

_ Ừm. Không động tĩnh chứ?

_ Ừ. Sau vụ đó. Nhỏ Gen bị đá văng khỏi nhà. Và còn bị đuổi khỏi trường nữa.

_ Vậy tốt rồi

_ Mà này. Sao lại liều lĩnh một mình đi tìm nó?

_ Vì muốn trả thù và hình như em hơi khinh kẻ địch.

_ Hừ. Quá tự tin chẳng khác.

_ Hi em xin lỗi

_ Thôi ăn uống lót bụng đi. Xong rồi nghỉ ngơi. Mai chị qua đưa bác sĩ trị liệu đến giúp em

_ Ừm. Ồ sao chị biết?

_ Đồ ngốc. Hôn mê tận ba năm. Tỉnh dậy mà còn đi được thì em là thánh đấy.

_ Hihi..... Em biết rồi. Tạm biệt

_ Ừ tạm biệt. Mai gặp.

Nói xong nó bước ra ngoài đi về. Trả lại sự yên tĩnh vốn có cho Jun. Cậu quay mặt ra cửa sổ nhìn xe nó đang từ từ chạy đi. Ánh mắt đầy sự căm thù và tức giận. "Nguyễn Ngọc Quyên tôi thề sẽ không tha cho cô đâu. Tôi tỉnh dậy là để trả thù. Là để hành hạ cô đến thân tàn ma dại. Cô sẽ mất mọi thứ. Hãy đợi đó. Tôi đã quay lại rồi đây. Hahaha" Cậu suy nghĩ rồi tự nhếch miệng cười đầy khinh bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Jk Phá Sản

Còn nó, sau khi về tới nhà đã là 2h khuya. Rón rén nhẹ nhàng đi lên phòng "Cạch" nó mở cánh cửa ra thì đập vào mắt nó là hai con bạn mình đang nằm ôm nhau ngủ trên giường. Nhìn Mi, Miu nằm gác chân gác tay lên nhau ngủ trông thật giống con nít. Lắc đầu mỉm cười, nó nhẹ nhàng đi đến tú lấy bộ đồ ngủ rồi ra ngoài đi xuống nhà tắm phía dưới. Chỉnh nước đủ ấm, nó liền thả mình vào trong bồn để mặc dòng nước đang chảy trên người, nó thả lỏng người để dòng nước chảy xuống cuốn theo sự mệt mỏi, lo lắng, muộn phiền đi khỏi. Thật dễ chịu.... Nằm ngấm mình trong bồn tắm, nhắm mắt lại. Hình như nó lại đang suy nghĩ chuyện gì nữa thì phải? Nó có vẻ như không bao giờ rảnh rỗi cả! Kể cả trong khi ăn, khi ngủ....

Chợt..... Nó mở mắt thật to " Hay là giải quyết luôn việc công ty JK? Sau đó về VN giải quyết đại thiếu gia Gia Huy? Rồi đi chơi nhĩ? Ừm được đấy nhĩ.... Haha" Nghĩ là làm. Nó liền đứng dậy mặc bộ đồ bộ hình kitty hồng trông rất dễ thương, tóc ướt xoa ra ngang lưng. Bước ra khỏi phòng tắm, bước lên phòng làm việc một cách nhẹ nhàng nhất. Nó ngồi thẳng vô máy tính rồi bắt tay làm việc. Nó phải nhanh chóng hạ công ty này thôi, nó phải làm giảm cổ phiếu này, phải cho virus xâm nhập máy chủ, xóa tất cả dữ liệu quan trọng. Phải cho nó phá sản ngay trong đêm nay.

"Cạch....cạch.....cạch...." Tiếng gõ bàn phím cứ liên thay nhau. Tay nó lướt nhanh trên mỗi con chữ số. Mắt nó dán chặt vào màn hình đang đầy chữ số chạy liên tục. "Cạch....Tít....tít...." Ok. Đã xong. Vậy là nó đã thành công tiêu diệt công ty JK này rồi. Ngày mai sẽ rất thú vị đây. Nhếch môi cười nhạt...." Vậy sẽ hả dạ phần nào rồi. Tôi sẽ cho các người thấy được thế nào là sự nghèo khổ, thế nào là sự đau đớn. Bây giờ chắc con bà cũng nhận được cú sock rồi. Ngày mai sẽ tới bà. Bà đã hết giá trị lợi dụng với tôi." Đó là suy nghĩ của nó. Ngược nhìn đồng hồ nó giật mình. " Sao chứ? Đã 5h sáng rồi sao? Nhanh vậy? Thôi đi ngủ thôi!" Đứng lên nó bước ra khỏi phòng làm việc, bước nhanh về phía phòng ngủ. Nó nhảy tót lên nằm giữa Miu, Mi ngủ.....Thế đấy! Bây giờ trong căn phòng có tận ba cô gái tựa như thiên thần, họ nằm ngủ rất thoải mái và không một chút gì lo lắng cả. Họ bây giờ mới là chính mình. Đúng vậy! Họ chỉ 17 tuổi thôi. Nhưng vì sự thù hận, vì muốn bảo vệ gia đình, bảo vệ những người mình thương yêu mà họ lại quên mất bản thân, tạo lóp vỏ bọc hoàn hảo. Nhưng rồi sẽ đến một ngày nào đó họ sẽ trở về với chính bản thân họ chứ không phải khi họ ngủ không thôi. Rồi sẽ có người thay đổi cuộc sống của họ. Thật nhẹ nhàng và rất đẹp.

Ồ tại nơi nào đó.....

Một cô gái đang nhàn nhã ngồi thưởng thức đồ ăn sáng một cách dịu dàng, chậm rãi. Bỗng có người đàn ông mặc bộ đồ đen, khuôn mặt tái mét chạy tới lắp bắp nói :

_ Chủ.....tịch! Chủ.....tịch! Kh....ô.....ng k....hồ.....ng x....o.....ng r....ô.....i

Cô gái đó vẫn bình thản cắt miếng thịt bò, hỏi : Chuyện gì?

_ Cô...ng ty ta bị phá sản rồi - Người đàn ông đó ngập ngừng rồi nói nhanh

Tay đang đưa thức ăn lên miệng bỗng dừng lại, cô gái nhú mày quay sang hỏi

_ Phá sản? Cậu đùa với tôi à?

_ Th....ra k....h....ô...n...g p...h...ài. Là đã có kẻ đột nhập.....phá hư tất cả tài liệu quan trọng. Và không biết tại sao.....giá cổ phiếu công ty ta bị rớt tụt 80%. Các chủ nợ đang kéo tới đòi chủ tịch ra mặt gấp. Và hiện tại các cổ đông đều muốn cất chức chủ tịch và sẽ đưa cho cổ đông lớn thứ hai lên nắm quyền chủ tịch công ty. Đồng thời chủ tịch bị đuổi khỏi công ty. - Người đàn ông đó nói một mạch cho cô gái nghe

"Rầm" _ Gì chứ? Cất chức? Đuổi? Giá cổ phiếu giảm? Phá sản? Chuyện gì đang xảy ra hả? Hôm qua còn thuận lợi kia mà? Mau chóng gọi cho Gia Huy. NHANH - Cô gái đó hét lên rồi lẩm bẩm " Không thể nào. Ngọc Quyên tôi không thể nào trắng tay được. Là ai làm chứ? Ai làm? Không lẽ..... Hoàng Băng? " Đúng vậy. Cô gái đó không ai khác chính là Nguyễn Ngọc Quyên. Nhờ có Gia Huy mà cô mới có được ngày hôm nay. Biệt thự, xe hơi, tiền bạc, công ty, quyền lực.... Tất cả đều một tay Gia Huy cho cô. Cô đã phải hao công tốn sức tận bao nhiêu lâu mà chỉ trong một đêm nó đã tan thành mây khói sao? Không được! Nhất định không được. Còn mẹ, mẹ sẽ giúp cô.

_ Chủ tịch. Thiếu gia Gia Huy không nhận máy - Người đàn ông đó nói

Nghe tới "không nhắc máy" ánh mắt nhỏ liền tức giận quay quắc sang ông ta nói _ Không nhắc máy?

_ D.....ạ - Người đàn ông run sợ nói

_ Mẹ kiếp. Không lẽ hấn trợn? Khốn nạn thật. Mau đưa người tìm hấn cho tôi - Nhỏ hét lên.

_ Dạ thưa chủ tịch. - Cúi đầu tên đó liền đi nhanh ra ngoài để nhỏ ở lại đó một mình. Tức giận nhỏ quơ tất cả mọi thứ xuống đất. Nguyễn Hoàng Băng cô được lắm. Tôi sẽ đấu với cô tới cùng. Đợi mẹ tìm được thông tin tôi sẽ tính tiếp. " Mẹ! Tất cả bây giờ trông chờ vào mẹ. Còn Gia Huy anh được lắm. Khi tôi có được kết quả như anh mong muốn thì anh ở lại bên tôi! Khi tôi gặp nạn anh lại bỏ đi như vậy sao? Anh là đồ khốn nạn. Hãy đợi đó tôi sẽ trả thù anh. "

Chương 15: Jk Phá Sản

Còn nó, sau khi về tới nhà đã là 2h khuya. Rón rén nhẹ nhàng đi lên phòng "Cạch" nó mở cánh cửa ra thì đập vào mắt nó là hai con bạn mình đang nằm ôm nhau ngủ trên giường. Nhìn Mi, Miu nằm gác chân gác tay lên nhau ngủ trông thật giống con nít. Lắc đầu mỉm cười, nó nhẹ nhàng đi đến tú lấy bộ đồ ngủ rồi ra ngoài đi xuống nhà tắm phía dưới. Chính nước đủ ấm, nó liền thả mình vào trong bồn để mặc dòng nước đang chảy trên người, nó thả lỏng người để dòng nước chảy xuống cuốn theo sự mệt mỏi, lo lắng, muộn phiền đi khỏi. Thật dễ chịu.... Nằm ngấm mình trong bồn tắm, nhắm mắt lại. Hình như nó lại đang suy nghĩ chuyện gì nữa thì phải? Nó có vẻ như không bao giờ rảnh rỗi cả! Kể cả trong khi ăn, khi ngủ....

Chợt.... Nó mở mắt thật to " Hay là giải quyết luôn việc công ty JK? Sau đó về VN giải quyết đại thiếu gia Gia Huy? Rồi đi chơi nhì? Ừm được đấy nhì... Haha" Nghĩ là làm. Nó liền đứng dậy mặc bộ đồ bộ hình kitty hồng trông rất dễ thương, tóc ướt xõa ra ngang lưng. Bước ra khỏi phòng tắm, bước lên phòng làm việc một cách nhẹ nhàng nhất. Nó ngồi thẳng vô máy tính rồi bắt tay làm việc. Nó phải nhanh chóng hạ công ty này thôi, nó phải làm giảm cổ phiếu này, phải cho virus xâm nhập máy chủ, xóa tất cả dữ liệu quan trọng. Phải cho nó phá sản ngay trong đêm nay.

"Cạch....cạch.....cạch...." Tiếng gõ bàn phím cứ liên thay nhau. Tay nó lướt nhanh trên mỗi con chữ số. Mắt nó dán chặt vào màn hình đang đầy chữ số chạy liên tục. "Cạch....Tít....tít...." Ok. Đã xong. Vậy là nó đã thành công tiêu diệt công ty JK này rồi. Ngày mai sẽ rất thú vị đây. Nhếch môi cười nhạt...." Vậy sẽ hả dạ phần nào rồi. Tôi sẽ cho các người thấy được thế nào là sự nghèo khổ, thế nào là sự đau đớn. Bây giờ chắc con bà cũng nhận được cú sock rồi. Ngày mai sẽ tới bà. Bà đã hết giá trị lợi dụng với tôi." Đó là suy nghĩ của nó. Ngược nhìn đồng hồ nó giật mình." Sao chứ? Đã 5h sáng rồi sao? Nhanh vậy? Thôi đi ngủ thôi!" Đứng lên nó bước ra khỏi phòng làm việc, bước nhanh về phía phòng ngủ. Nó nhảy tót lên nằm giữa Miu, Mi ngủ....Thế đấy! Bây giờ trong căn phòng có tận ba cô gái tựa như thiên thần, họ nằm ngủ rất thoải mái và không một chút gì lo lắng cả. Họ bây giờ mới là chính mình. Đúng vậy! Họ chỉ 17 tuổi thôi. Nhưng vì sự thù hận, vì muốn bảo vệ gia đình, bảo vệ những người mình thương yêu mà họ lại quên mất bản thân, tạo lớp vỏ bọc hoàn hảo. Nhưng rồi sẽ đến một ngày nào đó họ sẽ trở về với chính bản thân họ chứ không phải khi họ ngủ không thôi. Rồi sẽ có người thay đổi cuộc sống của họ. Thật nhẹ nhàng và rất đẹp.

Ở tại nơi nào đó.....

Một cô gái đang nhàn nhã ngồi thưởng thức đồ ăn sáng một cách dịu dàng, chậm rãi. Bỗng có người đàn ông mặc bộ đồ đen, khuôn mặt tái mét chạy tới lắp bắp nói:

_ Chủ.....tịch! Chủ.....tịch! Kh...ô.....ng k....hồ.....ng x....o.....ng r...ô.....i

Cô gái đó vẫn bình thản cắt miếng thịt bò, hỏi: Chuyện gì?

_ Cô....ng ty ta bị phá sản rồi - Người đàn ông đó ngập ngừng rồi nói nhanh

Tay đang đưa thức ăn lên miệng bỗng dừng lại, cô gái nhũn mày quay sang hỏi

_ Phá sản? Cậu đùa với tôi à?

_ Th....ura k...h...ô...n...g p...h...ái. Là đã có kẻ đột nhập.....phá hư tất cả tài liệu quan trọng. Và không biết tại sao.....giá cổ phiếu công ty ta bị rớt tụt 80%. Các chủ nợ đang kéo tới đòi chủ tịch ra mặt gấp. Và hiện tại các cổ đông đều muốn cắt chức chủ tịch và sẽ đưa cho cổ đông lớn thứ hai lên nắm quyền chủ tịch công ty. Đồng thời chủ tịch bị đuổi khỏi công ty. - Người đàn ông đó nói một mạch cho cô gái nghe

"Rầm" _ Gì chứ? Cắt chức? Đuổi? Giá cổ phiếu giảm? Phá sản? Chuyện gì đang xảy ra hả? Hôm qua còn thuận lợi kia mà? Mau chóng gọi cho Gia Huy. NHANH - Cô gái đó hét lên rồi lắp bắp " Không thể nào. Ngọc Quyên tôi không thể nào trắng tay được. Là ai làm chứ? Ai làm? Không lẽ..... Hoàng Băng? " Đúng vậy. Cô gái đó không ai khác chính là Nguyễn Ngọc Quyên. Nhờ có Gia Huy mà cô mới có được ngày hôm nay. Biệt thự, xe hơi, tiền bạc, công ty, quyền lực.... Tất cả đều một tay Gia Huy cho cô. Cô đã phải hao công tốn sức tận bao nhiêu lâu mà chỉ trong một đêm nó đã tan thành mây khói sao? Không được! Nhất định không được. Còn mẹ, mẹ sẽ giúp cô.

_ Chủ tịch. Thiếu gia Gia Huy không nhận máy - Người đàn ông đó nói

Nghe tới "không nhắc máy" ánh mắt nhỏ liền tức giận quay quắc sang ông ta nói _ Không nhắc máy?

_ D.....ạ - Người đàn ông run sợ nói

_ Mẹ kiếp. Không lẽ hấn trợn? Khốn nạn thật. Mau đưa người tìm hấn cho tôi - Nhỏ hét lên.

_ Dạ thưa chủ tịch. - Cúi đầu tên đó liền đi nhanh ra ngoài để nhỏ ở lại đó một mình. Tức giận nhỏ quơ tất cả mọi thứ xuống đất. Nguyễn Hoàng Băng cô được lắm. Tôi sẽ đấu với cô tới cùng. Đợi mẹ tìm được thông tin tôi sẽ tính tiếp. " Mẹ! Tất cả bây giờ trông chờ vào mẹ. Còn Gia Huy anh được lắm. Khi tôi có được kết quả như anh mong muốn thì anh ở lại bên tôi! Khi tôi gặp nạn anh lại bỏ đi như vậy sao? Anh là đồ khốn nạn. Hãy đợi đó tôi sẽ trả thù anh. "

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Những Nụ Cười Hạnh Phúc...!

Nếu ở phía Gen nhỏ đang đau đầu suy nghĩ cách đối phó thì nó vẫn nằm ngủ rất ngon lành.

8h sáng

Miu là đứa dậy đầu tiên. Nhìn sang thấy nó với Mi đang ngủ nên cô đi xuống nhẹ nhàng rồi làm vệ sinh cá nhân. Xong xuôi cô xuống phòng khách ngồi coi thông tin hôm nay thì không khỏi giật mình. Trên TV đang phát gì thế kia? Công ty JK phá sản sao? Cất chức chủ tịch? Như vậy là sao? Ai đã làm chuyện này cơ chứ? Không lẽ là nó? Không phải nó đi gặp đối tác tối qua kia mà? Ô nhưng gặp xong nó lại đi đâu mà lại không thấy về sớm? 1h mình mới đi ngủ mà nó chưa về nữa kia mà? Thôi để lên hỏi thử là chắc nhất.

Nghĩ là làm cô liền chạy thẳng lên lầu với tốc độ ánh sáng. "Rầm" cô đập cửa xông thẳng vô phòng. Mi bị tiếng động ồn làm cho giật mình nên dậy luôn. Định chửi đứa nào to gan lại đi phá giấc ngủ của mình thì đã nghe tiếng Miu "thánh thốt"

_ Nguyễn Hoàng Băng dậy ngay cho taoooo. Tao hỏi tội mày đây. Dậy ngay dậy ngay.... NHANHNNNNNNNN - Mỗi từ "Dậy ngay" là Miu cho nó ăn phát đập ngay.....mông (@_@). Nó bị làm phiền tới không ngủ được liền bật dậy chửi

_ Bà nhà nó. Con điên mày im tao ngủ không. Hôm qua tao thức tận 5h sáng. Nay tao phải ngủ bù. Mệt rồi. Im ngay cho tao - vừa la vừa hét nó vừa quăng gối vô mặt Miu.

_ Con mấm thú. Mày dậy tao hỏi tội mày. Ngủ khi nào chả được. Mày không dậy tao bắt gián thả vô người mày bây giờ - Miu hăm dọa

_ Hoiiii... Kệ mày tao hết quan tâm. Mày nín câm ngay - Nó bực tức nói

_ Bà nhà nó. Mày biết tay tao - Miu tức giận bỏ ra ngoài để lại cái mặt đang ngờ ngợ ngạc ngạc của Mi. Nàng ta chả hiểu cái mô tê gì đang xảy ra cả.... "Thôi ngủ tiếp" "Nghĩ vậy cô liền xách mông lét về phòng mình ngủ tiếp. Nó cũng vậy. Thấy yên ắng nó tưởng đã đi hết nên ngủ tiếp. Ai ngờ mới ngủ được chút thì cánh cửa lại bị một lực đập mạnh gây làm đôi. Miu bước vô trên tay cầm nguyên bịch gián, miệng cười đầy nguy hiểm. Tới gần cái giường nó đang nằm hỏi lại

_ Bây giờ bà hỏi mày có chịu dậy hay không?

_ Không - Nó đáp tình quo

_ Được thế bà cho mày nếm mùi vị này - Miu đỏ mặt tức giận nói rồi mở bịch gián ra. "Bịch" Cô thả nguyên bịch xuống trên mền nó. Mấy chú gián như được giải thoát liền thi nhau chạy ra ngoài bò khắp nơi.

Nó thấy nhột nhột ngay mũi liền mở mắt ra thì nguyên con gián đập vào mắt làm nó tái mặt nhảy dựng lên rồi la om sòm.

Aaaaaaaaaaaaaaaaaa mẹ oi giángnnnn aaaaaaaaaaaaa. Con ác độc.

_ Haha mốt thì Aaaaaaaaaaaaa..... - Miu đang nói thì nguyên con gián bay vào mặt khiến cô nhảy lung tung lên hết. Cứu cứu cứu.....
Aaaaaaaaaaaaaaaaaa

_ Con kia mày ác lắm.... Aaaaaaaaaaaaaa Mi oi cứu taooooooooooooo - Nó la lên

Mi đang nằm ngủ thì nghe tiếng nó la ó om sòm nên bật dậy mắt nhắm mắt mở đi qua bên phòng nó thì bị cảnh tượng kinh hoàng trước mặt làm giật mình. Phòng ọc gì mà..... Cái giường thì bị nó với Miu nhún nhảy đến sập chân giường, quần áo thì bay loạn xạ, bàn trang điểm thì gãy làm đôi, giấy tờ trên bàn làm việc thì rải tứ tung..... Và đặc biệt là bây giờ chị Miu, chị Min đang ngồi ôm nhau.....trên nóc tủ. Mi nhìn cảnh tượng trước mặt mà cách đây 15p vẫn còn rất sạch sẽ, đẹp đẽ kia mà sao bây giờ lại...? Một dấu chấm hỏi to đùng hiện ngay trên đầu Mi. Nhìn xung quanh phòng rồi nhìn xuống dưới chân mình: Hai ba chú gián đang nằm chống ngược lên trời.... À bây giờ cô đoán được phần nào của sự việc rồi.

_ E hem..... Miu mày lại chơi đại à?

_ Huhu mày cứu tao đi. Tao biết lỗi rồi - Miu làm mặt thảm thương nhìn Mi

_ Cứu tao Mi oi. Tao bị oan. Huhu - Nó cũng khóc lóc nói

_ Không. Tự giải quyết - Mi khoanh tay đứng dựa vào cửa nói tỉnh queo

_ Con.....con.....con kia. Mà chơi tại tao à. Mau cứu coi!!!! - Miu tức quá la lên

_ Không

_ Nếu mà không cứu tao tao không nói nguyên nhân việc công ty JK phá sản do ai làm đâu - Nó hăm dọa

_ Khỏi nói tao cũng biết mà làm - Mi đáp trả lại nó khiến nó tức thấy rõ luôn

_ Thôi bạn Châu chình chép.... Bạn giúp mình xuống đi rồi bạn muốn gì cũng được nà - Miu hạ giọng năn nỉ

_ Khỏi. Thôi tao đi ăn. Bye!!! - Mi nói rồi quay lưng đi ra ngoài rồi còn đóng cả cửa lại khiến nó với Miu tức xì khói mà chả làm gì được cả.

Hai đứa nó meo meo nhìn nhau _ Tô Nguyễn Minh Châuuuu..... Con nhỏ vô tình. Mà để bạn mà ở đây mà còn thoải mái đi ăn sáng à ! - Nó hét lên

_ Ờ tao thì liên quan gì đến vụ này. Đứa nào làm thì đứa đó tự chịu. Hôhô tao không quan tâm - Mi từ đâu đó đầu vô nói xong cô nàng bỏ đi một mạch xuống nhà ăn luôn.

Nửa tiếng sau.

Tại nó ngồi trên nóc tủ đã nửa tiếng rồi mà chả ai cứu xuống cả. Mi thì ngồi chơi dưới nhà cũng chẳng thèm lên cứu hai đứa nó. Bỗng có tiếng ai đó nói chuyện làm nó mừng rỡ đến nỗi xém rớt xuống nguyên bấy gác phía dưới, may sao có chị Miu giữ lại kịp thời...

_ Mi em ở đây rồi hai con giặc Miu,Min đâu? - Kill hỏi

_ Ủa anh đến hồi nào ý? Em không biết nó đi đâu rồi ạ - Mi nói tỉnh queo

_ Ừm anh đến hôm qua nhưng lại ở chút chả thấy con nhóc về nên anh leo ra khách sạn ngủ. - Kill nói

_ Hử? Sao anh lại ra khách sạn? Nhà đâu?

_ À từ hôm qua nhà anh bị hai thằng giặc kia phá banh hết rồi. Chẳng còn chỗ ngủ. Tính qua ở ké mấy đứa mà nghĩ lại thôi leo ra khách sạn ngủ luôn.

_ À dạ.....

Mi chưa kịp nói xong thì nghe tiếng nó hét

_ Anh hiiiiii cứu em..... Tô Nguyễn Minh Châu người hãy đội đó Aaaaaaaaaaaaaa

_ Hử cái gì vậy? - Nói rồi Kill leo lên lầu luôn thì bị dọa đến té ngựa. " Ặc gì vậy nè trời?"

_ Min,Miu sao ở trên này? - Kill hỏi

_ Gián. Huhu - Đồng thanh

_ Ở đâu vậy?

_ Con này đem *chỉ qua Miu*

_ Hajzzz thôi hai đứa tự xử. Hai xuống chơi với bé Mi đây hôhồ. Bái bai

_ Cái.....cái.....cái gì? Tên kia làm anh mà vậy đó hả. Mi tin lát nữa mi banh xác với ta khôngggggg - Nó hét lên. Mặt đầy sát khí

_ Ô kẹ em. Giờ còn trên đó chả làm gì được anh cả haha. À mà anh có này cho hai đứa nè. - Kill mặt gian gian nói

_ Cái gì vậy? - Đồng thanh

Kill không nói gì cầm nguyên nắm tay toàn gián quăng lên phía tụi nó. Hai đứa nó la ó om sòm rồi nó mất thăng bằng "Bịch" ngã xuống đè lên đàn gián phía dưới bẹp dí. Nó tái cả mặt nhảy dựng lên rồi vừa chạy vừa la _ Aaaaaaaaaa má ơi cứu con cứu con ghê quá Aaaaaaaaaa..... Cứu cứu cứu

_ Hahahhahahaha - Mi Kill đứng ngoài nhìn thấy nó như vậy thì ôm bụng cười lăn cười bò. Kill thấy Miu còn ngồi trên nóc tủ thì anh lại hốt thêm vài con gián quăng lên.

"Phóc.." Ba con nằm trên đầu Miu, hai con bò bò trên người Miu làm cô nàng sợ xanh cả mặt tay chân quơ loạn xạ. "Rầm" Cô trượt chân té nhào xuống đất... Mặt cô ụp hun "đất" một cách rất ư " nhẹ nhàng "

_ Aaaaaaaaaaaaaa ba mẹ oiiiiii cứu con..... Aaaaaa thú quá đi mất..... Ôi ghê quá đi!!!!!!!!!!!!. Aaaaaa Nguyễn Hoàng Minhhhh tên anh thôi tha

aaaaaaaaa - Miu hét lên khiến Kill với Mi phải bật lỗ tai lại mà miệng vẫn cười khì thế.

" Rầm...Bịch...Bốp" Mãi cười mà cả hai đều không biết nó với Miu chạy tới nên hiên tại bây giờ cả bốn nằm xếp chồng lên nhau a..... Kill thì nằm ôm hôn luôn anh đất, tới Mi,nó và cuối cùng là Miu. Chỉ tội mỗi Kill nhất, anh phải làm cái nệm cho ba con heo này.... Ôi thật khổ nha!

_ Asiiumi ba đưa bây xuống coi. Ba đưa tính lấy thịt đè người à??? - Kill la lên

_ Không! Chừa tội hai người dám chọc tụi em - nó với Miu đồng thanh rồi cùng ngồi dậy. Sau đó hai đứa nó ngồi thẳng lên người Mi với Kill luôn.

_ Aaaaaa lòi ruột rồi hai mẹ..... Xuống coiiii - Mi hét lên

_ Không - Đồng thanh

_ Xuống - Kill , Mi đồng thanh lại

_ Không

_ Xuống

.....

Và cứ thế điệp khúc Không , Xuống diễn ra tận 30 phút. Người hầu cùng với bà quản gia trở mắt nhìn cả bốn con người thường ngày lạnh như băng mà bây giờ như con nít chơi với nhau vậy. Thật hiếm hoi nha! Trông họ thật đẹp, thật dễ thương a !!!

_ Thừa cô chủ - Một người lên tiếng cắt đứt cái điệp khúc Không, Xuống của cả bốn. Kill nghe có người gọi liền đứng dậy khiến ba đứa kia không kịp phản ứng liền té ụp mặt xuống đất hết.

_ Ô hi hi anh só rỳ ba đứa - Kill vừa nói vừa co giò bỏ chạy. Ba đứa kia thấy vậy cũng đứng dậy dí anh. Riêng nó, trước khi rượt Kill thì đã quay lại nói với đám người hầu phía trước : _ 15 phút nữa có người tới dọn phòng. Chuẩn bị đầy đủ cho họ.

Nói xong nó cũng bỏ đi để đám người đang ngu ngơ đứng đó.

Thế đấy, bây giờ trong căn biệt thự đầy ngập sự vui vẻ, hạnh phúc của bốn con người. Họ chỉ vì một sự thù hận, chỉ vì nỗi đau mà họ đánh mất đi chính bản thân mình. Nhưng rồi sao? Không phải họ đã trở về chính họ sao? Không phải họ đang là họ sao? Nhưng liệu niềm vui này có kéo dài được không? Hay lại đau khổ tiếp đây? Liệu hạnh phúc có mỉm cười với họ không hay nó sẽ bỏ họ đi ? Tất cả vẫn còn là một câu hỏi không giải đáp được. Vậy ai có thể giải đáp được nó? Là ai? ..... Là thời gian...và định mệnh..... Hãy để thời gian và định mệnh giải đáp tất cả. Mong rằng tất cả sẽ theo chiều thuận..... Và họ sẽ tìm thấy được con người thật của mình vào một ngày không xa...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Cú Sock Dành Cho Gen (P1)

2 tiếng sau.....

Khi chơi mệt rồi, nó , Mi, Miu và Kill cùng nằm xuống thăm cỏ sau nhà nghỉ ngơi.... Cả bốn vẫn còn đem nụ cười treo trên mặt rất tươi. Một lát sau, vẫn là Miu phá vỡ không khí im lặng này. Cô lên tiếng hỏi nó

_ Min này! Vụ JK là sao?

_ Ừ là do tao làm. Tao muốn nhanh chóng được thoải mái. Tao mệt rồi - Nó nói giọng pha chút đau đớn lẫn mệt mỏi.

_ Ừm Vậy còn....? - Mi hỏi tiếp

_ Lát nữa tao sẽ giải quyết luôn bà ta. Hôm nay tao có chút quà cho nhỏ đó. - Nó nói rồi rút điện thoại ra gọi cho ai đó nói ngắn gọn " Tiến hành kế hoạch. "

"....."

"Nhanh. Gọn. Lẹ"

Không đợi bên kia trả lời nó liền cúp máy luôn. Thấy vậy Kill quay sang hỏi nó

_ Nói anh nghe mọi chuyện được không?

_ Được chuyện là vậy bla.....bla....bla - Nó quay sang Kill kể chi tiết cẩn thận không thiếu một chữ. Kill vừa nghe vừa gật gù xoa đầu nó nói _ Em gái anh thật nhiều mưu kế. Giỏi thật đấy

_ Em mà - Nó tự hào vỗ ngực nói

_ Ừ có gì cần giúp bảo hai - Kill nói tiếp

_ Có..... Hai giúp em giải quyết việc công ty đi - Nghe nói vậy mắt nó liền long lanh nhìn anh nói. Kill thì cười méo xệch. Nếu giúp nó phá thì được. Giúp chuyện công ty ư....? Ôi anh không dám nghĩ tới a. Thật rất giống chồng núi chất vậy.... Huhu toi anh rồi. _ Đ.....đu.....được c....h....ừ hihi

_ Rồi giờ vô tắm rửa rồi xuống xem kịch sẵn tiện ăn gì luôn. Em đói rồi - Mi nói rồi đứng dậy lên phòng luôn. Cả đám thấy vậy cũng liền lên theo. Kill kéo tay nó lại trước khi nó vô phòng, anh nói : _ Này anh không có đồ

_ Kệ anh - Nó nói tình queo rồi tính bước vô phòng liền bị anh kéo lại nói _ Nhóc con không đưa anh đồ anh không cho em vô đâu

_ Ồ anh hay nhỉ? Anh sao ngu đột xuất thế? Hồi nãy anh vô không phải thấy đồ bay loạn xạ sao mà giờ còn đòi? - Nó chu miệng lườm anh nói

_ Ờ nhĩ..... mà thôi đi mua đồ cho anh - Nói rồi Kill kéo tay nó đi luôn mà chẳng cho nó kịp ú ớ gì cả.

_ Híc mỗi chân chết được. Tên ông anh chết bầm aaaaaa - Vừa đi bộ nó vừa than vãn

_ Này em im cho anh không đi chút xíu làm như dài lắm vậy không bằng - Kill nhăn nhó nhìn nó nói

_ Chứ sao nữa. Lâu chết đi được. Mỗi cả chân. Gì mà xa quá vậy? - Nó hỏi

_ Em nói quá không? Mới đi có 2 phút lâu gì? Mà xa đâu? Đi có 5 phút tới rồi xa gì chứ? Đúng là đi xe riết hóa lười... - Kill trách móc

_ Xùy kệ em - Nó lè lười nói.

Hai anh em nó đi trên đường vừa đi vừa nói chuyện mà cùng với những biểu cảm đáng yêu của cả hai khiến mọi người đều trầm trồ khen ngợi. Chốc sau cả hai đứng nhanh trước shop nhỏ bán đồ nam. Bước vô nó chọn nhanh cho anh vài bộ rồi bỏ đi về một mạch luôn.

Về tới nhà , nó đi tới dặn người làm chuẩn bị đồ ăn trưa rồi nó đi lên lầu để tắm. Còn Kill thì tắm phía dưới nhà.

1 tiếng sau....

Cả đám có mặt tại phòng ăn hết. Nó ngồi giữa , bắt chéo chân , tay nhịp từng nhịp gõ xuống bàn, môi khẽ nhếch lên đầy ản ý. Mi,Miu và Kill thì vừa cười vừa tựa lưng ra sau ghế khoanh tay ngồi thoải mái như chuẩn bị xem kịch hay vậy!

_ Quần gia - Kill gọi

_ Dạ thưa cậu có chuyện gì ạ? - Bà ta hỏi

_ Hừ. Đồ ăn dở. Không đúng món hồi nãy tôi nói. Làm lại - Kill vừa nhăn mặt vừa nói vừa quăng đĩa xuống. Bà quản gia thấy vậy liền lật đật chạy đi nấu món khác. Chưa đầy 10 phút sau tới lượt Miu gọi to _ Bà quản gia đâu? Ra đây coiiii

_ Dạ dạ tiểu thư tôi đây ạ - Bà quản gia mặc bộ tạp dề tay cầm đĩa lật đật chạy ra.

_ Hừ bà nấu kiểu gì mà đồ ăn mặn chết vậy hả? Bà tính giết tôi à?

_ Dạ thưa không có ạ - " Hừ nếu giết mày được tao giết từ lâu chỗ đỡ ngứa mắt rồi con khốn" Bà ta nói một đằng nhưng suy nghĩ một nẻo.

_ Đi vô nấu lại cho tôi. - Miu quăng thẳng đĩa thức ăn xuống đất rồi lại ngồi xuống ghế khoanh tay lại như chờ đợi.

Bà ta lo dọn dẹp mọi thứ phía dưới rồi lại chạy vô bếp lo làm cả hai món cho nhanh. (À đừng thắc mắc tại sao có một mình bà ta ở với tụi nó. Vì hồi nãy trước khi vào phòng ăn nó nói với đám người làm là do hôm nay có khách nên chỉ được quản gia vào còn bọn họ phải đi dọn dẹp mọi thứ trên lầu. Như vậy bọn nó mới có dịp hành hạ bà ta.)

5 phút sau.... Tới lượt Mi gọi

_ Quần gia

Bà ta lại chạy ra với bộ dạng hết sức thảm hại : Đầu tóc rối bời, mặt lem lúa, quần áo lồi thoi. " Trời nấu ăn thôi làm gì khinh thế?" Suy nghĩ của cả bốn.

_ Bà biết tôi là người cực ần lạt kia mà sao lại bỏ nhiều đường vô vậy hả? - Mi quát

_ Ổ dạ dạ tôi ..... tôi .... tôi xin lỗi - Bà ta hoảng sợ nói

_ Làm lại - Mi nói cộc cằn

_ Dạ - Bà ta đi đến để lấy cái đĩa thì bỗng té xuống đất vì chỗ thức ăn nãy đồ vẫn còn. Thấy vậy nó nhếch môi cười khinh bỉ , còn ba người kia thì liếc bà ta một cái thật sắc bén rồi quay đi luôn. Bà ta lồm cồm bò dậy lấy đĩa thức ăn quay vô bếp.

10 phút sau ..... lần này là nó gọi . Nhếch miệng cười nó la lên :_ Bà quản gia.

_ Dạ ... dạ .... dạ cô chủ gọi tôi - Bà ta đi ra hồi ngất quảng vì mệt

_ Con rùa hử?

_ Dạ? Cô chủ nói sao ạ?

_ Tôi hỏi bà là con rùa à?

_ Dạ thưa... không phải ạ

_ Vậy mau đem đồ ăn lên đây. - Nó hét lên

Bà ta thấy vậy liền lui vào bếp và tiếp tục nấu.

Khi lui vào trong bếp, bà Mai (Mẹ Gen, quản gia) liền lấy trong túi áo một bịch thuốc nhỏ nhỏ bằng bột màu trắng ra rồi chú ý bên ngoài rồi đổ vào mỗi đĩa thức ăn. Đó là loại thuốc độc thấm vô máu từ từ trong vòng 12h nó có thể gây cho họ cảm giác đau đớn khó chịu và buồn nôn. Qua 24h nó sẽ phá hủy tất cả nội tạng trong cơ thể và sau đó là chết. Nhếch miệng cười bà ta nói nhỏ " Cuộc đời này chấm dứt tại đây Nguyễn Hoàng Băng ạ" . Xong xuôi bà ta đem đồ ăn ra ngoài.

_ Cô chủ đồ ăn xong rồi ạ

_ Để xuống - Nó nói

Bà ta để xuống tính đi ra ngoài thì bị nó gọi lại _ Bà đi đâu?

Bị gọi lại như vậy bà ta liền giật mình khuôn mặt tái xanh nói lắp bắp với nó _ Dạ.... dạ...dạ t...ôi t....ôi đi.....đi ra .....ra ngoài ạ

_ Hừ tôi chưa cho phép mà? - Nó nhú mồm nói

_ Tôi....tôi xin..xin lỗi...cô chủ - Bà Mai cúi đầu nói

_ Ngồi xuống - Nó ra lệnh

_ Dạ? - Bà Mai tròn mắt ngược lên hỏi nó

_ Tôi nói NGỒI - nó nhấn mạnh chữ ngồi

Bà ta sợ hãi ngồi kế bên Kill. Còn anh cùng với Mi,Miu thì đang chống tay xem kịch hay. Nhếch miệng cười không đợi nó nói Kill liền nói ngay _ Bà quản gia. Hôm nay tôi thấy bà hơi lạ nhỉ? À hay là.....

Vừa nói tới đó Kill liền khoác tay mình lên vai bà Mai nói tiếp _ Ừm sao giờ nhỉ? Hay bà ăn trước hộ chúng tôi những món này đi.

_ Sao....sao chứ? - Bà Mai sợ tới nỗi mồ hôi hột lấp bắp nói

_ Ăn thử chúng - Nó chỉ tay lấp lại cho bà ta nghe

Bà Mai run rẩy gấp món thịt sốt cà chua lên ăn vừa bỏ vô miệng bà ta liền nhăn mặt. Thấy vậy Miu giả bộ ngây thơ nói _ Ai daaaa đồ ăn cứng hay sao mà bà nhăn như khi vậy?

_ Không...không có ạ.. - Bà ta nói

_ Vậy bà ăn nốt hai phần còn lại nhanh. Tôi đói rồi - Mi tiếp lời

Nghe vậy bà ta liền nhanh chóng ăn thêm hai miếng cuối cùng. Mặt bà ta tái đến không còn tái được nữa. Kill miệng cười đầy khinh bỉ quay sang nói với nó _ Tự nhiên anh không muốn ăn ở nhà nữa. Ra nhà hàng ăn đi

_ Ok được đây - Miu sáng mắt nói

_ Còn đồng....đồng này? - Bà Mai hỏi trong lòng vô cùng phẫn nộ

_ Lý Mai..... Bà đừng tưởng chúng tôi không biết gì cả. Bà với con nhỏ Gen đó thật MẸ NÀO CON ĐÓ NHỈ? Bà làm mẹ lại dạy con cái xấu. Bà thấy đúng không? Lý Mai - Nó đứng dậy lạnh lùng nói

_ Gì....gì....chứ? - Bà Mai thật sự đã rất hoảng sợ a

_ Hừ tôi biết bà vô đây với mục đích gì. Và chỗ thức ăn này có gì! - Mi lạnh lùng nói

_ Sao....sao mấy.....mấy.....mấy người.... - Bà Mai nói không nên lời

_ À vậy để tôi nói bà nghe. Thứ bà bỏ vô thức ăn đó chính là loại thuốc do tôi chế tạo ra. Công dụng của nó không chỉ như bà biết. Mà nó sẽ phát nhanh hơn khi gặp đồ chua. Rút ngắn lại 1/2 thời gian ban đầu. Mà hình như bà ăn khá nhiều món chua nhỉ? Bà chỉ còn 4 giờ để sống sót thôi. Và bây giờ bà bị đuổi khỏi nhà của tôi. Nói với Gen rằng đây là món quà chúng tôi tặng cho nó nhé người MẸ ĐÁNG KHINH. - Miu cười khinh bỉ nhìn bà Mai rồi quay bước ra ngoài. Nó, Mi, Kill không ai nói gì cả liền đứng lên đi ra ngoài. Để lại bà ta với nỗi thất vọng đau đớn tràn trề xen lẫn cả nỗi sợ hãi. Bà thật đã thua rồi! Bà đã thua trong tay mẹ nó rất thảm. Và 20 năm sau bà lại thua cả con gái của Hoàng Trang Xuân (mẹ nó) . Bà đã hối hận rồi.... Bà thật sự đang phá hoại gia đình người khác. Đáng lẽ bà không nên như vậy thì có lẽ bây giờ bà với Trang Xuân vẫn còn là bạn. Chính bà là người đánh mất tình bạn này, chính bà đã phá vỡ tương lai con bà chỉ vì sự hận thù cá nhân mình. Bà hối hận rồi.

Bà Mai vừa đi trên đường vừa khóc vừa suy nghĩ lại việc mình làm. Bà quyết định đi về nhà con để nói con ngừng lại việc trả thù này. Nhanh chân bước về nhà. Lòng bà cảm giác có gì đó không ổn.... Cũng phải thôi. Bà ta lo mãi đi ngăn con mà bà lại không nhớ mình đang bị trúng một loại thuốc độc cực mạnh kia mà.

15 phút sau bà đã đứng trước căn biệt thự của con mình. Bước nhanh về phía cổng bà nói _ Cho tôi gặp Gen

_ Bà là ai. Ở đây không ai tên Gen cả. Cút đi - Tên bảo vệ nói với ánh nhìn khinh bỉ.

Bà biết nhưng bà không trách họ. Bà vẫn im lặng đứng đó. Phải thôi vì đây là lần đầu bà đến đây. Mọi khi bà đều gặp con bên ngoài hoặc trong công ty của cô thôi. Bà tiếp tục nói

_ Làm ơn cho tôi gặp Gen. Gen là con gái của tôi.

_ Mẹ già ăn xin.... Mặt bà như vậy mà nói mẹ chủ tịch sao? Bà mau cút ngay đi trước khi tôi đưa bà vô viện dưỡng lão - Tên bảo vệ vừa nói cộc cằn vừa xô đẩy bà té nhào xuống đất. Bà vẫn cố đứng lên và tiếp tục nói _ Tôi là mẹ Gen. Làm ơn

Tên bảo vệ lườm bà Mai chấy áo rồi quay sang hai tên đứng cạnh nói _ Xử bà ta cho bớt ồn.

Nói rồi hai tên kia tiến lên đánh đập bà túi bụi. Bà đau đớn ngã khụy xuống đất. Chẳng lẽ con bà không muốn nhìn mặt bà nữa sao? Con bà thật sự ghét bà lắm sao? Rồi từ từ bà lịm dần đi.. Đúng lúc đó thì....

_ Dừng tay lại lũ hỗn xược.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hàn Gắn Tình Bạn....!

_ Lũ hỗn xược. Mau dừng tay - Một giọng nói vang lên từ đằng xa...

Cả bọn nghe thấy tiếng nói như vậy thì dừng lại quay nhìn về phía phát ra tiếng nói đó. Từ trong bóng tối, một cô gái mặc nguyên cây đen đi trước, mái tóc cô xõa tự nhiên. Phía sau cô có thêm ba người nữa đi theo. Bên trái là một chàng trai cao ráo, tay cầm một cây côn dài. Bên phải là hai cô gái xinh đẹp nhưng cũng không kém quyền rũ, trên tay họ là dây roi dài bằng sắt. Cả bốn người họ đều tỏa ra một hàn khí lạnh đến bức người. Khuôn mặt cả bốn đều lạnh lùng và ánh mắt đầy sự khinh bỉ ném về phía đám bảo vệ kia. Cô gái ấy lại lên tiếng :

_ Cả bốn người đàn ông to con như vậy lại đi vây đánh một người già? Nhục quá không?

_ Hừ bọn tao đánh ai có liên can tới bọn mày không? Lũ nhãi ranh - Tên đứng đầu nói rồi khạc nhổ về phía họ. Cô gái đứng đầu nhú mày nói tiếp _ Thả bà ta ra

_ Mày là gì của bà già này đòi tao thả? - Tên khác lên tiếng

_ Hừ. Bọn mày dạy. - Chàng trai hừ lạnh nói

_ Mấy con chó kia. Bọn mày nói ai mày dạy? - Tên cầm đầu nói

_ 1 thả 2 chết. Chờn - Nó lạnh lùng nói

_ Tụi mày đừng mơ tao thả. Muốn thì lên - Nói rồi tên này huýt sao một cái thì khoảng hơn hai mươi người to con bặm trợn xuất hiện. Cô gái đỏ nhìn bọn chúng nhếch mép nói _ Ngu còn tỏ nguy hiểm

Nói rồi cô gạt đầu ra hiệu cho ba người kia lên trận. Chỉ một mình cô đi tới đỡ bà ta dậy đưa đi. Bà Mai mơ màng mở mắt ra xem là ai thì không khỏi giật mình. Là.....là....là..... Bà Mai không tin nên liền yếu ớt mở miệng hỏi

_ Nguyễn Hoàng Băng. Là cô cứu tôi sao?

Đúng vậy, người cứu bà ta không ai khác chính là nó. Và ba con người đang lao vào trận chiến không cân bằng ấy chính là Kill,Mi,Miu. Họ đi theo bà ta vì muốn tìm ra căn cứ của Gen nhưng thật không ngờ lại thấy cảnh này nên nó quyết định cứu bà ta.

_ Phải! Là tôi - Nó lạnh lùng nói

_ Cám....cám.....on - Bà Mai đứt quãng nói

_ Không cần. Tôi sẽ cứu bà trước rồi sẽ nói chuyện với bà sau- Nó nói rồi nhanh chóng dìu bà Mai ra xe và nhấn ga chạy nhanh về nhà.

Phía Kill,Mi,Miu sau khi nó đi khỏi thì có một đám người đi tới và một tên nói với Mi rằng " Chị hai , đại tỷ nói đem cả đám bọn họ về căn cứ " Mi nghe vậy liền nhăn mặt không hiểu tại sao lại bắt họ về nhưng cũng gạt đầu nói với Miu,Kill _ Về. Để họ xử lý.

Nói xong Mi bước đi ra xe luôn. Kill Miu thấy vậy liền chạy theo. Còn bọn kia thì bị lôi đi....

Một cuộc chiến xảy ra ở bên ngoài như vậy, nhưng bên trong vẫn yên tĩnh , như không có chuyện gì xảy ra vậy. Gen vẫn bình thản nhàn nhã ngồi uống trà và hưởng thụ máy lạnh mát mẻ mà nhỏ lại không biết rằng mẹ mình ở ngoài đang bị đám tay chân của mình sỉ nhục và đánh đập... Thật vô tâm..

Còn nó.....Sau khi đưa bà Mai về nhà nó liền dẫn bà vào một căn phòng bí mật phía trong phòng nó. Nó nhanh chóng tìm ra thuốc giải và đưa bà ta uống. Nhưng thật không may vì đã 2 tiếng trôi qua nên thuốc đã ngấm một nửa khiến cho bà bị liệt nửa người dưới. Kill,Mi,Miu về tới cũng lên xem bà ta như thế nào. Nó thì đã ngồi đó cả tiếng đồng hồ để chăm sóc cho bà ta.

2 tiếng sau.....

Bà cự mình tỉnh dậy. Thấy bà đã tỉnh nó liền hỏi _ Còn đau không?

Bà giật mình nhìn nó với vẻ kinh ngạc.... Bà thật sự chưa chết sao?

_ Đau chỗ nào ? - Nó tiếp tục hỏi

_ Cảm ơn cháu. Ta không thấy đau nữa. Nhưng sao....

_ Vậy nói chuyện - Nó nói rồi tiến tới đỡ bà dậy ngồi dựa vô tường phía sau.

_ Được

_ ..... - Nó vẫn im lặng nhìn bà

_ Ta.....ta.....ta xin lỗi cháu - Bà ấp úng nói

_ Được. Nhưng người bà nên xin lỗi không phải tôi. Mà chính là người này.... - Nó nói rồi bước về phía cửa mở cửa ra. Một người phụ nữ cỡ chừng 40 nhưng trông bà vẫn rất trẻ, trên khuôn mặt bà nở một nụ cười hiền hậu. Đó là mẹ nó. Mẹ nhẹ nhàng bước tới chỗ giường bệnh của bà , mẹ vẫn nở nụ cười nhìn bà. Còn bà cứ cúi gằm mặt xuống như để tránh né mẹ nó. Mẹ nó lên tiếng

_ Lý Mai. Cậu vẫn không muốn nhìn mặt tớ sao?

"Đoàng..." Gì....gi...gi chứ? Trang Xuân vừa nói gì kia chứ? Bà ta ngạc nhiên ngược lên nhìn mẹ nó. Mẹ lại mỉm cười nhìn bà nói

_ Lý Mai cậu thấy sao rồi?

_ Trang.....Trang.....Trang....X....Xuân - Bà lấp bắp nói không nên lời.

_ Được rồi. Tớ chưa bao giờ giận cậu cả. Nếu cậu đã biết quay đầu lại thì thật tốt đấy - Mẹ lại mỉm cười nói

Nó thấy vậy liền lên tiếng _ Người sai tôi đi cứu bà là mẹ tôi. Mẹ tôi vẫn coi bà là một người bạn. Bà có biết tại sao bà thua mẹ tôi không? Đúng vậy. Chính là tấm lòng. Mẹ tôi luôn tha thứ tất cả mọi chuyện. Kể cả việc bà dụ dỗ ba tôi để có con. Chỉ riêng bà vẫn mãi đem lòng thù hận này nên bà mới đánh mất tất cả. Tình bạn, tình yêu, và cả đứa con.

Mắt bà nhòe đi vì nước mắt. Bà khóc. Bà thật sự hối hận rồi. _ Trang Xuân tớ thật thật có lỗi với cậu. Hức hức.

Mẹ nó thấy vậy liền ngồi xuống cạnh bà và ôm bà vào lòng nói _ Lý Mai . Từ nay cậu sẽ ở chung với tớ. Tớ sẽ chăm sóc cậu. Còn Gen nó đã lún quá sâu và không cứu được nữa. Nó đáng bị trừng phạt.

Bà gật đầu nói nghẹn trong nước mắt _ Tớ thật thua cậu rồi. Xuân à cậu thật tốt với tớ. Thật cảm ơn cậu....

_ Mẹ chuyện này.....? - nó lên tiếng hỏi

_ Hãy nói với Gen rằng Lý Mai đã chết do tai nạn giao thông. - Mẹ nó nói

_ Dạ. Vậy hai người nói chuyện. Con ra ngoài. À mà mai mốt con sẽ gọi bà ấy bằng di luôn nhé - Nó mỉm cười nhìn bà

Bà nghe nó đề nghị như vậy liền ngạc nhiên ngược lên nhìn nó. _ Sao....sao chứ?

_ Ủ tùy con -Mẹ nó nói

_ Được đây là di của con. - Nó nhìn bà bằng ánh mắt yêu thương

_ Ta.....ta.....ta - Bà lấp bắp nói.

_ Không sao đừng áy náy. Coi như chưa có chuyện gì xảy ra cả. - Mẹ nó lại vỗ tay bà an ủi

_ Được - Bà gật đầu mỉm cười nói. Bà thật vui. Cũng đúng. Vì bà cũng rất thương nó kia mà.

_ Ok con ra chuẩn bị xe với trực thăng. Mẹ với di nói chuyện - Nó nói rồi nhanh bước ra ngoài để lại chỗ riêng cho hai người bạn tâm sự.

_ Trực thăng? - Bà quay sang hỏi mẹ nó

_ Ủ tớ đưa cậu về nhà chăm sóc. Bây giờ và sau này cậu sẽ là người thân của tớ - Mẹ mỉm cười nhìn bà nói

_ Trang.....Trang Xuân à.....cậu....cậu vẫn tốt với tớ khi tớ đã gây không biết bao đau khổ cho cậu sao? Tại sao cậu lại nhân hậu đến vậy? Tại sao cậu không hận tớ chứ? - Bà nghẹn ngào nói

_ Vì đơn giản cậu là người bạn tốt nhất của tớ - Mẹ cười tươi nhìn bà nói rồi nháy mắt tinh nghịch.

_ Tớ xin lỗi. Tớ thật không còn mặt mũi nhìn cậu - Bà cúi thấp đầu nói

_ Không. Cậu vẫn còn cơ hội sửa sai kia mà. Được rồi không nói nữa. Chắc cậu chưa ăn gì đúng không? Tớ có làm món cháo hầm cậu thích nè. Ăn một miếng cho khỏe - Mẹ vừa nói vừa đưa cho bà chén cháo còn nghi ngút khói

_ Cậu còn nhớ sao?

_ Haha cậu bị ngốc từ khi nào vậy? Trí thông minh của cậu quẳng đâu rồi?

_ Ô .....

_ Không nói nữa. Nào tớ đút cho cậu ăn

Tình bạn đẹp giữa bà và mẹ đã bị chính tay tay bà hất đổ thì bây giờ lại chính mẹ nhặt những mảnh vụn đó và xếp lại. Có phải bà quá ích kỉ hay không? Có phải bà ngu ngốc hay không? Phải. Là bà quá ích kỉ , là bà quá ngu ngốc khi tự tạo cho mình một lòng hận thù, ghen tỵ. Nhưng rồi sao? Sau việc bà gây cho mẹ bao đau khổ, khiến nó bây giờ như một tảng băng, khiến gia đình nó không còn hòa thuận hạnh phúc.... Thì mẹ vẫn mỉm cười, tha thứ cho bà , và nó đã cứu sống bà. Tại sao kia chứ? Mẹ trả lời rất đơn giản: Vì bà là bạn của mẹ hồi đó, bây giờ và mãi mãi vẫn vậy. Bà sẽ không đứng khoanh tay nhìn bà chết và cũng không muốn mất bà. Vậy còn nó? Bà đã hại chết đứa em gái mà nó vô cùng thương yêu, xem như em ruột. Vậy mà bây giờ nó lại cứu bà ư? Tại sao? Nó chỉ nở nụ cười nhẹ và nói : Con người ai cũng có lúc sai lầm cả. Không ai là hoàn hảo mọi chuyện. Vì vậy nếu đã sai thì hãy sửa lại sai lầm ấy của mình đi. Không có gì là trễ cả. Chỉ có người không biết sai và càng lún sâu thêm thôi.....

Đúng vậy. Con người không ai hoàn thiện tất cả. Ai cũng có sai sót kia mà. Chỉ cần bá nhận ra và làm lại thì vẫn còn kịp. Bà sẽ nói Gen dừng lại thôi. Nếu bà đã dừng nhưng Gen lại không thì sao đây chứ? Nó có hận có ghét bà không? Bà thật sự không muốn. Bà nên làm gì đây? .....

_ Xuân, tớ muốn nói chuyện với Gen được không? - Bà lên tiếng hỏi

_ Cậu muốn nói con bé dừng lại ư? - Mẹ nó hỏi

_ Ừm - Bà gật đầu chắc nịch

_ Được. Nhưng nếu con bé không đồng ý cậu hãy nói rằng ta rất thất vọng về con rồi cúp máy ngay. Ngay lập tức cuộc chiến giữa Min và Gen sẽ bắt đầu. Tớ và cậu đứng ngoài và không được đụng tay vào. Đây là con đường Gen chọn thì cô bé phải chấp nhận mọi thứ. Tớ chỉ mong cậu đừng giúp con bé. Hãy để cho nó nhận ra lỗi sai của mình và sửa đổi. - Mẹ nó nắm tay bà nói

_ Được tớ biết rồi - Bà gật đầu chắc nịch.

Nói rồi mẹ đưa cho bà cái điện thoại của bà. Bà cầm nó, hai tay run run bấm số của con mình. Bà thật rất sợ. Bà sợ nó sẽ ghét bà, hận bà. Bà thật không muốn..... Chần chừ mãi bà mới nhấn số con gọi... Tiếng chuông kêu "Tút...Tút...." Làm bà hồi hộp lo sợ tột cùng. Tiếng chuông thứ ba vừa ngắt thì bên kia một giọng nói vang lên khiến tim bà đập thình thịch a....

"Mẹ?"

"À ừm là mẹ đây Quyên" - Bà yếu ớt trả lời.

"Mẹ gọi con có gì không? Mẹ tìm được điểm yếu của nó rồi sao? Là gì?" - Gen nghe giọng mẹ có khác lạ nhưng không mấy quan tâm mà lại quan tâm tới việc hại nó. Cô liền hỏi tới tấp mẹ một cách sốt sắng. Bà nghe được như vậy thì thật buồn và đau đớn lắm sao. Con bà không hỏi bà một câu hỏi thăm. Mà lại quan tâm tới việc hãm hại nó ra sao. Bà thật không ngờ con bà lại như vậy. Bà giả bộ ho rồi nói:

"Mẹ bệnh con không quan tâm lại đi quan tâm tới nhò đó sao? "

"Mẹ à! Mẹ thì con chăm sóc khi nào chẳng được. Nhưng chuyện này gấp lắm mẹ nói con nghe đi. Nhanh đi mẹ" - Nhò hỏi mẹ .

Bà nghe vậy liền muốn khóc nức lên. Con bà tại sao lại không quan tâm tới mẹ vậy chứ? Đã vậy việc bà bị đánh nó cũng không hỏi một câu sao? Con bà vô tâm đến vậy sao? Cố gắng kìm nén tiếng nức mà nước mắt bà cứ tuông ra. Bà nói bằng giọng tự nhiên nhất có thể trong tình huống này : "Mẹ sẽ không đem lòng thù hận này nữa. Mẹ muốn sống như người bình thường. Con cũng vậy. Hãy buông mọi thứ về với mẹ đi."

"Gi...gi chứ? Mẹ đùa à?" - Nhò lấp bắp nói. Tay nắm chặt lại thành nắm đấm.

"Không! Là thật. Mẹ không làm bất vứ gì ác nữa. Mẹ bỏ tất cả. Con cũng hãy buông tay và sống một cuộc sống tốt nhất cùng với mẹ đi" - Bà lại nói

"Hahaha không. Nếu bà muốn cứ việc , còn tôi thì không! Tôi muốn mọi thứ của nó phải thuộc về tôi. Gia đình, tiền bạc TẤT CẢ. Bà hiểu chưa? Bà muốn tôi sống đơn giản? Haha tôi đường là thiên kim tiểu thư. Tôi sẽ không sống trong những ổ chuột đó. Tôi cũng không ăn mấy thứ cơm dơ bẩn của lũ nghèo đó. Bà hiểu chưa? Vì vậy bà muốn cứ việc đi mà sống một mình. Tôi không cần bà nữa. Và từ nay tôi sẽ không có mẹ. Tôi chỉ còn ba là chủ tịch tập đoàn Nguyễn Thị. Bà hãy nhớ rõ. " - Nhò gằn giọng nói với mẹ mình

"Quyên con thật làm mẹ thất vọng về con. Được! Từ nay chúng ta không hề có quan hệ mẹ con"- Bà nói rồi cúp máy tháo sim ra bỏ đi luôn. Có lẽ mẹ nó nói đúng. Bà nên để nó dạy dỗ con bà. Hãy đồ cho con bà nhận ra mọi chuyện đâu tốt đâu sai và trở về. Bà mong một ngày nào đó bà lại được gặp con. "Tạm biệt con " Bà nói rồi lại úp mặt vào tay mà khóc. Mẹ nó bước vô thấy vậy liền ôm bà vào lòng an ủi "Không sao cả. Nín đi. Tớ chuẩn bị mọi thứ rồi. Bây giờ tớ đưa cậu về Việt Nam sống. Hãy quên mọi thứ bên này cậu nhé!"

Bà không nói gì chỉ gật gật đầu thay cho câu trả lời.

3 tiếng sau, bà và mẹ cùng một bác sĩ nhanh chóng ra sân bay riêng và trở về Việt Nam. Nó , Mi,Miu và Kill đứng ngoài vẫy tay chào họ. Kill cũng chấp nhận gọi bà bằng đi. Mi,Miu cũng vậy. Họ rất vui , rất rất vui là đằng khác. Nhưng có lẽ người vui nhất chính là nó. Nó đã hàn gắn được tình bạn giữa hai người. Nó đã làm nó nó cười nhiều hơn rồi. Và từ nay sẽ có người giúp nó chăm sóc cho mẹ , trò chuyện với mẹ rồi. Nó thích lắm a..... "Tạm biệt mama và đi. Con sẽ mau chóng trở về với mọi người thôi. Hãy chờ con nhé!" Nhìn máy bay cất cánh rồi bay cao , nó nhẹ quay người bước đi. Kill,Mi,Miu liền đi sau. Cả bốn người đều phóng nhanh xe về nhà và bắt đầu kế hoạch và làm một món quà nhỏ cho Gen.....

"Mẹ đi. Mong con có thể mau chóng nhận ra lỗi sai của mình con nhé! "

"Mẹ sẽ mãi nhớ con!"

"Con là đứa con xinh đẹp nhất của mẹ! "

"Hãy giữ sức khỏe con nhé!"

"Mẹ sẽ đợi con trở về với mẹ!"

"Và dù con có hắt hủi mẹ thì con vẫn mãi là con của mẹ "

" Tạm biệt con.....!"

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cú Sock Dành Cho Gen (P2)

Về tới nhà, nó đi thẳng lên phòng làm việc. Mi, Miu thấy vậy liền đi theo nó. Kill thì sau khi nhận được cuộc điện thoại của hấn , anh liền tạm biệt tụi nó và quẹo xe hướng ngược lại rồi phóng đi thẳng.....

Lên tới phòng nó liền tiến đến tủ rượu. Lấy cho mình một ly rồi xoay người hướng tới phía ghế ngồi xuống. Một tay lắc ly rượu, tay còn lại day day thái dương, mệt mỏi nó ngã người ra phía sau để thoải mái. Thấy Mi,Miu vào nó ngồi thẳng dậy và nói _ Tiến hành kế hoạch. Cho nó mất tất cả

_ Có nhanh quá không ? - Mi lên tiếng hỏi

_ Từ khi nào mày đã hỏi ngược lại tao? - Nó nhú mày nhìn Mi

_ Tao tò mò thôi - Mi nhún vai trả lời rồi bình thản ngồi xuống ghế đối diện.

_ Tại sao? - Nó hỏi lại

_ Thích - Mi trả lời như đang khiêu khích nó vậy. Nó tức giận đập bàn đứng dậy gần giọng nói :

_ Mày đang muốn gây chuyện sao?

Mi cũng không kém cạnh liền đứng dậy đưa mặt mình lại gần sát mặt nó nhếch miệng nói : _ Không

Thấy tình hình có vẻ không ổn, Miu liền chạy lại can hai người lại. Cả hai tuy là bạn nhưng Mi lại cứng đầu , ngang bướng. Còn nó thì rất nóng tính, dễ cộc... Thành thử cả hai lâu lâu cũng vì chuyện nhỏ xé to rồi đánh nhau nếu không được can kịp thời. Mà cũng chẳng ai dám can hai người này cả , chỉ mỗi chị Miu gan to đứng mới dám chạy tới can. Mà lần nào can hai người xong nàng cũng bị ánh mắt cả hai làm cho toát mồ hôi hột..... Và hiện tại là như vậy.... Nàng Miu miệng cười cười méo xệch, lưng thì mồ hôi đầm đìa nhìn hai đứa bạn đang say đắm nhìn mình như muốn ăn thịt kia..... " Híc sao khổ thân tui vậy nè " Miu than

_ Muốn gì? - Nó nhìn Miu bằng con mắt tức giận hỏi

_ Hả.....hả? - Miu cả lâm hỏi lại.

Nó nhú mày nhìn Miu. Còn Mi không nói không rằng quay bước thẳng ra ngoài. Cô xuống nhà lấy xe phóng đi đâu đó. Nó với Miu trên phòng nhìn theo đáng cô khuất ngay góc thì nó liền ngồi phịch xuống ghế thở hắt ra. Miu cũng vậy, cô ngồi xuống đối diện nó rồi nói

_ Sao mày với Châu cãi nhau nữa vậy? Nó chỉ hỏi mày chút thôi mà! Mày làm quá vấn đề đấy

_ Tao không muốn. Nó từ khi nào lại bắt đầu không hiểu tao - Nó nhắm mắt nhưng vẫn trả lời Miu

_ Lần này mày sai đó. Không phải lúc nào tao với Châu cũng hiểu mày cả. Phải có lúc này lúc kia chứ. Mày nên tìm cách xin lỗi nó đi - Miu nói rồi cũng đứng lên đi ra ngoài để nó yên tĩnh suy nghĩ lại. Cô quay lại nhìn nó đang ngồi gục mặt xuống hai khuỷu tay mà lắc đầu thờ dài. Xoay người bước nhanh xuống lầu cô đi thẳng ra vườn sau nhà nằm xuống đó tận hưởng một chút hương thơm của tự nhiên.

Còn mỗi nó trên phòng. Nó cứ suy nghĩ lại những lời mình nói rồi ân hận. Có lẽ nó sai thật rồi. Đáng lẽ nó phải hiểu Mi chứ. Tại sao lại cứ bắt người khác hiểu nó trong khi nó chưa một lần nghĩ đến Mi,Miu suy nghĩ gì!? Vội vã quơ tay lấy chìa khóa trên bàn nó nhanh chóng ra khỏi phòng , xuống thẳng gara phóng chiếc moto nhanh ra đường. Nó phải đi tìm Mi...

Nó thì cứ lo tìm Mi thì bên này Gen cũng không kém cạnh khi đang tìm mọi cách tìm được Gia Huy chứ nếu không nhỏ sẽ chết mất. Một người áo đen khuôn mặt hoảng sợ chạy vô nói với nó

_ Cô.....cô....cô.....cô

Nhỏ sẽ không nghe được hấn nói gì cả nếu hấn cứ lấp bấp như vậy nên liền bực mình quát lên _ Chuyện gì thì nói. Không rảnh rồi nghe người cả lâm mãi đầu nhá.

Hắn biết nhỏ đã giận nên cố gắng điều chỉnh lại cách nói chuyện và cố nén giận nói _ Thưa cô tội bảo vệ đứng trước cửa đã bị mất tích rồi ạ.

"RẦM" Gì chứ? - Nhỏ nghe được liền đập bàn đứng dậy nhìn chăm chăm tên trước mặt quát

_ Dạ.....dạ....dạ - Tên kia vì bị nó quát làm cho hoảng sợ đến tận nửa ngày vẫn nói không được câu nào.

_ Xuống đi.

_ Dạ.....À thưa cô ngày hôm qua .... Có một người phụ nữ đến đây tìm cô nhưng vì cô bận không được làm phiền mà bà ta cứ đòi gặp cô nên đã bị bên mình đánh một trận

Nhỏ cả kinh khi nghe hắn nói như vậy. Đoán không chừng lại là mẹ. Nhỏ liền vội nói với hắn : _ Những ai chứng kiến được cảnh hôm qua gọi vào đây. NHANH

_ Thưa cô. Tất cả những ai thấy đều đã mất tích hết rồi ạ.

_ Cái gì? Là ai làm hả?

_ Tôi vẫn đang tìm hiểu rõ nguyên nhân ạ.

_ Lui. Lui đi - Nhỏ phẩy tay ý bảo tên đó đi ra. Tay day day thái dương , nhỏ ngồi xoay ra ngoài cửa sổ , ánh mắt nhìn đi đâu đó. " Rốt cuộc hôm qua đã xảy ra chuyện gì? Tại sao mẹ lại tới tìm mà không nói câu nào? Vậy ra do mẹ bị đánh nên giọng mới yếu ớt sao? " Nghĩ tới đó nó lật đật cầm điện thoại gọi cho mẹ. Nhưng cái nó nhận được lại là tiếng của tổng đài : Thuê bao quý khách..... Khiến nó thêm bức mình quăng luôn cái điện thoại vào tường.

_ Khốn kiếp. Rốt cuộc mẹ bị gì lại không bắt máy kia chứ. - Nhỏ gằn giọng chửi một câu. Thật sự thì mẹ nhỏ bị sao kia chứ? Sao lại không gọi được? Lòng nhỏ như lửa đốt khi nghĩ tới mẹ mình vì một chút sơ sót của mình mà bị đám tay chân mình đánh thì cũng chẳng khác nào nhỏ đang tự đánh mẹ mình vậy. Sốt ruột thật. Nhấc điện thoại bàn lên nhỏ gọi cho ai đó thì phải _ Tìm kiếm mẹ tôi xem mẹ tôi đã đi đâu.

Nói xong nhỏ cúp máy luôn không chờ cho bên kia trả lời. Chạm hai bàn tay đang vì lo lắng sợ hãi mà lạnh toát lại vào nhau. Nhỏ cầu nguyện mẹ nhỏ sẽ không sao.

"Cốc.....cốc" Nghe tiếng gõ cửa nó nhanh chóng điều chỉnh lại tâm trạng của mình nói _ Vào.

Hai người mặc áo đen đi vào cúi chào nó và mở miệng nói _ Đại tỷ

_ Nói đi - Nhỏ gấp rút hỏi

_ Dạ theo như em được biết thì đại ca đã đi ra nước ngoài vào ngày 7/6 rồi ạ. - Tên thứ nhất nói

_ Gì chứ. Hắn.... À không Gia Huy bỏ tao mà đi như vậy sao? - Nó mở miệng thì nói như vậy nhưng lòng lại đang thầm chửi tên kia. Vì hai người này vốn là của Gia Huy nhưng được Gia Huy phái tới giúp nhỏ. Nếu nhỏ để sơ sót trong việc ăn nói thì chắc nhỏ sẽ không yên với hắn rồi.

_ Việc đại tỷ sai em đi tìm kiếm mẹ cũng đã có kết quả. Đó là..... - Tên còn lại ấp úng nói

_ NÓI NHANH - Nhỏ quát lên

_ Đó là.... Mẹ đại tỷ đã chết. Và đã được bệnh viện mai táng rồi ạ - Tên còn lại ngập ngừng nói.

"ĐOÀNG" Trời ạ. Nhỏ nghe như tiếng sét đánh ngang tai vậy. "Mẹ chết sao? Thật là như vậy sao? Không. Không tôi không tin. Khôngggggg . Mẹ chưa chết. Mẹ còn sống kia mà. Khônggggg mẹ ơi!" Nhỏ điên cuồng hét lớn lên rồi ngã khụy xuống. May mắn là hai tên kia đỡ kịp thời chứ không nhỏ bị đập mặt xuống nền nhà rồi.

_ Đại tỷ nên đi nghỉ đi - Một tên nói

_ Đưa ta về phòng - Nhỏ lên tiếng

Hai tên kia nghe lệnh liền đưa nhỏ về phòng và đứng ngoài cửa canh chừng cho nhỏ. Bên trong phòng nhỏ trang trí khá bắt mắt với màu tường chủ đạo là màu vàng chanh nhạt tạo nên sự ấm áp cho căn phòng. Chiếc tủ trắng bằng gỗ đưa vào sát góc tường , chiếc giường màu trắng đặt ở giữa phòng. Bàn trang điểm đặt ngay bên phải đầu giường. Phía bên trái là cánh cửa sổ sát đất đang được mở toang để cho thoáng. Nhỏ đang nằm trên giường nghĩ ngợi thì "Xoet.....Phập" Có cái gì đó bay ngang qua người nhỏ và cảm phập vô tù làm nhỏ giật bắn người. Lồm cồm bò dậy đi tới cánh tù thì nhỏ giật mình. Gì đây??? Một con dao găm kèm mảnh giấy sao? Đó không phải là lời cảnh báo của sát thủ Cell sao? Sao lại gửi đến cho nhỏ? Không phải chứ. Nhỏ đã đắc tội gì với Cell đâu? Rốt cuộc là sao chứ? ..... Hắn ngán câu hỏi đặt ra trong đầu nhỏ. Đúng thôi, vì Cell là một sát thủ bậc nhất trên thế giới. Khi một ai đó là mục tiêu của Cell thì đầu tiên cô sẽ gửi cho họ một con dao găm đính kim cương hình đôi cánh rất đẹp và kèm trên đó là một tờ giấy nhỏ với nội dung " GAME START ". Và khoảng một tuần sau cảnh sát sẽ tìm thấy xác người đó trên giường của họ với mỗi nửa mình trên và cái đầu. Còn nửa người dưới và tay chân thì biến mất. Họ chết rất thảm a. Nghĩ tới đó thôi nhỏ đã rùng mình rồi. Tay chân run rẩy gỡ mảnh giấy ấy ra và hoảng sợ tột cùng khi cô đọc hết các hàng chữ đó : " Nào chúng ta cùng chơi một trò chơi nào Nguyễn Ngọc Quyên. Đưa con gái ruồng bỏ mẹ vì giàu có và sự tham lam

Con gái riêng của Chủ tịch Nguyễn Thị. Người hay chuẩn bị. Ta sẽ đến thăm người vào một ngày không xa. Đợi ta nhé.

Kí tên : Cell "

"Huych" nó ngồi phịch xuống đất. Ánh mắt lơ đãng nhìn đi đâu đó nhưng có thể thấy rõ trong ánh mắt nhỏ đang rất hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ tái không còn giọt máu nào. Tuần này là ngày nhỏ chết sao? Không được! Nhỏ không chết được. Liền đứng dậy chuẩn bị bước đi thì "Phập" ..... Mặt nhỏ đã tái nay trắng mét không còn giọt máu. Nhỏ run rẩy quay lưng lại thì.....

_ Aaaaaaaaaaaaaaaaa - Nhỏ hét toán lên khi thấy thứ đó

"Rầm" _ Đại tỷ. - Hai tên nghe tiếng hét của nhỏ nên phá cửa chạy vào thì đứng như tượng mặt tái không còn giọt máu nhìn vật phía trước mặt kia ..... Cái gì vậy.....vậy nè??? .....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Sát Thủ Cell Trở Lại

Đây.....đây là.....là cái.....gì kia.....kia chứ? Cả ba người họ đều không tin thứ trước mắt mình kia. Họ chưa bao giờ chứng kiến và thấy rõ như vậy. Cho dù họ có là trong giang hồ chẳng nữa họ cũng chưa bao giờ làm chuyện này. Thật đáng sợ! Thật kinh khủng nha! Mặt cả ba đều cắt không còn giọt máu nhìn thứ đáng sợ đó. Tay nhỏ run run chỉ vào nó và lắp bắp nói

_ Tụi.....tụi.....tụi b.....ây..... đem .....đem cái.....cái.....cánh.....cánh.....cánh tay....tay....này.....này ra.....ra n.....ha.....nh

Cả hai nghe nó ra lệnh như vậy càng điên người hơn ..... Gì chứ? Cô ta đang nghĩ gì vậy ? Sao lại bảo tụi này làm? Cả hai nhìn nhau rồi gật gật đầu với nhau như rất hiểu ý nhau vậy. Và rồi một tên đứng bên phải nhỏ dơ ngón tay đếm nhăm 1.....2.....3 Dơ ngón thứ ba lên hai tên đều co giò chạy thẳng ra ngoài để nhỏ ở lại một mình trong phòng với cánh tay vẫn đang chảy máu nhỏ xuống sàn nhà. Căn phòng bây giờ toàn mùi tanh của máu khiến nhỏ thật khó chịu nha..... Nhưng sao nhỏ lại không đứng lên và chạy được kia chứ? Rốt cuộc nhỏ bị sao vậy? Aaaa thật kinh hãi a .....

"Rầm" Cánh cửa phòng tự đóng lại một cách rất "nhẹ". Cửa đóng lại bất ngờ khiến nhỏ giật thót người. Môi trắng bệch hết nhìn cửa lại nhìn đến cánh tay đang bị con dao găm ghim treo lủng lẳng trước mặt kia. Nhỏ sợ hãi toan hét lớn lên thì lại nghĩ " Phòng cách âm dù có hét cỡ nào tụi kia cũng chả nghe " Nghĩ vậy nên nhỏ quyết định im lặng và để sự sợ hãi tra tấn lấy lí trí. Nhỏ cứ thỉnh thoảng như bức tượng ngồi đó mãi đến khi nhỏ thấy một cái bóng đen bay lên rồi đáp nhẹ xuống ngay phía ngoài lan can phòng nhỏ. Bóng đen ấy dường như không có ý định di chuyển. Nhỏ nhủ mắt nhìn chăm chăm vào cái bóng đen đang đứng phía sau màn kia. Rốt cuộc người đó là ai?

15phút sau.....

Bóng đen đó từ từ di chuyển tới gần nhỏ đồng thời đưa tay vén hai màn sát qua hai bên. Ánh sáng chiếu thẳng vào phòng làm nhỏ phải đưa tay lên che mặt lại..... Cái bóng ấy di chuyển đến gần rồi dừng lại trước mặt nhỏ với một khoảng cách . Nhỏ nhủ mày cố gắng thích nghi với ánh sáng để nhìn rõ mặt người này nhưng vì người này đứng ngược với ánh sáng nên nhỏ không thể biết là ai. Nhỏ sợ hãi lên tiếng

_ Cô.....cô.....cô là.....là ai?

Người đó nghe nhỏ nói vậy liền ngồi xuống mép giường, môi nhếch lên tạo một nụ cười khinh bỉ nhìn nhỏ chậm rãi nói _ Bang chủ bang Liws lại nhát đến vậy sao?

_ Nói mau. Cô là ai lại dám xông vào phòng tôi - Nhỏ hét lên đầy giận dữ

Cô gái không nhanh không chậm cũng chẳng một chút gọi là hoảng sợ nói _ Ô tức giận kia à?

Nói xong cô gái liền áp sát mặt mình vào mặt nhỏ như muốn nhìn rõ mặt nhỏ vậy. Nhỏ thấy vậy liền lấy đà đưa đầu mình ra rồi đập mạnh vào đầu cô gái nhằm tháo gỡ cái mặt nạ kia xuống. Nhưng xui thay cô gái đó lại nhận ra được và né đi đồng thời lấy tay chỉnh lại cái mặt nạ của mình. Nhếch môi tiến lại gần nơi nhỏ đang nằm, cô nắm đầu nhỏ giật ngược ra sau rồi lại kéo nhỏ ngồi lên. Cầm con dao găm kề ngay mặt nhỏ cô hất mặt về phía cánh tay kia nói _ Món quà tôi tặng cô đẹp không? Thích chứ?

Nhỏ nghe được như vậy thì lập tức tay chân run lẩy bẩy, miệng ấp úng nói không rõ câu chữ nào. Khuôn mặt trắng bệch , hít thở cũng thật khó khăn.

_ Cô ..... sát.....Cell ?

Cô nghe nhỏ nói vậy liền cười to lên rồi lại ngược xuống nhìn nhỏ. Con dao găm kia lướt nhẹ trên mặt nhỏ cô lại nói _ Cell? Hahaha..... Phải. Thông minh đấy.

Trong lòng nhỏ sợ hãi tột cùng, tim đập nhanh đến nỗi nhỏ có thể cảm nhận được con dao từ tim lan ra khắp người. Nhỏ đang rất sợ hãi. Đang rất lo lắng. Không lẽ cuộc sống của nhỏ lại kết thúc tại đây sao? Không thể! Nhỏ không thể..... Nghĩ vậy nhỏ cố gắng áp chế lại nỗi sợ ngược lên nhìn cô gái ấy và nói với giọng nhỏ như kiến _ Xin .....cô tha.....tha cho tôi.

Cô nghe được liền cười khinh bỉ nhìn con người trước mặt kia. Hừ cũng biết van xin sao? Giả tạo.....

_ Tha? - Cô cất giọng lạnh như băng hỏi nhỏ khiến nhỏ không rét mà run lên cầm cập nhỏ lắp bắp nói

_ P.....ph....phải

_ Mơ!? - Cô phun ra một câu rồi lại đứng lên đi tới phía cánh tay giấu ngấm nhìn nó rồi cô lấy tay rút con dao găm ấy ra nhìn thẳng nhỏ nói _ Nếu xiu người sẽ chết

Nhỏ nghe chẳng hiểu gì cả nhưng cũng gật đầu lia lịa. Cô thấy vậy liền phóng con dao ấy cắm phập xuống đất.....cách đuôi phải của nhỏ 3milimet..... Cánh tay do có lực mạnh cũng văng ra khỏi con dao nằm thẳng trên đuôi trái của nhỏ. Nhỏ hoảng sợ đến muốn ngất xỉu nhưng lại nghe cô nói nếu xiu nhỏ sẽ chết nên nhỏ chỉ dám bậm môi nhìn cánh tay đó, lưng trán đầy mồ hôi ướt đẫm. Cô thấy vậy chỉ nở một nụ cười thú vị nhìn nhỏ lên tiếng _ Đây là cánh tay của thuộc hạ người. Thích chứ?

Nhỏ đã mất tất cả ý thức rồi. Chẳng nghe được gì nữa cả. Nhưng khi nghe cô nói nhỏ liền ngẩng mặt lên nhìn cô nhưng không thể nói lời nào. Hình như nhỏ đang có mưu tính gì đó. Nhưng mưu tính đó chưa được thực hiện thì cô đã đánh vỡ nó rồi _ Đừng bao giờ nghĩ đến việc trả thù. Mãi mãi không bao giờ tìm được ta

"Phụt" Câu nói của cô như một cơn gió thổi tắt lửa vậy. Cũng đúng thôi. Mọi thứ điều tra về cô ta thì ngoài cái tên Cell ra chẳng còn gì khác cả. Tất cả đều bí ẩn. Nhỏ lúc này mới thật sự hoảng loạn khòx ngất lên _ Xin.....xin.....xin cô hãy.....hãy tha.....tha cho tôi.....tôi....

Cô gái nghe vậy lại nhếch môi cười khinh bỉ nhìn nhỏ _ Tha? Trong từ điển ta không có. Chỉ có nợ và trả

Nhỏ nghe vậy liền hấp tấp nói ngay không suy nghĩ _ Hãy cho tôi nợ. Tôi xin .....cô

_ Hừ. - Cô hừ lạnh nhìn nhỏ đang nhục nhã quỳ lạy van xin cô

Cô ngồi xuống trước mặt nhỏ , tay đưa con dao găm nâng cầm nhỏ. Cô nhếch miệng cười nói với nhỏ _ Tự cắt tóc mình và đưa ta một ngón tay áp út bên phải làm vật tin.

Nhỏ như không tin vào tai mình vậy. Gì chứ? Chặt tay sao? Không! Nhỏ không thể! Nhỏ hoảng loạn nhìn cô nói không lên hơi vì đã quá mệt _ Xi.....n c....ô h....ã...y t..h...a

_ Một ta lấy tay người rồi nợ. Hai ngày này năm say sẽ là gối người. Chọn - Cô gất gong nói từng chữ. Từng chữ cô nói ra như con dao xuyên qua người nhỏ vậy. Nhỏ đưa đôi mắt hoảng sợ lên nhìn cô. Cô chỉnh lại tư thế ngồi cho thoải mái. Đôi mắt màu tro lạnh lẽo ấy nhìn chằm chằm vào người nhỏ làm nhỏ cứ run cầm cập. Nhỏ cuối đầu mở miệng run run nói _ Tôi chọn nợ.....

Chỉ cần vậy thôi. Cô liền đứng lên nhìn nhỏ rồi quăng cho nhỏ một con dao. Không liếc nhìn lấy nhỏ một cái cô lạnh lùng ra lệnh _ Tự xử.

Nói vậy rồi cô quay mặt đi chỗ khác, đồng thời không hiểu sao người nhỏ cũng như được thả lỏng ra vậy. Nhỏ liền lợi dụng cơ hội cô không để ý này, nhanh chóng đứng lên bước về phía cô , dơ tay đang cầm con dao lên cao hướng tới cô mà hạ xuống.

" Phập.....Huych.....Rầm " Một loạt âm thanh va chạm vang lên. Cô đưa mắt nhìn nhỏ đang bằm ôm bụng rên ri kia mà cười nhạt. Định đánh lên cô sao? Nhỏ chưa đủ trình độ.

Nhỏ đưa đôi mắt ngạc nhiên nhìn cô. Không phải chứ. Rõ ràng cô ta không thấy mình làm gì kia mà. Tại sao lại.....? Rõ ràng con dao chỉ còn cách cô khoảng 1 centimet mà cô ta lại đứng ngay góc thì làm sao có thể né và còn tung cước đánh nhỏ đến thâm đến vậy? Cuối xuống nhìn con dao đang găm trong bụng mình, nhỏ đau đớn nhìn cô như xin cô tha. Nhưng thân là một sát thủ, cô chẳng mần để ý tới nhỏ lại tiếp tục ngồi xuống ghế , chân bắt chéo nhìn nhỏ cùng với dòng máu tươi đang không ngừng chảy ra kia. Cô cười nhạt chỉ nhỏ nói _ Người! Thật chán.

Nhỏ vì mất quá nhiều máu nên đâm ra đầu óc choáng váng kèm với sự đau đớn từ dưới vết thương loang ra khắp người khiến nhỏ chịu không được nữa liền sau khi nghe cô nói xong thì nhỏ cũng ngất. Cô vẫn ngồi im trên ghế , như có ý định vẫn sẽ không rời đi. Cô ngồi đó ngắm nhìn máu tươi từ vết thương nhỏ chảy ra mà thích thú.

Một lát sau, cô đứng lên đi về phía nhỏ. Rút con dao đang găm trong bụng nhỏ ra. Đôi mắt màu tro lạnh lẽo liếc nhìn nhỏ một lần rồi dơ con dao lên.....

"Phập.....phập.....huych.....phập" Loạt âm thanh chặt chém vang lên nghe thật đáng sợ. Trên người cô be bết máu của nhỏ. Nhưng có vẻ máu không làm cô sợ ngược lại lại làm cô rất thích a. Kéo áo nhỏ lên cao để lộ ra phần bụng đang bị thương kia. Cô điều chỉnh lại cách cầm dao liền rạch một chữ Cell thật to trên bụng nhỏ. Cô ký tên lên trên bụng nhỏ như đánh dấu đồng ý cho nợ. Đồng thời là một lời cảnh cáo vậy.

Xong việc, cô với lấy những thứ cần thiết bỏ hết vô túi. Bước nhanh đến cửa sổ cô nhảy thẳng xuống đất đi về như không hề có chuyện gì. Trong phòng không còn lại một dấu tích nào ngoài cái xác nhỏ đang nằm đó cùng với máu me xung quanh....

1 tiếng sau.....

Một tên con trai to con bước lên gỗ cửa phòng nhỏ. Không nghe thấy tiếng động hẳn liền mở cửa xông vào thì bất ngờ với cảnh tượng phía trước. Mùi tanh của máu xộc thẳng vào mũi hẳn khiến hẳn buồn nôn. Hoảng sợ hẳn chạy nhanh ra ngoài gọi cấp cứu.

15 phút sau...Xe cấp cứu tới cùng với chiếc cảnh sát đi sau.Bác sĩ y tá cấp tốc chạy xuống rồi đưa nhỏ lên xe để sơ cứu c ả máu. Cảnh sát thì khám nghiệm hiện trường. Cảnh nhà báo cũng đến để thu thập thông tin. Mọi người gần đó thì cũng tò mò bu quanh lại nhìn. Thật náo nhiệt a. Cô đứng trên cao chứng kiến tất cả thì có vẻ như rất hài lòng. Nhếch môi vẽ lên một nụ cười cô nói nhỏ " Bây giờ trò chơi mới chính thức bắt đầu Nguyễn Ngọc Quyên ạ " rồi cô xoay người bước đi luôn.

Phía dưới xe cấp cứu cũng bắt đầu lăn bánh chạy đi. Tại nhà báo thấy công an bước ra thì ngay lập tức bu lại chỗ họ liên tiếp hỏi

" Thừa ông cuối cùng là do ai làm "

" Có dấu tích gì không? "

" Liệu đây có phải là do Chủ tịch JK bị sát hại hay tự tử ? "

.....

Hàng loạt câu hỏi đưa ra nhưng phía cảnh sát vẫn im lặng. Khi tới xe, một cảnh sát quay lại nói với họ một câu _ Hiện tại đều không có một chút manh mối gì để gọi là bị mưu sát cả. Theo chúng tôi kiểm tra hiện trường chính là chủ tịch JK tự sát.

Nói xong người đó cũng quay bỏ lên xe. Nhưng đầu ai để ý rằng tất cả bọn họ mặt đều tái mét , tay chân run rẩy mà bước ra khỏi đó. Vậy rốt cuộc họ đã thấy gì kia chứ? Và tại sao họ lại sợ như vậy? À chẳng qua trên phòng nhỏ có một dấu tích mà khi nhìn vào đó ai cũng sẽ biết được hung thủ là ai nhưng chỉ là họ không nói ra thôi. Đó là phía quanh bốn bức tường đều ghi một câu bằng máu :

" Ta đã quay lại. Cell "

" Đừng nên nghịch dại để phải mất mạng"

Nhắc tới Cell ai lại không ghê rợn kia chứ? Nên họ thà bỏ luôn cuộc điều tra và kết luận tự tử. Như vậy thì họ mới đảm bảo tính mạng của mình. Họ ra về tay trắng nhưng trong lòng đều đang hoảng sợ tột cùng.....

Vậy còn Gen.... Nhỏ sẽ thế nào khi biết rằng mình đã bị mất đi mọi thứ.... Tiền bạc.... Nhà cửa.... Công ty..... Và còn cái gì đó trên người nhỏ..... Rồi nhỏ sẽ ra sao? Nhỏ sẽ tiếp tục trả thù hay ăn năn???

Và Cell..... Rốt cuộc cô ta là ai!???

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Nỗi Đau Của Gen

Cựa mình mở mắt nhìn xung quanh nhưng chả thấy gì ngoài một màu đen cả. Nhỏ hoảng sợ nhìn xung quanh. Vẫn vậy.... Vẫn là một bóng tối bao trùm. Nhỏ tự hỏi rốt cuộc mình đang ở đâu? "Lạch cạch lạch cạch" Tiếng gì vậy? "Cốc.....keengg" Hết âm thanh gõ va chạm lại tới sắt rồi nhôm rồi đồng. Tiếng này vừa dứt, tiếng kia lại vang lên.

Đây là nơi nào??? Câu hỏi chưa kịp giải đáp thì. "Hự" Một con lạnh luồn qua người khiến nhỏ muốn đông băng vậy. "Huyết" Con gió băng ấy vừa dứt thì người nhỏ lại như bị thiếu rụi đi. Nóng rồi lạnh. Lạnh rồi nóng. Đông băng rồi tan chảy. Tan chảy rồi đông băng. Thật hãi hùng làm sao! Nhỏ hét lên... Nhưng sao nó lại không lên tiếng?

Rốt cuộc nhỏ bị làm sao kia chứ? Cố gắng hét lên kêu cứu vài lần nhưng chẳng được nên nhỏ đành im lặng chịu đựng. Một lát sau , nhỏ thấy khó chịu ở lòng bàn chân nên cúi xuống nhìn phía dưới. Nheo mắt cố gắng nhìn nhưng nhỏ vẫn không rõ dưới chân nhỏ rốt cuộc là gì? Nhỏ cảm giác như mình đang trên không vậy nhưng nhỏ cũng cảm giác như mình đang đứng trên một người nào đó vậy. Thật kinh hãi! Con gió băng và lửa cứ thế bay qua rồi bay lại tấp vào người nhỏ khiến nhỏ vừa đau đớn vừa xót. " Huych" Nhỏ không trụ nổi nữa rồi. Nhỏ té nhào xuống đất. Hai chân co lại tới ngực, hai tay bấu chặt vào nhau bó với chân.

Đôi vai run lên cầm cập chứng tỏ nhỏ đang rất sợ a. Nhỏ cứ nằm đó, bặm môi để mặc con gió cứ bay ập vào người. Nước mắt lăn dài trên má. Nhưng sao?! Nó tanh vậy chứ? Nước mắt thường không mùi không vị kia mà? Bất chợt ,một giọt nước mắt rơi vào ngay miệng nhỏ. Một mùi tanh hôi xộc thẳng lên miệng khiến nhỏ khó chịu, buồn nôn. Chợt... Nhỏ giật mình !!!

Đây Không phải mùi máu sao? Đưa tay lên chùi nước mắt. Cái rích rích dính dính ở tay khiến nhỏ càng nghi ngờ.

Đưa tay lên ngửi thì nhỏ nôn thốc nôn tháo . Mùi thật kinh tởm đáng sợ . Nhỏ cứ vậy nôn rồi lại sợ hãi nhìn mọi thứ quanh mình. Nhìn nhỏ thật đáng thương . Nôn xong nhỏ lùi ra xa nơi đó rồi lại nằm co rúm lại.

Mọi thứ xung quanh được bao phủ bởi sắc màu u uất, những đợt sóng thủy triều tâm trào dào dạt cuốn về, cảm giác lằng lằng mờ ảo trong đôi mắt sáng tinh không nhìn thấy mọi vật, nhỏ thấp thỏm sợ hãi cùng bóng tối, vờn người để thấy đâu đó một tia sáng mờ ảo nhưng chẳng có gì. Tưởng chừng như gục ngã, thất vọng thì bỗng đâu đó ánh sáng lại rọi về xuyên qua những mảnh tối tăm, ánh sáng lóe lói chiếu rọi phản phát những hy vọng tràn trề cho tương lai, ngày mai và hiện tại... Nhỏ đứng lên neho mắt nhìn về phía ánh sáng đó.

Lát sau, một bóng người gầy gò yếu ớt từ từ bước ra. Khi người đó bước ra hoàn toàn thì ánh ấy vụt tắt. Xung quanh lại một lần nữa tối như mực. "Phụt" Đâu đó có ánh đèn nhàn nhạt chiếu xuống chỗ nhỏ và người đó. Nhỏ nhắm chặt mắt lại rồi mở ra từ từ để thích nghi với ánh sáng. Vừa mở mắt ra nhỏ liền cúi xuống nhìn xem phía dưới là gì?! Nhưng vừa nhìn thấy vật ấy nhỏ đã tá hỏa run rẩy thêm một lần nữa rồi nhìn xung quanh nơi này.

Nhỏ có chút ánh sáng nhỏ mới biết thì ra này giờ nhỏ đang nằm và đứng trên.....các xác chết. Mặt nhỏ cắt không còn giọt máu nhìn mọi nơi. Chợt ánh mắt nhỏ dừng lại ngay một cái bóng nhỏ gầy gò đang đứng trước mặt nhỏ kia. Nhỏ tự hỏi "Là ai vậy?". Bước lại gần người đó, nhỏ như chết lặng đi. Đây, không phải mẹ nhỏ sao?

Tại sao mẹ lại gầy yếu quá vậy? Nhỏ khóc , chân bước nhanh lại gần mẹ thì càng giật mình hơn! Mẹ bị gì thế này? Hoảng sợ ngược nhìn mẹ rồi lại nhìn xuống phía cánh tay đã không còn nguyên vẹn kia. Nhỏ chạy tới ôm mẹ hỏi _ Mẹ mẹ mẹ bị sao vậy? Ai đã làm mẹ ra nông nỗi này?

Nhỏ hỏi nhưng đáp lại nhỏ chỉ là sự im lặng. Bỏ mẹ ra nhỏ liền hét lớn rồi né ra xa , ngồi ụp mặt vào tay.

_ Aaaaaaaa không phải mẹ huhu. Mẹ tôi không phải như vậy mà huhu

Đúng vậy. Trông bà bây giờ rất là đáng sợ. Khuôn mặt bà đã bị biến dạng , máu me xung quanh. Cánh tay thì không phải nát không mà còn rời ra. Mình thấy bà không chỗ nào là không có máu rì... Thật kinh khủng.

Nhỏ cố gắng bình tĩnh rồi đứng lên. Nhỏ lại gần bà đưa tay mình lên sờ mặt bà nhỏ hỏi _ Là ai đã làm mẹ ra như vậy? Là ai?

Bà nhìn nhỏ bằng ánh mắt đau đớn. Bà mở miệng nói một cách khó khăn _ Quên! Quên!

Bà cứ gọi tên nhỏ. Nhỏ nghe được liền gạt đầu lia lịa , giọng nghẹn ngào nói _ Mẹ con đây. Là Nguyễn Ngọc Quên con gái của mẹ đây! Mẹ. Mẹ hãy nói con biết đi. Hãy nói con biết là ai đã hại mẹ?

Bà nghe được câu hỏi của nhỏ. Mặt bà liền đánh lại lạnh lùng nhìn nhỏ , tay bà nhanh chóng di chuyển xuống cổ nhỏ và bóp thật chặt bà gần từng câu từng chữ nói với nhỏ _ Là mày. Chính mày hại chết tao! Chính mày không còn nhận tao làm mẹ. Chính mày hại chết tao.

Nhỏ vì bị tấn công bất ngờ nên không kịp chuẩn bị. Mặt nhỏ tái đi vì thiếu oxy. Nhỏ cố gắng nói với mẹ mình _ Mẹ xin người hãy bỏ tay ra. Con chính là không có hại mẹ mà mẹ ơi. Xin người... Con thật không thờ được nữa rồi!

Bà nghe vậy liền thả lỏng tay rồi đẩy nhỏ ra xa. Ánh mắt bà không còn lạnh lùng nữa. Bà ngồi thụp xuống khóc to. Tay không ngừng ôm đầu. Bà nói _ Là nó. Là nó. Nguyễn Hoàng Băng. Là nó...Là nó.

"Là nó" bà cứ lặp đi lặp lại nhiều lần nhưng nhỏ chỉ để ý đến câu "Nguyễn Hoàng Băng" thôi. Đó chẳng phải là kẻ thù của nhỏ sao? Đó chẳng phải người chị cùng cha khác mẹ với nhỏ sao? Tại sao mẹ nhỏ lại nhắc tới cái tên đó chứ? Tại sao kia chứ? Nhỏ hét lên rồi chạy lại gần bà. Hai tay nắm lấy hai bả vai của mẹ mình và lay mạnh

_ Mẹ tại sao là con Hoàng Băng đó? Nó làm gì mẹ? Há? Nó làm gì mẹ? HẢ?

Bà vì bị thái độ của nhỏ làm cho hoảng sợ cũng trở nên bất động. Bà nhìn chằm chằm nhỏ rồi bảo _ Nó hại mẹ. Nó giết mẹ. Nó hành hạ mẹ. Nó hạ nhục mẹ.

"Đoàng" Câu nói của bà như sét đánh ngang tai nhỏ vậy. Nhỏ nhìn bà đầy kinh ngạc. Sao chứ? Là Hoàng Băng hại mẹ sao? Tại sao chứ? TẠI SAO? Câu hỏi tại sao cứ lặp đi lặp lại trong đầu nhỏ. Nhỏ buông tay khỏi vai bà. Nhỏ đứng dậy hỏi bà lại một lần nữa

_ Mẹ nói thật chứ?

Bà không nói gì chỉ gạt đầu rồi bà đứng lên nhìn nó nói _ Hãy giúp mẹ trả thù.

Chỉ nói vậy thôi rồi bà từ từ biến mất trong luồng sáng. Nhỏ hoảng hốt nắm tay bà nhưng....không kịp nữa rồi. Bà đã đi rồi. Bóng tối lại một lần nữa bao trùm xuống nhỏ. Nhỏ hoảng sợ ôm đầu ngồi thụp xuống và hét lên "KHÔNG...! MẸ MẸ MẸ OI MẸ. MẸEEEE!"

_ Gen Gen Gen - Một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai nhỏ khiến nhỏ sợ hãi. Lờ mờ mờ mắt ra, cái bóng đáng cao to của một cậu con trai đập vào mắt nhỏ. Nhỏ chớp chớp mắt vài lần và cố nhìn kĩ người đang đứng trước mặt nhỏ kia. Sau vài lần cố gắng, nhỏ cũng đã nhìn rõ cậu ta. À ra là Sin ,

một người luôn bên nhỏ khi khó khăn hay buồn bực. Cậu luôn che chở cho nhỏ, luôn giúp nhỏ trong mọi việc kể cả đó là xấu hay tốt. Cậu một người con trai đầy cao ngạo, lạnh lùng và quyết đoán. Lại đi làm tay tở cho nhỏ. Liệu cậu có quá ngu ngốc hay không? Và vì sao cậu lại làm mọi thứ cho nhỏ? Tất cả chỉ có cậu biết thôi! Cậu âm thầm làm mọi thứ chỉ để nhỏ được vui. Nhưng khi có niềm vui rồi nhỏ lại đẩy cậu ra một bên. Liệu nhỏ làm vậy có quá đáng lắm không? Nhỏ thật vô tâm kia mà! Quay sang nhìn cậu. Cậu hằng ngày đẹp trai và lạnh lùng nhưng hôm nay nhìn cậu thật xanh xao và tiêu tụy, mệt mỏi. Khuôn mặt cậu không giấu đi sự lo lắng quan tâm. Nhìn cậu không biết sao lòng nhỏ lại dấy lên cảm xúc xót xa áy náy. Nhỏ quay mặt đi để tránh ánh mắt đầy ám áp của cậu. Thấy hành động của nhỏ mặt dù thoáng thôi nhưng cậu cũng hiểu rồi. Cố gắng điều chỉnh lại tâm tư cậu nhẹ giọng nói với nhỏ _ Cô chủ. Cô cảm thấy thế nào rồi ạ?

Nghe cậu nói nhỏ nhắm mắt lại môi mấp máy trả lời rất nhỏ _ Tôi không sao. Tôi nằm đây bao lâu rồi?

_ Gần hai tuần.

Cậu trả lời ngắn gọn thôi nhưng cũng đủ để người nghe hiểu cậu đang nói gì. Nhỏ quay lại nhìn cậu với cặp mắt ngạc nhiên " Hai tuần? Là nhỏ đã hôn mê hai tuần rồi sao?" Như đọc được câu hỏi trong mắt nhỏ cậu nhẹ nhàng nói tiếp

_ Khi tôi phát hiện ra cô bị thương trong phòng thì đã gọi cho cấp cứu. Khi cấp cứu đến thì còn có công an nữa. Sau khi cô được sơ cứu tạm thời để cầm máu thì công an cũng khám nghiệm hiện trường. Nhưng không hiểu sao khi đi ra mặt ai cũng đều tái xanh và tuyên bố rằng cô tự tử chứ không phải bị hại. Còn cô sau khi đến bệnh viện thì cũng ngất đi do mất máu quá nhiều. Đẩy cô vào trong chúng tôi đã phải túc trực tận gần 10 tiếng đồng hồ để canh cô. Khi ca cấp cứu thành công. Cô được đẩy ra phòng hồi sức nhưng vì do cú sock quá lớn với cô và cô bị áp lực nhiều nên có thể cô sẽ bị hôn mê ít nhất ba tuần. Nhưng vì cô đã gặp chuyện gì trong mơ khiến cô kích động nên đã tỉnh lại sớm hơn dự đoán của bác sĩ.

Nhỏ mệt mỏi nhìn cậu, đầu óc nghĩ tới việc xảy ra vào ba tuần trước. Nó thật kinh hoàng làm sao. Nghĩ tới thôi nhỏ đã rùng mình, tay chân run rẩy rồi. Nhưng nhỏ cảm giác mình bị thiếu cái gì đó. Nhìn cậu nhỏ lại nói _ Tôi cảm giác mình thiếu cái gì đó. Nó khó chịu quá.

Nghe nhỏ nói mặt cậu lại tiếp tục biến đổi. Cậu xót xa nhìn nhỏ im lặng không nói câu nào. Nhỏ thấy được sự biến đổi đó của cậu thì nhỏ cũng biết đã thật có chuyện. Gắt gỏng nhỏ nói

_ Mau nói

Cậu vẫn im lặng nhìn nhỏ. Nhỏ thấy vậy thêm bực nhưng vì mới tỉnh cộng với sự đau nhức nên nhỏ cũng không nói gì nữa. Nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Thấy nhỏ đã nhắm mắt lại nên cậu cũng đi ra ngoài để nhỏ ngủ. Không gian trở nên im lặng đến mức khó chịu.

Nhỏ nhú mày mò mắt ra, đôi mắt đầy nước đang muốn trào ra ngoài. "Mẹ con nhớ người. Mẹ ơi!" Nhỏ bật khóc thành tiếng. Cứ nghĩ lại cái giấc mộng đó. Khi nhớ tới khuôn mặt của mẹ, thương tích trên người mẹ, nước mắt à không phải là máu.

Lúc mẹ khóc thét lên, mẹ hoảng sợ đau đớn.... Nhỏ cảm thấy thật đau đớn xót xa. "Mẹ con đã hắt hủi mẹ. Con đã không quan tâm mẹ. Mẹ ơi con chưa kịp nói câu Xin Lỗi với người kia mà. Tại sao người lại bỏ mặc con như vậy kia chứ.

Con muốn được nhìn thấy mẹ. Con ước có mẹ chăm sóc cho con khi con phải nằm viện. Bàn tay mẹ, tình thương mẹ, sự lo lắng của mẹ con muốn có. Con muốn chứng minh con là người hạnh phúc nhất thế giới khi có mẹ. Mẹ ! Con đã mất tất cả. Tiền bạc, địa vị, công ty, và bây giờ con lại mất mẹ ư?"

_ TẠI SAO ÔNG TRỜI LẠI BẤT CÔNG VỚI TÔI NHƯ VẬY? TẠI SAO? TẠI SAO? hức...

- Nhỏ gào thét lên trong nước mắt. Nhỏ đang rất đau. Đau từ trong tâm hồn lẫn thể xác. Đau lắm. Nhưng nhỏ mặc kệ. Đau rồi cũng sẽ hết, cũng sẽ quên. "Nguyễn Hoàng Băng! Tao sẽ ghi nhớ rõ tên này. Dù tao có chết thì mày cùng với cái tên sẽ phải đi theo tao. Tao hận mày. Tao hận mày đến xương đến tủy. Tao căm thù mày. Vì mày mà tao đã mất tất cả." Nhỏ vừa nói với chính mình vừa đưa tay lên lau nước mắt. Chợt nhỏ thấy ..... Hai bàn tay của mình thiếu mất một ngón áp út. Hoảng sợ nhìn chỗ trống đó, nhỏ hét lên đầy hoảng sợ

_ Aaaaaaaaaaaaaaaaa Sin Sin Sinn

Sin đứng ngoài nghe cô gọi liền mở cửa chạy vào. Thấy cô khóc lòng cậu khẽ nhói lên. Vội bước tới gần cô cậu nhẹ nhàng ôm cô vào lòng nói _ Mọi chuyện sẽ ổn thôi. Tôi sẽ nói bác sĩ gắn ngón tay với ngón chân giả cho cô. Cô đừng sợ. Bình tĩnh bình tĩnh.

"Phịch" Sao chứ? Ngón chân? Cell lấy của nhỏ tận ba cái sao? Thật chứ? Nhỏ rùng mình khi nghĩ tới Cell. Nhưng khi nhìn lại tay và chân mình thì nỗi giận chiếm nhiều hơn nỗi sợ. Lòng nhỏ quyết sẽ giết bằng được Cell và nó. Nhỏ phải là người thừa kế tài sản Nguyễn Thị. Nhỏ phải trả thù.

Nhưng.... Nhỏ trả thù rồi mẹ có về với nhỏ không? Mẹ sẽ cười chứ? Nhỏ muốn được thấy mẹ. Nhỏ muốn được ôm mẹ. Muốn tâm sự cùng mẹ. Được mẹ an ủi khi buồn. Được mẹ chăm sóc khi bệnh. Mẹ ơi hãy quay về với con đi mẹ. Con thật sự rất mệt mỏi và đau đớn khi phải sống những ngày không có mẹ...

_ Sin

_ Vâng tôi đây

_ Tôi muốn được gặp mẹ

_.....

_ Hãy cho tôi gặp mẹ! Tôi xin cậu.

_ Cô đừng như vậy!

_ Tôi không sao cả. Xin cậu hãy cho tôi gặp mẹ. Tôi muốn được ôm mẹ. Tôi nhớ mẹ.

_ Thừa cô! Mong cô hãy bình tĩnh lại.

_ Tôi đã bảo không sao mà. Hức MẸ OI!

Nói rồi nhỏ lại khóc. Nhỏ khóc thật to. Cậu cứ ngồi một bên im lặng để nhỏ khóc. Một lát sau, khóc mệt rồi nhỏ nhắm mắt lại và đi sâu vào giấc ngủ. Một giấc ngủ mệt mỏi và đau đớn. Nhỏ mong mình lại được nhìn thấy mẹ. Nhỏ thật không chịu nổi nữa rồi....

Còn cậu vẫn ngồi đó trông chừng cho cô. Ánh mắt đầy ám áp và đau khổ nhìn cô. Rốt cuộc khi nào mọi thứ mới kết thúc?

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cùng Nhau Tâm Sự!

Sau khi báo đăng tin Gen vào viện. Miu, Mi thì đều thắc mắc "Cell rốt cuộc là ai?" Cả hai nhìn nhau rồi nhún vai quay sang nó. Nó tuy biết hai con bạn đang nhìn mình và muốn nói chuyện gì đó nhưng nó vẫn lăm ngo, tay tiếp tục bấm điện thoại.

"Cell quay lại?"

"Ừ. Anh đang định tìm xem là ai!"

"Không ra đâu"

"Sao em biết"

"Vi em tìm rồi"

"Ừ"

"Mai về VN anh hai về không?"

"Oke"

Nhắn tin với anh xong nó nhìn đồng hồ. "Đã 8h tối rồi sao? Nhanh thật" Nghĩ rồi nó đứng lên nhìn Mi,Miu nói _ Tao ra ngoài hóng gió. Chắc về trễ!

Hai nàng kia nghe vậy cũng gật đầu, quay lại coi phim tiếp tục. Nó lắc đầu nhìn hai cô bạn mình. Mím cười nó tự nói nhỏ với bản thân "Cuộc đời này tao có tội mày làm bạn là đủ. Cảm ơn tội mày rất nhiều vì đã chịu làm bạn với một đứa băng giá như tao." Nghĩ rồi nó quay bước nhanh ra ngoài. Công viên cũng gần nhà nên nó quyết định đi bộ để hóng gió. "Chắc cũng lâu rồi mình không đi hóng gió nhỉ?" Công viên vào đêm sao mà thật yên tĩnh, êm dịu. Nhìn xung quanh có vài cặp tình nhân ngồi tâm sự với nhau. Còn có cả nguyên gia đình đùa giỡn vui vẻ hạnh phúc bên nhau mà lòng nó ghen tỵ. Nó muốn được một cuộc sống bình thường như bao người. Muốn được đi chơi cùng gia đình. Muốn được tâm sự cùng mẹ...Nhớ đến có người từng nói "Bạn giàu thật. Sướng thật. Tôi muốn được giống bạn mà không được nữa nè! Bạn có được lại đi hao phí nó!" Cười nhạt nó tự nói "Ai bảo giàu sang là sướng chứ? Nó chỉ là bề mặt bên ngoài nên các người nhìn vào nói sung sướng thôi! Nhưng trái ngược với bên ngoài, bên trong nó lại đầy rẫy những sự thù hận và các âm mưu độc ác. Liệu ai biết được? Hay chỉ chúng tôi cật lực âm thầm đấu tranh để giành mạng sống trên nơi gọi là chiến trường khốc liệt này? Không phải vì cái gọi là Giàu sang này mà nó đã cướp đi mạng sống người em tôi hết mực yêu thương, lo lắng sao? Vì nó mà tôi đã phải đánh cược bằng cả mạng sống! Tất cả mọi thứ tôi đánh mất đều vì chữ "GIÀU"! Có đáng không? Tại sao ông trời lại cho tôi đầy đủ vật chất nhưng lại lấy đi những người tôi yêu thương kia chứ? Ông ác lắm ông biết không?" Đứng bất động ở ven bờ hồ thật lâu nó mới tìm và chọn một cái ghế ngay dưới gốc cây phượng gần đó ngồi xuống, ngược lên nhìn bầu trời đầy ngập sao kia. Nó nhẹ mím cười "Ren em là ngôi sao to nhất sáng nhất phải không? Em đang nhìn thấy chị phải không? Ren chị mệt mỏi quá em ạ! Giá như em còn ở đây để làm bờ vai chị dựa, để an ủi động viên chị. Chị mong muốn được thấy em cười hạnh phúc khi nhận quà của chị....Ren! Chị tham lam quá phải không? Em biết không. Ngày hôm ấy, chị chỉ muốn giật lấy em từ tay tử thần. Chị muốn nói rằng hãy để chị đánh đổi mạng sống của mình để lấy lại mạng sống của em. Chị thà sẽ là người nằm đó chứ chị không bao giờ muốn chứng kiến cảnh tiễn biệt em. Chị đau lắm em à!" Nhắm đôi mắt đã ngập nước từ khi nào, lấy tay vội quệt nhanh hai hàng nước mắt nó mím cười "Bao lâu rồi mình chưa khóc nhỉ?" Nó ngồi bất động tại đó tự tâm sự với chính bản thân cho đến khi một bóng người cao ráo đứng trước mặt thì nó mới sực tỉnh. Ngược đầu lên nhìn kẻ vô duyên đó nó nhíu mày hỏi _ Gì?

Chàng trai cứ mãi ngắm nhìn vẻ đẹp của nó mà đứng như tượng. Mãi lúc sau nó lên tiếng thì cậu ta mới giật mình cười cười gãi đầu nhìn nó trả lời _ A tại

tôi đang đi dạo và tình cờ đi ngang qua chỗ này thì thấy cô cứ ngược mặt lên trời rồi khóc nên tính lại an ủi cô. Hi hi

Nó nhìn hành động cử chỉ của cậu ta mà phì cười. Chợt nó giật mình "Minh cười với một người xa lạ sao?" Suy nghĩ rồi nó tắt ngấm nụ cười đó. Thấy vậy chàng trai ấy lại nói _ Tôi thấy cậu có vẻ đang buồn! Tôi có thể tâm sự cùng cậu không?

Nó nghe vậy liền ngược lên với vẻ đầy ngạc nhiên nhìn cậu _ Một người xa lạ lại muốn cùng tôi tâm sự? Vì gì?

Nghe nó hỏi chàng trai cũng không lấy làm lạ như cậu đã biết trước nó sẽ nói vậy. Cậu trả lời _ Ừm thật ra tôi thấy cậu là một người băng giá. À không! Phải là một nàng công chúa băng giá đang rất buồn bã, cô đơn ngồi đây. Tôi nghĩ chắc cậu cũng cần một bờ vai để tâm sự và chia sẻ chứ nhỉ?

Nghe cậu trả lời nó không suy nghĩ mà nhanh chóng nói _ Được thôi. Tôi là Nguyễn Hoàng Băng 17 tuổi gọi tôi là Min được rồi. Còn cậu?

_ À tôi là Trần Ngọc Bảo 17 tuổi gọi tôi là Ken. Chúng ta đã từng gặp nhau cậu không nhớ sao? - Ken vừa nói vừa ngồi xuống cạnh nó.

_ Đã từng? - Nó nhú mày suy nghĩ. "Có ư?" Đưa đôi mắt tò mò quay sang nhìn hấn. Thấy vậy hấn liền nói _ Được rồi cậu đừng nhìn tôi như vậy chứ! Tôi là đại diện bên công ty GC hợp tác với công ty Zell của cậu đây.

_ À...- Nó à lên một tiếng khá to rồi lại ngước nhìn lên bầu trời

_ Tôi đã gặp cậu hai lần. Vậy mà cậu lại không nhớ tôi sao? Thật buồn nha! À mà tôi không thích gọi cậu là Min. Tôi gọi cậu là Băng Băng nhé!

Giật mình nhìn hấn, nó nhú mày rồi lại cười _ Ừ. Rất vui. Ừm! Xin lỗi tại tôi nhiều công việc nên mau quên lắm

Ken nghe nó nói vậy liền quay sang nó cười cười. Ngược mặt nhìn lên trời giống Min hấn nói _ Ừm không sao đâu. Mà tại sao cậu lại khóc!?

Ánh mắt nó lại trở nên đau buồn. Min nhìn hấn rồi lại nhìn lên trời, tay chỉ về phía ngôi sao đang phát sáng nhất, nói _ Cậu thấy ngôi sao đó không!?

Ken gật đầu. Quay sang thấy ánh mắt u buồn, xót xa của nó mà lòng cậu cũng buồn bã thay. Hấn mãi nhìn Min nói tiếp _ Ngôi sao ấy là em tôi. Em ấy đang nhìn tôi đó! - Nói tới đây nước mắt nó rơi nhưng khóe miệng lại vể lên nụ cười nhẹ. Thấy vậy hấn khoác tay lên vai nó vỗ vỗ _ Băng Băng! Cậu biết em cậu đang nhìn cậu thì tại sao cậu còn khóc? Cậu khóc như vậy em cậu sẽ buồn lắm đó!

Nghe Ken nói vậy Băng vội đưa tay quạt nước mắt. Nở một nụ cười ngượng nói _ À ừ nhỉ. Sao lại phải khóc kia chứ? Ren chị xin lỗi vì để em thấy cảnh này. Chị hứa sau này sẽ không khóc nữa!

Nhìn nó hành động như vậy hấn thấy thật khó chịu nha. Đưa tay xoay khuôn mặt Băng lại đối diện cậu, hấn nhẹ nhàng nói _ Băng Băng! Cậu không được khóc. Cậu khóc rất xấu đấy biết không?

_ Ừ tôi không khóc nữa. Cảm ơn!- Nó mỉm cười nhìn hấn. Thì ra nó vẫn có thể kết bạn kia đấy!

Chống hai tay xuống ghế, bắt chéo chân lại với nhau nó nhắm mắt để thưởng thức hương thơm của các loài hoa xung quanh. Mái tóc bồng bềnh nhẹ bay theo gió khiến nó thêm phần thoải mái dễ chịu và cũng không kém phần xinh đẹp a. Ken thì bị vẻ đẹp của nó hút lấy khiến hấn nhìn chằm chằm vào Băng cho đến khi nó lên tiếng phá bầu không khí im lặng này _ Lâu rồi tôi mới được thoải mái như vậy! Thật thích!

Nghe nó nói hấn liền giật mình quay sang chỗ khác ấp úng hỏi lại _ Đã.....đã lâu?

_ Ừm À cho tôi hỏi cậu một câu nhé?! - Nó đề nghị mắt vẫn hướng về phía trước. Nghe nó nói vậy hấn cũng chỉ gật đầu thay cho câu trả lời. Nó liền nói tiếp _ Cậu đã từng yêu ai chưa?

Bất ngờ trước câu hỏi của nó. Hấn im lặng một hồi rồi cũng mở miệng nói ra suy nghĩ cảm nhận của mình _ Ừm thật ra thì tôi chưa yêu ai cả.

_ Vì sao? - Nó hỏi lại

_ Vì tôi chưa biết yêu và cũng chưa muốn yêu. Nếu có thì tôi yêu gia đình tôi! - Ken trả lời chắc chắn khiến cho nó cứ gật gù mãi. Thấy vậy hấn tiếp tục nói _ Còn cậu? Đã từng yêu ai chưa?

_ Tôi ư? Tôi cũng như cậu thôi. Yêu gia đình của mình. Và tôi còn yêu một người nữa - Nó nói giọng trầm xuống

_ Là ai? Tôi có thể biết được chứ? - Ken lại tò mò.

_ Đó là một cô bé. Với tôi cô bé chính là thiên thần. Em luôn mang cho tôi một cảm giác ấm áp, thoải mái, và đặc biệt em ấy mang lại nụ cười cho tôi. Em như một vị thiên sứ được Ngài cử đến bên tôi. Chính em đã đưa tôi: một con người luôn chìm đắm và bước đi trong bóng tối ra ngoài ánh sáng. Em ấy giúp tôi biết đâu mới là cuộc sống thật sự! Cậu biết không lúc đó tôi như người hạnh phúc nhất trên thế giới vậy. Tôi đã thầm cảm ơn Ngài vì đã ban cho tôi một thiên sứ để giúp tôi thoát khỏi con đường mịt mờ kia. Nhưng rồi....đến một ngày Ngài đã đem em đi. Đem em ấy rời khỏi cuộc sống của tôi. Tôi trách. Tôi trách tại sao? Tại sao Ngài cho tôi tìm được em rồi lại đem em đi? Tôi trách chính mình tại sao không thể bảo vệ được em, không giành giật sự sống của em từ tay thần chết?! Tại sao tôi lại không cứu được em kia chứ? Bản thân tôi vô dụng quá phải không?- Giọng Băng nghẹn nghẹn nói khi nhớ về chuyện đó. Nó đau đớn kìm nước mắt ngăn không cho chảy xuống. Ken quay sang nhìn vào đôi mắt nó đã đỏ hoe từ khi nào cậu nhẹ nhàng an ủi

_ Băng Băng cậu biết không? Mỗi con người chúng ta đều có một số phận riêng. Em cậu cũng vậy. Số phận em cậu Ngài chỉ cho trong thời gian bao nhiêu đó thôi! Rồi Ngài lại đưa em cậu đến với Ngài. Như đó là thử thách Ngài dành cho cậu. Nếu cậu cứ như vậy không khác nào cậu đang chịu thua Ngài sao? Cậu phải mạnh mẽ lên. Cắt chuyện của quá khứ vào sâu trong tim. Và hãy đứng lên bước đi tiếp tục cho hiện tại và tương lai chứ! - Hấn an ủi nó. Đồng thời thuyết phục nó. Ken tiếp tục nói _ Nếu cậu cứ đau buồn mà Ngài có thể trả em lại cho cậu thì cứ tiếp tục buồn. Còn mà cậu buồn nhưng không làm được gì, em cậu cũng không quay về thì đừng nên buồn nữa mà hãy vui lên. Như vậy, em cậu có trên cao cũng sẽ rất vui đấy.

Nghe hấn nói rất đúng nên nó đã mỉm cười nhìn cậu _ Cảm ơn đã tâm sự với tôi. Tôi sẽ cắt nó vào sâu trong tim và tiếp tục bước đi.

Nó nói vậy cũng khiến hấn vui lây mà không hiểu nguyên nhân do đâu. "Có lẽ tôi đã mến cậu. Nhìn cậu như vậy chẳng ai bảo cậu là Công chúa của băng cả. Nhưng tôi cũng tò mò. Rốt cuộc con người cậu là thế nào?" Nhíu mày suy nghĩ hấn mãi vẫn không tìm ra được đáp án. Nhìn nó đang nhắm mắt tận hưởng cái mát mẻ từ gió và không khí trong lành của cây lá xung quanh. Trông nó như một vị Nữ hoàng của thiên nhiên vậy. Hấn cứ mãi ngắm nhìn nó. Còn nó thì thường thức sự tự nhiên khiến cả hai rơi vào im lặng.

Riêng nó, nó không biết rằng có người đang nhìn nó nên cứ bộc lộ mọi cảm xúc ra ngoài. "Thật thoải mái. Đã lâu mình không được như vậy. Tôi cảm ơn cậu. Cậu là người con trai thứ hai mang lại cho tôi sự an toàn và ấm áp. Cậu đúng thật khiến tôi rất tò mò. Một người lạnh giá như cậu lại có thể đi an ủi người khác ư? Tôi đang tự hỏi có phải sự lạnh giá này chính là lớp vỏ ngoài do cậu tạo nên chăng? Tôi thật tò mò rốt cuộc tính cách cậu là như thế nào?"

Cả hai chỉ nói hết lòng mình trong suy nghĩ chứ không dám nói ra. Có lẽ vì họ ngại! Cả hai ngồi đó thật lâu cho tới khi nó lên tiếng phá tan bầu không khí ảm đạm này _ Thôi tôi về chuẩn bị đồ mai còn về Việt Nam. Tạm biệt cậu nhé. Hẹn gặp lại một ngày nào đó không xa! - Nói rồi nó đứng lên. Thấy vậy hấn cũng đứng lên đưa tay phải mình ra nói _ Tạm biệt. Hẹn gặp lại!

Nó cũng đưa tay trái ra bắt tay với hấn nở một nụ cười xá giao gật đầu rồi xoay người bước đi. Ken cứ đứng đó nhìn nó khuất dần trong bóng đêm rồi cậu cũng quay người hai tay đút túi quần thảnh thơi bước đi về hướng ngược lại nó.

Hai con người, hai hướng đi, hai nhịp đập....Liệu sau này họ có thể gặp nhau, bước đi cùng nhau trên một con đường? Và sẽ cùng chung nhịp đập không? Và rồi họ chỉ dừng lại mức tình bạn hay tiến xa hơn? Họ sẽ hạnh phúc hay lại đau khổ?

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Băng Giá... Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.